

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Decimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

De vineis, & pratis habendis vid. Urb. VIII. Const. ed. 1625., Nov. 20., P. 3.

Dat. 20. Sept.
1685. An. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum
prædictum.

Emanavit alias a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad supplicationem tunc existentis Commissarii Generalis Curiae Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Sacra Congregatio Eminentiorum, & Reverendissimorum Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita religiose quieti, & tranquillitati Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia benigne consulens, injungendum censuit, prout præsentis Decreti tenore injungit omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus, Provincialibus, Localibus, eorumque subditis sub pœna privationis Officiorum Ordinis immediate incurrenda, ne ullo unquam tempore quovis prætextu, vel quæsito colore permittant, aut consentiant, Sæculares quoscumque ingredi septa suorum Conventuum deferendo per Sylvas, Hortos, & Prata scelpos ad venandum, sive alia arborum genera, vel illa apud Fratres tam Superiores, quam Subditos deponere, pariterque ludere quomodolibet per Claustra, aliaque loca publica, vel privata ipsorum Conventuum, & convivere, ac pernoctare in eis ultra triduum tantum pie hospitalitatis titulo: & sic servari mandat. Non obstantibus &c. Romæ prima Decembris 1679. ita reperitur in Regestro authographo Sacrae Congregationis negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ. In quorum fidem &c. Romæ hac die 9. Augusti 1685. B. Panciaticus Secretarius.

Præces Vice-
Commissarii
Gen. Fratrum
Ultram.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Franciscus Diaz a S. Bonaventura Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac pro Ultramontana familia Fratrum dicti Ordinis in Romana Curia Vicecommissarius Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmitus subsistat, & servetur exauctus Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: nos ipsius Francisci Vicecommissarii Generalis votis hac in re quantum cum Dño possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ congregationis Cardinalium.

Confirmatio
relati Decreti.

Clausula.

§. 2. Decernentes eadem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinariorum, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, &

Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem proflus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Sept. MDCLXXXV. Pontificatus nostri Anno Nono.

Confirmantur Statuta Capituli Generalis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & innovatur Constitutio Pii V. circa eleemosynas Prædicatorum, & Bibliothecas Communes.

CXLV.

Alia Statuta Cap. Gen. habentur Urb. VIII. Const. ed. 1625. Nov. 20., P. 3. Nonnulla etiam extant Const. ed. 1679., Nov. 22., P. 4., & Const. ed. 1686. Jun. 19., P. 16. legitur quoddam Decretum de Syndicis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 16. Oct.
1685. An. 10.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Diaz à Sancto Bonaventura Lector Generalis Jubilatus, Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus ac pro ultramontana familia Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Romana Curia Vicecommissarius Generalis, quod dudum videlicet anno 1633. in Capitulo Generali dicti Ordinis circa eleemosynas, quæ Concionatoribus ejusdem Ordinis fieri solent, & circa libros Fratrum Defunctorum Communibus Bibliothecis Conventuum Ordinis hujusmodi applicandos, ipsarumque Bibliothecarum conservationem, & incrementum, ac Bibliothecariorum institutionem facta fuerunt pro utraque familia nonnulla statuta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Statuta hujusmodi edita fuerunt in Cap. Gen. an. 1633.

§. 1. Prædicatores quicumque eleemosynas prædicationis prætextu oblatas penitus non recipiant; nec de illis sub quovis prætextu, vel quæsito colore disponere, aut quomodolibet tractare præsumant, & audeant, sed si absoluta prædicatione, vel ante contigerit fieri a quovis genere personarum Prædicatoribus ipsis eleemosynarum oblationem respondeant, Sindicis Conventuum dumtaxat libere, & integre transmittendam, & consignandam fore. Quod si contigerit quempiam Prædicatorem per se, aut per alios pecuniam recipere, vel recepisse, proprietatis pœna omnino privetur, & acibus legitimis per sexennium privetur, quam pœnam etiam Guardiani subeant, si eorum culpa, vel negligentia contra fieri contigerit.

Primum Statutum de eleemosynis Prædicatorum.

§. 2. Adeo nihil penduntur hisce temporibus Conventuum nostrorum Bibliothecæ communes, ut quæ

Secundum de Bibliothecis communibus.

ut quæ alias diligentius recte splendorem, nunc vero negligentius desertæ dedecus potius Religioni afferre videantur. Ut igitur opportunum adhibeamus tanto malo remedium, præcipimus Provincialibus Ministris sub pœna privationis officiorum irremissibiliter incurrenda, ut vigilantius curent Defunctorum Fratrum libros fideliter, & quanto citius fieri poterit, transmittendos in communes Bibliothecas, præcipientes insuper universis Superioribus, cujuscumque gradus, & dignitatis existant; universis etiam subditis sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, & sub aliis item gravissimis pœnis ad Superiorem beneplacitum infligendis, ut nullo modo, nec per se, nec per Apostolicum Syndicum, sub quovis prætextu, quæsito colore, occasione, vel causa, alienent, vendant, commutent, donent, aut quomodolibet aliter fraudent, vel distrahant Defunctorum Fratrum libros, aut eos, qui ad particulares Bibliothecas quavis ratione pertineant, vel quocumque modo, seu titulo fuerint, etiam deinceps Monasterio acquisiti.

§. 3. Verum ad opportunam communium Bibliothecarum restaurationem, continuam accretionem, & perpetuam conservationem, præcipimus omnibus Superioribus Provincialibus sub propriorum officiorum privatione, ut quolibet anno ducentos ad minus aureos nummos Diffinitorum interventu, & consilio de communibus elemosynis expendendis studeant in libros, consimili eorundem Diffinitorum interventu, & Consilio communibus Bibliothecis applicandos.

§. 4. Sed cum ratio dicat, & experientia doceat, Bibliothecas communes brevi temporis spatio consumptum iri nisi Bibliothecarii infituantur, qui libros disponant, ordinent, in classes redigant, purgent, reficiant, reparent, ac cætera præstent, quorum executione prædictæ Bibliothecæ suo pristino splendori reddantur, & in obtento decore serventur: consulto præcipimus Provincialium Ministris sub pœna privationis officiorum, ut tempore Capituli, & Congregationis, omnium Bibliothecarum instituendos curent Bibliothecarios, qui vel prædicationis munere præditi sint, vel saltem qui universali, & competenti quadam facultatum, librorumque noticia polleant. Memoratarum Bibliothecarum libris uti possint Prædicatores, & Lectores præsertim iis tamen legibus, ut schedulam, quæ acceptorum librorum numerum contineat, quæque propria manu accipientium libros subsignata sit in manibus relinquunt Bibliothecariorum, qui nequeat nisi unius mensis spatium ad summum traditorum librorum usum permittere, itaut absoluto mense, accommodatos libros repetant, eosque Bibliothecis, ad reliquorum Fratrum usum restituendos omnino procurant. Bibliothecarii, qui dictorum librorum restitutionis executionem omiserint, propriis officiis spolientur, & Fratres, qui acceptos libros restituere noluerint, ulteriori librorum participatione privati existant.

§. 5. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, licet statuta hujusmodi subinde a felice Urbano Papa VIII. prædecessore nostro de consilio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum confirmata fuerint, nihilominus illa, prout etiam quadam literæ rec. me. Pii Papæ V. prædecessoris pariter nostri die 4. Novembris 1568. in forma Brevis (ut asseritur) expeditæ per quas libros & dictis Bibliothecis furto subtrahi sub pœna excommunicationis, cujus absolutio Romano Pontifici reservata esset, prohibuit, non ubique, prout par esset, accurate observentur. Nobis propterea dictus Franciscus Vicecommissarius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra in-

dulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 6. Nos igitur ipsum Franciscum Vicecommissarium specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, statuta præmissa in d. Capitulo Generali, sicut præmittitur edita, & a memorato Urbano prædecessore confirmata, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea præfati Pii prædecessoris vestigiis inherentes omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & regularibus, cujuscumque status, gradus, ordinis, vel conditionis existant, etiam si Pontificali dignitate præfulgeant, eadem auctoritate harum serie mandamus, ne ex Bibliothecis Conventuum, & Domorum Regularium Ordinis prædicti, aut eorum aliqua librum aliquem, aut quaternum furto subtrahere quoquo modo præsumant: Nos enim quoscumque subtrahentes excommunicationis sententiæ subjacere volumus, & decernimus ipso facto, a qua nullus ab alio, quam a Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente possit, nisi dumtaxat in mortis articulo, absolutionis beneficium obtinere.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provincialium, & Conventuum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæteriisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem, ut præsentium Literarum exemplum, saltem quoad ea, quæ ad Bibliothecas prædictas pertinent, in valvis earundem Bibliothecarum, aut alio illarum loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit assidue remaneat. Utque earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Octob. MDCLXXXV. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Confirmatio
relatorum
Statutorum.

Item innovatio
laudatæ
Constitutionis.

Clausula.

Refor-

Tertium de
earum con-
servatione,
& accretio-
ne.

Quartum
de Bibliothecariis.

Prædicta Statuta confirmata fuisse ab Urb. VIII.

Inobservantia eorum, necnon Constitutionis Pii V. de libris furto sublati.

Præces Vicecommissarii Ultram.

CXLVI.

Reformatur Breve circa Melitenses ad solos ordinatos cum falsis Dimissoriis.

Hoc Breve ed. fuit 1684., Julii 1., Pont. 8., ubi vide notata. Item Inn. XII. Const. ed. 1693., Decem. 14., Pont. 2. quæ est de suscipiendis ordinibus extra tempora.

Dat. 30. Jan.
1686. An. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. privati fuerunt Fori privilegio Itali ordinati cum falsis dimissoriis.

Idem Decretum fuit ab hoc Pontifice de Clericis Melitensibus ordinatis cum falsis, vel etiam sine dimissoriis.

Causa reformationis.

Reformatio, quæ comprehenditur soli ordinati cum falsis dimissoriis.

Clausula.

Alias postquam fel. rec. Urbanus Papa VIII. prædecessor noster per quamdam suam Constitutionem cujus initium est, *Secretis aeternæ providentiæ consilii &c.* inter alia voluerit Italos, si quos tunc imposterum clericali characterē insigniri, vel ad minores ordines promoveri ab alieno Episcopo cum falsis Dimissoriis contigisset, etiam si qualitatibus per Concilii Tridentini Decretum Cap. XVI. Sess. XXIII. requisitis præditi essent, nihilominus, secuta tamen prius desuper Judicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minime gaudere, sed sæculari Jurisdictioni, ut antea plene in omnibus subjacere, & subjectos esse; pro parte dilecti filii Magni Magistri Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Nobis exposito, quod ut incommodis in Insula Melitensi in dies insurgentibus occurreret, Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 8. Maji 1677. declaraverat Melitenses ordinatos, seu ordinandos cum falsis, seu absque Dimissoriis, non gaudere privilegiis Clericalibus, sed posse præfatam Urbani prædecessoris Constitutionem per nos ad Insulam Melitæ extendi. Nos supplicationibus ejusdem Magni Magistri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de memoratorum Cardinalium Consilio, supra expressam præfatam Constitutionem Urbani prædecessoris dispositionem ad Insulam Melitæ, itaut quod Melitenses, quos cum falsis Dimissoriis vel sine Dimissoriis contigisset ab alieno Episcopo Clericali characterē insigniri, vel ad minores ordines promoveri, secuta prius Judicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minime gaudere, sed sæculari Jurisdictioni in omnibus subjacere deberent, auctoritate Apostolica extendimus, & ampliavimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die prima Julii 1684. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continetur. Cum autem animadversum fuerit decretum dictæ Congregationis Cardinalium super præmissis emanatum in illius extensione excedere sancita in §. 4. dictæ Constitutionis Urbani prædecessoris in ea parte, in qua includantur etiam ordinati absque Dimissoriis proprii Ordinarii, ideoque præfatæ nostræ literæ, quæ juxta Decretum hujusmodi expeditæ fuerunt, congruenter reformandæ videantur: Nos opportune in præmissis providere volentes, de eorundem Cardinalium consilio, auctoritate præfata tenore præsentium reformamus supradictas nostras literas circa promotos, seu promovendos, sine literis Dimissoriis, perinde, ac si emanassent dumtaxat quoad promotos, seu, promovendos cum falsis Dimissoriis: Salva tamen pariter in præmissis auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium.

§. 1. Decernentes easdem præsentem Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, &

pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respectively inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Januarii MDCLXXXVI., Pontificatus nostri An. Decimo.

Confirmantur Constitutiones Congregationis Benedictino-Bavaricæ sub Invocatione Sanctorum Angelorum Custodum.

Erectio hujus Congregat. habetur Const. ad 1684. Aug. 26., P. 8. & de electione Abbatum agitur Const. ed. 1686. Feb. 9., P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam præsidentes, ea, quæ pro sælici, prosperoque Congregationum Monasticarum, uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus, assidue proferre satagentium, regimine, & gubernio provide, prudenterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christifideles divinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipati, mandatorum Dei stadium faciliore in dies progressu decurrere, populumque Christianum, bono vitæ suæ exemplo, fructuosius ædificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Alias siquidem nonnulla tunc expressa Monasteria Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonen., ac in Dominio dilecti filii nobilissimi viri Maximiliani Emmanuelis utriusque Bavaricæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, respectively, existentia, in unum corpus univimus, & conjunximus, sicque unita, & conjuncta, alia Monasteria ejusdem Ordinis illis, sub certa tunc expressa forma, aggreganda, in novam Congregationem sub titulo SS. Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helveticæ, dicti Ordinis, perpetuo ereximus, & instituvimus. Ac eidem Congregationi, sic de novo erectæ, & institutæ pro bono ejus regimine, & gubernio, in primo ipsius Congregationis Capitulo generali, Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequerentur, nisi postquam ab Apostolica Sede fuissent expresse confirmatæ, efformandi facultatem tribuimus, & impertiti sumus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 26. Augusti 1684. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Cælestini Abbatis Monasterii Sancti Emmerani Ratisbonensis Præsidis, & cæterorum Abbatum dictæ Congregationis Bavaricæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsi eodem anno 1684. primum eorum Capitulum Generale in dicto Monasterio Ratisbonensi celebraverint, in eoque juxta facultatem sibi a nobis, sicut præmittitur attributam, nonnullas Constitutiones pro felici,

prosperoque

CXLVII.

Dat. 6. Febr.
1686. An. 10.

Refertur erectio hujus Congregationis cum facultate condendi Constitutiones.

Constitutiones a primo Capitulo Generali an. 1684. editæ, & jussu Pontificis correctæ, & reformatæ.

prosperoque ejusdem Congregationis Bavaricæ regimine, & gubernio efformaverint, quæ in unum volumen redactæ, & ad hanc Sanctam Sedem transmissæ fuerunt, ac jussu Nostro a Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, & aliorum Romanæ Curie Prælatorum, ad eandem Constitutiones examinandas specialiter deputata, sedulo examinata, & aliquibus additis, aliis sublatis, correctæ, & emendatæ sunt, tenoris, qui sequitur, videlicet.

P R O Æ M I U M.

Intentio Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum a Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Papa XI. autoritate Apostolica anno 1684. noviter erectæ, non est novam Regulam introducere, aut novas obligationes Religiosis, ad conscientias eorumdem gravandas, imponere, sed collapsam Monasticam disciplinam juxta Regulam Sancti Benedicti, ad quam tam Abbates, quam ceteri Religiosi Nostri Ordinis vi votorum emissorum tenentur, ita restaurare, ut eadem Regula, juxta charitatis, & perfectionis leges debite observetur, ac Ecclesiæ ritibus, & legibus omnia accommodentur. Quamobrem aliarum Congregationum laudabilium, nempe Cæsariensis, S. Mauri, & Vallisoletanæ salutaribus Statutis, & declarationibus in praxim jam redactas, quantum possumus nos conformabimus, cuncta sic disponendo, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Evangelicæ perfectionis, & observantiæ Regularis, unò corde, & animo in vinculo pacis, & charitatis, cum gaudio, & Spiritus consolatione curamus.

C A P U T I.

De forma, & Ordine Congregationis Bavaricæ.

Congregatio Bavarica SS. Canonibus, & Summorum Pontificum Decretis, conformiter, cætenus formanda, & ordinanda est, ut pro debita observantia Regulæ Sancti Benedicti in primis per media, tum Capitulorum Generalium, tum per Visitatores singulorum Monasteriorum perfectior Disciplina Regularis, eaque quantum possibile erit, conformis in omnibus Congregationis hujus Monasteriis introducat, & conservetur.

§. 1.

De Capitulis, seu Conventibus Generalibus.

Singulis triennis, inchoando a proxime celebrando Capitulo aliud Generale Capitulum celebrabitur in aliquo Monasterio ad hoc, in quo omnes Abbates (nisi Cænonicas præpeditones habeant) personaliter conveniant, & continuis aliquot diebus diligentissime tractent de reformatione Congregationis, & observantia Regulari, aliisque rebus ad regimen Congregationis pertinentibus.

Convenientes vitam ducant communem, omni superfluitate exclusa, refectorem in mensa regulari fumant, continuata lectione libri spiritualis per totam mensam, fiatque a singulis proportionata expensarum refusio illi Monasterio, in quo Capitulum celebratur.

In proximo Capitulo præsidebit D. Cælestinus Abbas S. Emmerani, qui novissime electus fuit in Præsidentem Congregationis: in aliis vero eligentur in principio Capituli per vota secreta in scriptis Præses, & duo Visitatores in hoc quoque proximo Capitulo tali modo eligendi erunt unaque cum Præsidente eidem præsidere debebunt, directorem habebunt, proponenda proponent, consilia, & vota aliorum requirent, atque secundum ea, quæ feliciter per majorem partem suffragiorum ultra medietatem fuerint conclusa, & ap-

probata, recessus, seu statuta Capitularia conficiant, & quod taliter circa observantiam Regularem rite, & recte statutum fuerit, inviolabiliter observetur ab omnibus, omni excusatione, contradictione, & appellatione remotis.

Ipse vero modernus Abbas S. Emmerani proximum generale Capitulum a Monasterio ab eo depurando indicet, futura vero ejusmodi generalia Capitula a Præsidente pro tempore existente, vel eo non existente, aut legitime impedito, a primo Visitatore, congruis temporibus intimari, ac convocari debebunt in loco a præcedenti Capitulo Generali designato.

Qui legitime impediti comparere personaliter non poterunt, constituent (docto, prius de ejusmodi legitimo impedimento, traditaque in scripto potestate) Procuratorem, sive unum ex aliis Abbatibus, sive Priorem, aut alium Religiosum Conventualem, seu Monasterii, qui proinde omnibus consultationibus intererit, & inter Abbates (ultimo tamen loco) sedeat, & votum dabit. Quod si plures sic constituti Procuratores adfuerint, is inter eos, sed post omnes Abbates, sessionis, suffragiique servetur ordo, qui inter Abbates constituentes, si adessent, servetur.

Omnia, & singula Monasteria, sive singuli Conventus Religiosi, Congregationis nostræ Conventualem Sacerdotem, majori suffragiorum Conventus parte, in Procuratorem electum, ad Capitulum Generale ablegabit, singulari memoriali instruendum, cui ipsorum nomine tum gravamina, tum alia proponenda committentur, qui etiam in punctis consultandis, rationes suas, pro, vel contra proponet, simulque post Abbates, vel eorum Procuratores, secundum ordinem professionis locum obtinendo, votum consultivum habeant. Hi missi Procuratores e suis quatuor eligere poterunt, qui votum etiam decisivum, post Abbates suprascripto modo, habebunt. Cum autem omnes tam Abbates, quam Procuratores, ad locum, in quo Capitulum celebrari debebit, convenerint, Majori Sancti Spiritus Missa decantata, cui omnes intererunt, sumptoque per singulos Sanctissimæ Euchariistiæ Sacramento accedent ad Capitulum; tum Præses, brevi exhortatione facta legitimam esse Congregationem, declarabit: in aliis autem agendis, præsertim quoad electionem Præsidentis, & Diffinitorum, ferendaque suffragia observant ea, quæ juxta Sacrorum Canonum dispositionem servanda sunt.

Præses autem, & Diffinitores electi nominabunt, & instituent tres Causarum Auditores, Abbates duos, & Procuratorem Conventualem unum, qui temporalem statum Monasteriorum examinant, summas receptorum, & expensarum, creditarum quoque, & debitarum pecuniarum cuique Monasterio, ex Brevibus computorum triennii præcedentis cujuslibet Monasterii, quæ Procuratores iisdem tradere tenebuntur, inspicient, etsi quem ipsi Auditores excessum in administratione temporalium animadverterint, ad Diffinitores deferent, qui pro bono Monasteriorum, prout expedire viderint, super his providebunt.

Diffinitorum autoritas tempore dumtaxat Capituli Generalis durabit; ac tam Præses, quam ipsi Diffinitores, ac Visitatores, non solum quando in officio erunt, sed in perpetuum ad servandum silentium statim electi, præfesto Juramento se obstringent.

Protocollo quoque Capituli Generalis, & Visitatorum, si Præsidentis, & Visitatorum arbitrio aservari ulterius necesse non sit, comburentur; quæ vero servanda erunt, ita caute custodientur, ut nullo modo in illorum deveniant manus, quos Visitatio, & accusatio concernere potest.

§. 2.

De Præsidente Congregationis.

Pro feliciori successu Capituli proxime celebrandi, si ita Præsidenti, & Visitatoribus videbi-

tur, unus Abbas ex alia Congregatione Ordinis Sancti Benedicti evocandus erit, qui D. Abbati Sancti Emmerani moderno Præsidi nostræ Congregationis assideat, primumque locum immediate post eundem Præsidentem teneat; successive vero alii omnes Abbates juxta consuetam eorumdem præcedentiam.

Intra triennium quoque omnia, quæ per Abbates singulos non commode expediri, neque tamen ad Capitulum Generale differri possunt, ad ipsum Præsidentem referantur, petendo consilium, vel decisionem, pro ratione subjæctæ materiæ juxta tenorem Regulæ S. Benedicti, & nostras Constitutiones.

Ipse autem D. Præsides, vel statim, ponderatis rationibus, per se resolutionem dabit, vel in casibus dubiis, & gravioribus consilium a Visitatoribus, aliisque Abbatibus vicinis prærequirit: atque hujusmodi Decisiones, seu Resolutiones D. Præsidis, licet ante confirmationem Capitularem vim statuti perpetui non habeant; tamen usque dum causa in proximo Capitulo proponatur, sine oppositione, vel contradictione observentur.

Libera etiam sit appellatio singulis Religiosis, qui a proprio Abbate se gravari, & proinde justam appellandi causam habere credunt, ad D. Præsidentem conceditur, eo tamen observato, ut per literas gravamina proponant, nec nisi vocati personaliter eundem accedant. Item, ut cum religiosa modestia, sine insolenti despectione proprii Abbatis provocationes hujusmodi fiant. Quod si nec a D. Præsidente juste judicatum quispiam censeat, ad Capitulum Generale, siquidem causa gravaminis sit gravis, & proportionata sit, provocare poterit, & a Capitulo Generali ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quancumque liber patet recursus. Quo facto omnis processus sit suspensus, etsi pro causarum, vel circumstantiarum qualitate, provocans hujusmodi in suo Monasterio quiete vivere non posse videatur, pro convenienti tempore ad aliud Monasterium transferetur per Præsidentem.

Habeat Dominus Præsides sigillum speciale Congregationis in manu, & custodia sua, quo utetur in expeditione, seu communicatione Decretorum Capitularium, item recessuum, seu chartarum Visitationis, etsi quæ alia non proprio, sed totius Congregationis, vel saltem nomine Domini Præsidis, & Visitatorum expedienda erunt. Asservabit etiam Dominus Præsides omnia documenta, protocolla, aliaque scripta, quæ pro futuris eventibus asservari, ut supra, necesse erit: consignanda post explesum triennium suo successori.

In quem finem in uno Monasterio a Capitulo nominando Archivium constituatur, in quo documenta, quæ universam Congregationem concernunt, asservabuntur a duobus, vel tribus ab eodem Capitulo deputatis.

Insuper necessarium erit aliquale ærarium constituere, in quo singula Monasteria proportionatam aliquam collationem pecuniæ annuatim faciant, eo fine, ut in primis expensæ a Visitatoribus in transitu ab uno ad alterum Monasterium faciendæ, sine novo Monasteriorum onere, deinde etiam alia, quæ emergentibus casibus nomine Congregationis expendenda erunt, ex hoc communi ærario sumi possint. Atque hoc ærarium sub custodia Domini Præsidis erit, qui cum duobus deputatis illius Monasterii, in quo ærarium extiterit, inspectionem, & curam debitam habebit, atque singulorum portiones, seu taxas (certo anni tempore) recipiet, & completo triennio suo, de omnibus acceptis, & expensis rationem, unaque residuam pecuniam in Capitulo Generali deponet, novo Præsidi numerandam, & committendam, ac custodiendam, ut supra decretum est.

Dominus Præsides curabit, a quodam ad id

specialiter deputato, describi ea, quæ notatu digna per annum acciderint, spectantia ad Congregationem, utpote Monasteriorum accessiones, Superiorum Institutiones, amotiones, & depositiones, si quæ fiant, & alia negotia magni momenti, quæ suscepta per annum, vel terminata fuerint, & in alio Libro nomina Patronorum, Benefactorum, & Amicorum Congregationis, ac etiam extraordinaria benevolentiz officia ab ipsis recepta, ut de iis successores suos, & alios docere possit, quos duos Libros ad Capitulum Generale deferret, Patribus exhibendos.

Quolibet triennio Præsides Congregationis officium deponet, ita tamen, ut sexennio, & amplius illius officium continuari possit, si ita pro bono Congregationis disponendum Capitulo videbitur, dummodo tamen confirmatio fiat per secreta suffragia a duobus ex tribus partibus Vocalium in Capitulo existentium.

§. 3.

De Visitatoribus, & Visitationibus.

Ut visitationes Monasteriorum unde plurimum tam disciplinæ Regularis conservatio, quam eorum, quæ in Capitulis Generalibus salubriter constituta sunt, executio pender, cum auctoritate, & fructu fiant, ipse Dominus Præsides erit ordinarius primus omnium Monasteriorum Visitator; Præter quem duo alii Visitatores eligantur in Capitulo Generali, quorum unus semper cum Domino Præsidente Visitationibus intererit. Si Præsides non possit omnia Monasteria visitare, disponet cum Visitatoribus, quænam soli Visitatores visitare debeant. Monasterium Domini Præsidis a duobus Convisitatoribus visitabitur. In casu, quo propter agritudinem, vel alia inevitabilia, eaque diuturna impedimenta sive Dominus Præsides, sive alii duo Visitatores non possent officio visitationis fungi, per Capitulum Generale quolibet anno, donec aliud statutum sit in Capitulo Generali provisio faciendæ, & eventualiter alii substituendi sunt, ne res tam salutaris, scilicet visitatio singulorum Monasteriorum omittatur, sed omnino perficiatur, & terminetur.

Quod si Præsides non adsit cum uno Visitatore, neque ipsimet duo Visitatores constituti simul adesse possunt in visitatione, adjungetur a Præsidente cum consilio Visitatorum uni Visitatori socius ejus, vir capax, & in statutis faciendis Visitatori auxilio esse possit, qui ad solum servandum in iis, quæ ad officium suum pertinent, eo modo, quo Visitator, adstringetur.

Pro primo triennio a proximo Capitulo inchoando, visitatio fiet quolibet anno pro majori Congregationis stabilitate, & perfectiore religiosa disciplina introducenda, quæ visitatio annua, an continuis futuris temporibus continuanda sit, vel singulo solummodo triennio posthac instituenda sit, in Generali Capitulo decernendum erit.

Præter visitationes communes particulariter, & ex causa particulari, unum, alterumve Monasterium visitari poterit, ubi tamen velut in causa graviori Dominus Præsides consilio duorum Visitatorum, vel etiam aliorum Abbatum vicinorum uti, nec nisi sufficienter informatus, & urgente necessitate ad singularem hujusmodi visitationem procedere debeat. Officium principale, atque obligatio Visitatorum juxta Sacros Canones *Cap. fin. de statut. Monach.* in eo consistit, ut:

Primo, De statu Monachorum, & observantiis regularibus diligenter inquirent, corrigant, & reforment, quæ juxta Regulam Sancti Benedicti, & nostræ Congregationis Constitutiones viderint corrigenda.

Secundo, Ita tamen ut delinquentes Mona-

chos per Abbatem loci corrigi faciant, eisque injungi penitentiam salutarem, vel etiam penas delictis proportionatas.

Tertio. Ipsi etiam Visitatores, Monachos, quos contumaces invenerint, & rebelles, juxta modum culpæ Regulari censura, & debitis poenis percillant.

Quarto. Si vero Abbates in corrigendis Monachis suis juxta Visitorum mandata, inventi fuerint negligentes, moneantur, & corripiantur in proximo Capitulo Generali.

Quinto. Quod si Abbas fuerit inventus Visitoribus nimis negligens aut dilapidator, vel alias merito ab officio amovendus, secundum præscripta Sanctorum Canonum *Cap. penult.*, & *fin. de Stat. Monach.* disponendum erit.

Quod si quis ex gravi causa se injuste gravatum existimaverit, ad Visitatores, ut dictum est, recursum suum habebit, a Visitoribus ad Præsidentem, & a Præsidente ad Capitulum Generale, a Capitulo Generali ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quodcumque liber pateat recursus. Casu vero quo quispiam, vel Abbas, vel Religiosus ad alium Judicem cujuscumque Dignitatis, vel qualitatis, aut præminentia sit, tam Ecclesiasticæ, quam sæcularis, appellare præsumperit, juxta Sacros Canones, & Summorum Pontificum Constitutiones, necnon Sacrarum Congregationum Decreta a suis Superioribus Regularibus puniatur. Tam in visitationibus, quam etiam in Capitulis triennialibus Secretarius adhibendus erit, qui Protocolla conficiat, aliaque expediat, quæ concipienda & expedienda sunt. Is vero de silentio fideliter servando, & quod sine commissione DD. Visitorum, vel Præsidentium nihil expedire, nec aliis communicare velit, præstito juramento se obligabit.

CAPUT II.

*De unione, & communicatione Monasteriorum
Congregationis Bavaricæ.*

§. 1.

De mutuis auxiliis, & subsidiis.

Quamvis præsens unio, & Congregatio non tollat, imo intendat, & supponat Monasteriorum primævo Instituto, & S. Regulæ conformem distinctionem, & separationem, & non minus in posterum, quam huc usque singula Monasteria singulares redditus, itemque proprios, & perpetuos Abbates habitura sint, quibus uti tota administratio, & dispositio porro commissa, ita eorum officium, & obligatio erit, secundum proportionem reddituum, & Monasterii constitutionem, tum economiam instituere, tum in suscipiendis Conventualibus eo intendere, ut in numero, & qualitate personarum eatenus Monasteriis sibi commissis prospiciatur, quatenus aliena subsidia petendo, aliis oneri esse non debeant. In quem finem Præsides pro sua discretionem admonebit Abbates, quatenus in Monasteriis suis tot Religiosos habeant, quot supportatis aliis oneribus commode sustentari, ac pro felicitati statu Monasteriorum, tam in spiritualibus, quam temporalibus, prodesse poterunt.

Propter casus tamen extraordinarios, qui omni quandoque diligentia adhibita præcaveri non possunt, posteaquam per Congregationem erectam, omnia Monasteria quasi in unum corpus coaluerint, omnino oportebit in necessitate mutuis auxiliis, & subsidiis succurrere, atque sic fratrem a fratre adjuvari.

Quod præcipue circa personas facile, & frequentius necesse erit, si videlicet, in uno Monasterio non sint satis idonei pro officiis, cura animarum, instructione aliorum &c., vel e con-

tra si sint, quibus, vel propter valetudinem, vel alias causas emergentes, ad corporis, & anime salutem conducere videatur loci mutatio. Hisce casibus omnino succurrendum mutuo, atque unanimiter curandum, qualiter tum animæ salventur, tum Monasteria singula in bono statu conserventur. Et quidem ordinarie hæc materia ad Capitulum Generale referenda, ibique communibus consiliis de modo, & mediis resolvendum erit: si tamen periculum in mora apparebit, D. Præsides cum consilio duorum, vel trium Abbatum; eorum maxime, de quorum interesse agitur, interim usque dum in Capitulo plenius provideatur, disponere, & omni meliori modo, quo potest providere debebit. Ad hunc igitur finem, ut exigente justa causa Religiosorum de uno ad alterum Monasterium translatio commode fieri possit, in posterum omnes ad Novitiatum, seu Professionem in quocumque nostræ Congregationis Monasterio admittendi, se obligabunt expresse, quod a loco Professionis ad tempus discedere; & in alio Monasterio vivere, aut functiones injungendas subire teneantur, quoties id in Capitulo Generali, vel Domino Præsidenti, sive pro exigentia alterius Monasterii, sive pro sua propria salute necessarium videbitur, eo tamen salvo, quod quilibet in Monasterio Professionis suæ semper jus, & titulum, item vocem activam, & passivam retineat, ad quod etiam regressum, cessante causa translationis habebit: neque enim absolute, vel in perpetuum aliquis alio transferetur (nisi forte causa omnino extraordinaria, & specialissima id postulet) sed omnes sic translati in visitatione, aut Capitulo Generali se insinuare, & restitutionem ad locum Professionis urgere possunt, exaudiendi, si specialis ratio non obstat.

De iis porro, qui hæcenus absolute stabilitatem loci professi sunt, sine obligatione ad prædictam translationem, confidimus eos, vel ultro in hoc ipsum statutum consensuros, seque prædicto modo obligaturos, vel saltem difficiles non fore, si exigente necessitate, aut rationabili causa ad transitum temporalem de suo ad aliud Monasterium requirantur.

§. 2.

De communi Novitiatu.

Inter occasiones, quibus ab uno Monasterio, aliis utiliter succurri potest, præcipue videntur circa Novitios, & Novitiatum, ubi frequentes defectus se se hæcenus prodiderunt, dum vel alibi non fuerunt, qui cum debito fervore & scientia Novitios in solidiori accessu instruerent & manuducerent, vel Novitii singulares, aut nimis pauci in uno Monasterio non poterant ab aliis separari, & in exactiore disciplina educari.

Ubi unicum remedium occurrit communis Novitiatus, si videlicet Novitii in uno, vel si numerus magnus esset, duobus Monasteriis Novitiatum subeant, sub idoneo ad hoc munus Magistro, ex quocumque Monasterio eligendo. Interim quia aliunde rationabile, & necesse est, ut tum Novitii Constitutionem Monasterii, in quo citra casum, & causam specialem constanter vivendum, tum etiam superiores, & Conventus mores, indolem, & animi propensiones Novitiorum, quos in perpetuos Confratres, & Conviatores suscipiunt, rite probent, & experiantur: Primo quidem Novitii, sive Postulantes per duos menses in habitu sæculari, & in Monasterio, in quo suscipiendi sunt, manebunt, Officiis Divinis, aliisque exercitiis regularibus intererunt, cellam in dormitorio occupabunt, & in Refectorio communi cum aliis refectionem sument: tum ad Monasterium Novitios instruendis deputatum mittentur, in quo instruentur, & annum integrum permanebunt, quo peracto, ad Monasterium, in

quo vota emissuri sunt, revertentur, ibique profitebuntur, si majori suffragiorum Conventus numero approbentur. Quæ omnia sic fient, ut secundum divisionem anni probationis a Sancto Patre Benedicto in tria tempora, duorum in primis, dein sex, & ultimo quatuor mensium pro trina deliberatione, & resolutione factam Novitii primam probationem sic perficiant, ut intra illud tempus singulariter in recitatione Breviarii, & Ritibus, seu Cæremoniis religiosis exterioribus sedulo instruantur: postea in altera probatione circa interiorum hominem, veram vitæ Spiritualis perfectionem, secundum solida asceseos principia instruantur, ac deinde expleto hoc tempore, juxta præscripta in Regulis Sancti Benedicti, per reliquum anni spatium exerceantur, & tunc ad propriam Monasterium, in quo professionem emissuri sunt, cum Literis testimonialibus, & judicio Domini Abbatis, ac Magistri Novitiorum revertantur per aliquod tempus pro Abbatis arbitrio, probandi, quantum in communi Novitiatu profecerint, & an satis capaces, & idonei sint, qui ad professionem admittantur. Quod si ex causis rationabilibus a majori parte Capituli probatio cujusdam Novitii videatur ultra tempus consuetum extendenda, professio differri eoque poterit, donec Novitii mores, & genius omnino perspecta sint, Præsidi vero desuper debita relatio singulis vicibus dabitur.

Novitii omnes proponuntur toti Capitulo Monasterii illius, in quo erit Novitiatu communis probationis tempore, singulis quatuor mensibus examinandi, quo in examine exquiretur, quid quisque in illis reprehensione, aut emendatione dignum videtur, unde, vel dimissionis, seu admissionis possit fieri judicium, & ultimo mense communis Novitiatu finito, priusquam ad propria Monasteria Novitii cum Literis remittantur, in Capitulo singuli Religiosi mentem suam super capacitate, & incapacitate eorundem declarabunt.

Emissa Professione, qui ad studia Rhetorices, & Philosophiæ applicandi erunt, statim ad Monasterium in hunc finem pro studiis designandum, mittentur. Qui vero studiis non applicabuntur, vel Sacræ Theologiæ studio immediate vacare debent, prius per annum integrum in proprio Monasterio, sub regimine pii Patris Spiritualis exercitiis, & meditationibus unice applicandi erunt, nisi iustis de causis super hoc Abbati de consensu Præsidis, & Visitatorum, cum aliquibus dispensandum visum fuerit.

Tam in Monasterio, ubi Novitii instruentur, quam in illo, ubi Juniores professi studio Rhetoricæ, ac Philosophiæ applicantur, variis in dormitoriis, si fieri possit, recumbent: quod multo magis observandum erit, si in eodem Monasterio, tam Novitii, quam dicti Juniores Professi studiis operam dantes constituerentur; quo in casu, excepto Choro, & communi Refectorio, debita separatio fiet inter Novitios, & alios. Ad Monasterium pro dictis studiis deputatum, Abbates omnes Fratres iisdem studiis applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam, utpote Juniorum piæ, & religiosæ institutioni insuper præficietur unus Pater Religiosus, vir gravis, maturus, & pietatis exercitiis præ aliis deditus, qui illos ad exactam Sanctæ Regulæ observantiam verbo, & exemplo inducat: ex qua eadem ratio in dicto Monasterio, respectu aliorum quoque Religiosorum, disciplina ad majorem, sive Novitiorum, sive Juniorum Professorum adificationem, exactissime observabitur.

S. 3.

De Communi studio Literarum.

Ut vero Fratres nostri e Lectione Divina majorem consolationem ac uberiores fructum

accipere, & alacrius vitæ solitariæ labores, & exercitia subire valeant, hortamur superiores, ad quos id spectat, ut in studiis Philosophiæ, & Theologiæ, aliisque disciplinis, quæ ad Sacrarum Literarum intelligentiam maxime conducunt, suos Monachos sedulo exerceant, eisque nulla in re desint, quæ in hujusmodi studiis, majorum, nec non Confratrum nostrorum, præsertim, qui sunt de Congregatione S. Mauri, exemplo proficere, ac subinde, in rebus suis ad Dei gloriam, & animarum profectum possint utiliter occupari, ad quorum studiorum statum felicem, quæ sequuntur declaramus observari debere.

Quamvis in vicinis Academiis passim extant convictus specialiter pro Religiosis ad studia mittendis, ordinati: quia tamen in pluribus Monasteriis, partim propter defectum mediorum, seu sumptuum, qui in hujusmodi convictibus, ad magnam quantitatem annuatim excrefcunt, partim ob alias causas, non omnes ad publicas Academias mitti potuerunt, ideoque non pauci hætenus in suis Monasteriis sine sufficienti instructione, & profectu literario detenti, rudes, & inhabiles, otii magis, quam librorum amatores evaserunt, cum ingenti suo, & Monasteriorum dispendio: ideo ut hac in parte per Congregationis nostræ unionem succurratur, in uno, vel pluribus Monasteriis, Gymnasia, & Scholæ aperiantur, ubi Religiosi in studio Rhetorices, in Philosophiæ, casibus conscientie, & materiis Theologicis præsertim illis, quæ pro cura animarum, & instructione populi, in sana, & orthodoxa Doctrina necessaria sunt, & in aliis similibus ad sufficientiam erudiantur, & educantur.

In quem finem præter illud Monasterium, juxta superius dicta, pro studio Rhetorices, & Philosophiæ destinandum, aliud constitui debet pro studiis Theologiæ Scholasticæ, ac Positivæ, Sacræ Scripturæ, & Sacrorum Canonum, atque linguarum, quæ ad Sacræ Scripturæ intelligentiam conducunt. Quod si unum Monasterium pro his omnibus studiis modo nominatis, nimis angustum foret, duo deputari poterunt, arbitrio Capituli, toties quoties necesse videbitur ab uno ad aliud Monasterium mutando. Professores, sive Lectores, ea & Magistri tam Rhetorices, quam Philosophiæ Sacræ Theologiæ Sacrorum Canonum, & aliorum studiorum prædictorum assumantur, sive ex nostra, sive ex alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis assumi poterunt, nisi de speciali licentia Sanctæ Sedis Apostolicæ, ad supplicationem Capituli, evocentur. Ut porro Religiosi in spiritu propriæ vocationis, & Religiosæ Disciplinæ observantia fufius conferentur, ad Academias publicas, nullus posthac mitti poterit, nisi a Capitulo Generali, ex iustis causis, pro quovis casu particulari, id expresse concedatur.

Quatenus studia memorata in nostra Congregatione magis floreat, in Monasteriis expresse ad eadem deputatis, & ut sumptus, eum in finem faciendi, quantum possibile fuerit, evitentur, qui Theologiæ Moralis studio solummodo applicabuntur, in propriis Monasteriis suis remanentes, ibidem Lectorem proprium, ad hoc deputatum, habebunt, qui bis ad minus in hebdomada, Lectiones e Theologia Morali habeat, & ab eodem, vel alio una vice saltem ex Sacra Scriptura alia Lectio habeatur.

Ad prædictorum executionem Magistri, seu Professores, præ cæteris ad hoc munus idonei, advocandi, & assumendi sunt, eisque uti respectivè etiam eorum Discipulis, per DD. Visitatores, vel Capitulum Generale, eatenus prospiciendum erit, ut commode, & sine impedimento, vel defectu necessariorum studiis vacare possint. Porro quia nec Fratres studiosi, neque Novitii in Monasteriis, ubi studium hujusmodi,

vel

vel communis Novitiatu instituitur, sine incommodo, & impensis ali possunt, aliqua refugio, seu compensatio faciendae erit; & primo quidem curandum est, quantum possibile, ab uno ad alterum Monasterium huiusmodi onerum translatio fiat, quatenus mutuum sibi vicem reddendo vicissim in eodem genere compensent. Si quae vero Monasteria ad hoc qualificata, & satis capacia non sint, ea pro suis, quos ad studia, seu Novitiatum mittunt, vicissim alios Religiosos recipiant, siquidem ita occasio ferat. Sin minus, vel in pecunia moderatam aliquam refusionem, maxime si Novitii, aut Confratres studiosi patrimonium, vel ab eorum parentibus, sive consanguineis subsidia habeant, vel in alio genere, etsi non tunc statim, saltem cum tempore recognitionem praestent: ubi tamen nec exacta, & plena refugio, maxime a Monasteriis alias penuria laborantibus exigenda, sed propter commune Ordinis, & Congregationis bonum, incommodum, & pars expensarum supportanda erunt, eo solum observato, ne unum, alterumve Monasterium intolerabiliter gravetur, atque ita alia vice impossibilitatem causari, & admissionem tot hospitem iuste recusare possit: quod tamen arbitrio, & iudicio Abbatum in Capitulo congregatorum, committendum, & votis majoribus standum erit. Pro generali regula observandum est, ut sumptis pro personis ad bonum commune Congregationis applicatis, ex. grat. pro Lecturibus, solvantur ex massa communi totius Congregationis: pro personis ab uno ad utilitatem alterius Monasterii translatis, solvantur a Monasterio, in cuius utilitatem talis ordinatio facta fuit: si denique mutatio fiat ob utilitatem ipsius personae, sive Monasterii, ex quo alio mittitur, solvantur sumptus ab eodem Monasterio. Quamvis autem pro tempore in Monasteriis nostris commoda accommodationes, & habitacula, pro studio, vel Novitiatu communi non extent, sed primum putari debeant, non sine difficultate, & temporis mora; confidimus tamen, consilio, & solertia DD. Visitatorum, provideri, & obtineri posse, ut in majoribus Monasteriis aliquibus ad sufficientiam pareat, quod in re tam salutari necessarium erit: utque hoc sine longa dilatione, sed quanto citius possibile erit, efficiatur, eorum singulari cura committimus.

Praedicta studia futuris temporibus in aliquo Monasterio indicere, vel dissolvere, aut etiam alio transferre Magistros, & Lectores instituire, aut amovere, extra tempus Capituli, gravi aliqua ratione urgente, possit Praeses de consilio Visitatorum, ab his tamen minus idoneos remove-re poterunt Visitatores.

Scholastici post emensum studiorum cursum, in exercitiis regularibus, liberi ab omnibus impedimentis occupabuntur per annum, sub cura, & moderamine alicujus pii, & experti Patris.

Lectores autem, & Magistri sint ea prudentia, maturitate, devotione, pietate, & aliis dotibus instructi, ut scientiis cum pietate docendis, verbo, & exemplo pares sint, novas opiniones, vel etiam parum communes, seu minus tutas ne doceant, Sacrae Scripturae sensum ne detorqueant, Sanctorum, & Doctorum placita in honore habeant; ac in omnibus, & praecipue in his, quae ad munus suum pertinent, Superiori suo subiecti sint, & obedientes: nullus Alchimiam, Astrologiam Judicariam, aliasque periculosas, aut prohibitas artes, & disciplinas addiscere, multo minus docere, vel exercere audeat. Lectores, qui morum doctrinam tradent, eam, cum de ipsa Christi Lege agitur, ex Scripturis juxta Patrum consensum expositis, & ex eorundem Patrum traditione hauriant: cum autem de Disciplina, & Legibus Ecclesiae, Decreta Conciliorum, praesertim Tridentini, & Summorum Pontificum consulunt, & sequantur: qui autem Theologiam

tractant, omittis inutilibus quaestionibus, materias utiles, & necessarias ex scriptura, & traditionis fundamentis explicare studeant.

Nullus etiam scriptura sua, vel aliena, seu Libros a se, aut ab aliis factos praelo committere, aut publicare, vel quae fuerint a se inventa, in aere incidenda tradere, aut alias in publicum evulgare possit sine expressa in scriptis licentia proprii Abbatis, & Capituli, vel Praedictis, & eorum ad quos spectat.

Exercitiis communibus aderunt semper Scholares, nisi a quibusdam fuerint, quod maxime decet in favorem studiorum, exempti, sed ab Officiis Divinis nusquam diebus Dominicis, & festis cum eis dispensabitur, nusquam etiam ab oratione mentali, majori Sacro, & Vesperis: sic enim operam dabunt comparandis scientiis, ut praecipuum eorum studium sit ad virtutem, & perfectionem status monastici contendere.

CAPUT III.

De particulari Monasteriorum gubernatione.

§. I.

De Abbate, & quae eidem observanda sunt.

Gubernatio, & potestas, quae Abbatibus tum per Sacram Regulam, tum SS. Canones respectu suorum Religiosorum, ipsiusque Monasterii in Spiritualibus, & temporalibus datur: per Congregationis erectionem non minuenda, simul autem eo intendendum erit, ut potestatem, seu officium rite secundum S. Regulam, & SS. Canones exercent, pro sua, & subditorum salute, commissisque Monasterii emolumento. Suppositis igitur, nec repetitis, quae S. Pater Noster (cujus Regulam in omnibus observare intendimus) in Abbate requirit *Cap. 2. qualis debeat esse Abbas &c.* attendendum in primis erit, ut electio Abbatis legitime, & canonicè fiat juxta praescriptum ejusdem Regulae, & Juris communis dispositionem, quae in ejusmodi electionibus Abbatum deinceps omnino servanda erit.

Quod si innotescat aliquem precibus, aut persuasionibus per seipsum, vel per alium eligentes sollicitasse, talis hoc ipso pro indigno judicandus, neque electio talis confirmanda, sed cassanda sit. Electus legitime non tantum confirmationem a S. Sede Apostolica petet, ratione Monasteriorum horum, quae taxantur in libris Camerae Apostolicae, sed & a Reverendissimis Episcopis Locorum quoad reliqua, quae hactenus ab eisdem ejusmodi confirmationem petere consueverunt. Quod si in casu particulari a quodam Rmo Episcopo, cui a Sancta Sede Apostolica Jus confirmandi Abbatem addictum fuit, eadem confirmatio per Neoelectum Abbatem obligationi suae conformiter petita denegaretur, ipse Abbas ab huiusmodi denegata confirmatione appellare poterit ad Sanctam Sedem Apostolicam pro ejusmodi confirmationis, & benedictionis gratia impetranda.

Confirmatione praevia obtenta sic confirmatus Abbas plenam sui Monasterii administrationem eatenus consequetur, ut tamen, in certis quibusdam casibus partim in jure expressis, partim in consuetudine, aut singulari ratione fundatis, consensum sui Conventus, id est majoris partis eorum, qui commode ad Capitulum venire possunt, requirere, & obtinere debeat. In specie ad alienationem bonorum immobilium, sacrae, & pretiosae suppellectilis, Reliquiarum, vel Antiquitatum magni momenti, scripturarum, & documentorum Monasterii &c. sive talis alienatio fiat per venditionem, sive per transactionem, aut permutationem, aliquo modo per SS. Canones, & Constitutiones Apostolicas, inter alienationes prohibitas numerato.

Praterea consensus requirendus est ad debi-

torum in magna summa contractionem; Monasterii novis censibus anniversariis, aliisque gravibus, & perpetuis obligationibus onerationem, quibus accensentur nova aedificia, unde Monasterii depauperatio, ipsique Conventui defectus necessariorum sequi posset: hoc insuper observato, ut quodcumque de alienatione, vel obligatione per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas interdicta ageretur, etiam beneplacitum Sedis Apostolicæ desuper obtineatur.

Insuper etiam cum consensu Conventus expediendæ sunt præsentationes ad Parochias, vel Beneficia, siquidem Juspatronatus non ad Abbatem solum, sed communiter ad Monasterium spectat. Item concessionem tituli mensæ, sicut etiam admissio Novitiorum ad Professionem &c. Alia minoris momenti negotia, unde tamen periculum, vel incommodum Monasterio sequi posset, cum consilio Conventus expedienda sunt: & id, quod utilius judicatum fuerit, ex præscripto Sanctæ Regulæ resolvi debet. Et quidem, si causa gravis, & periculosa, etiam si ex iis, quæ de Jure consensus requirunt, non sit, tamen conformiter Sanctæ Regulæ tota Congregatio Monasterii convocanda, & singulorum consilia audienda sunt, quia sæpe Deus juniori revelat, quod melius est. Causæ vero leviores rectius inter paucos, idest cum Patribus Senioribus consulantur: cujusmodi censentur (nisi extraordinaria ratio dubitandi, vel laudabilis consuetudo aliud suadeat) Novitiorum ad Monasterium susceptio, Fratrum ad Sacros Ordines admissio &c. Gravioribus quoque excessibus cum consilio Seniorum emendantur, & puniantur, nisi delictum occultum, vel alia rationabilis causa sit, & Abbatem moveat sua auctoritate sine mora, vel aliorum præscitu procedere. Singulariter observandum, atque Abbatibus nostræ Congregationis cavendum erit, ne redditus Monasterii immodice in superfluos famulos, vel equos, item splendida convivia, recreationes, vel alias ad luxum, & fastum expendantur: unde cavendum erit Abbatibus, ne famulos Sæculares potius ad splendorem, & populorum respectum superfluum sibi conciliandum, quam ad necessarium servitium habeant; quare ut in terminis debitæ necessitatis, & decentiæ persistant de his in Capitulo rationem reddant; tales vero famulos suscipiant, qui sint bonæ indolis, eamque morum honestatem præferentes, ut illorum Christiana modestia omnibus sit manifesta, nullamque vanitatis ansam in vestitu, capillatura, & in conversatione sua præbeant, habitu incedant modesto, nullo modo verficolorato, non alex, aut vino, vel potationibus dediti, neque aliis similiter exceptis obnoxii.

Extra Monasterium existentes, & sub itinere constituti Domini Abbates semper Socium Religiosum secum habeant, si commode fieri potest: Reliquis vero Religiosis saltem Frater Laicus, aut, si Domino Abbati in casu particulari ita visum fuerit, famulus honestus pro Comite adjungatur.

Cubicula Abbatum universim sint munda; & sicut Servos Dei decet, modeste disposita, atque piis imaginibus exornata, exclusis profanis tam imaginibus, quam aliis ornamentis excessivis sericis, & similibus.

Unicuique Abbati permittitur, ut si redditus Monasterii id patiantur, unum currum habeat, qui tamen non sit deauratus, neque ex serico compactus, plures etiam equos non alat, quam pro ipsius, & Monasterii necessitatibus requiruntur.

Universim redditus Monasterii, habita ratione paupertatis Religiosæ, prudenter, & moderate in necessitates Monasterii, & Conventus, & in elemosynas dispensentur; si quid abundat,

in futuros casus, & necessitates, sive proprii, sive aliorum Congregationis nostræ Monasteriorum afferentur. Deinde quod per Sac. Canones *Cap. Cum ad Monasterium de Stat. Monach.* salubriter constitutum habetur, ut Abbas, cui omnes in omnibus reverenter obediant, quanto frequentius poterit, sit cum Patribus in Conventu, vigilem curam, & diligentem sollicitudinem gerens de omnibus &c, maxime de Choro & mensa intelligendum, & observandum est, ut scilicet Abbates omnino festivi, sed aliis quoque diebus, quantum commode poterunt, ad solatium, & aedificationem suorum, cum iisdem Chororum, & mensam Regularem frequentent. Licebit proinde etiam hospites, habita consideratione personarum, & circumstantiarum, non solum Religiosos, & Clericos, sed etiam Sæculares, quandoque ad Refectorium ad mensam Regularem ducere, si quidem tales sint, ut per eos incommodum Conventui ex protractione, seu dilatione refectiois, neque dispendium Disciplina Regularis quoad silentium, & lectionem ad mensam secuturum sit: qua in re illud quoque observandum est, ut in diebus jejunii, & abstinentiæ, nullum aliud obsonium hospitibus apponatur, nisi quod juxta Sanctam Regulam, & has Constitutiones ipsis Religiosis comedere conceditur.

Hospitalitas quemadmodum in Sac. Scriptura laudatur, ita exercenda est cum ea moderatione, ut in prodigalitatis vitium non transeat; hinc omnem excessum, qui intuitu hospitalitatis fieri posset, diligenti circumspicione Visitatores a nostris Monasteriis eliminabunt, cum id minime ad aedificationem cedat, & e contrario potius scandalum generet. Pro cuiusque igitur hospitis qualitate id tantum in mensa apponatur, quod ad decentem, & moderatam refectiois, sublata omni superfluitate, & abusu necesse fuerit.

In cubilibus Hospitum omnis excessus, sive in ornatu serico, & aliis similibus apparatus, prorsus evitetur, ut Religiosa simplicitas cum modestia decenti conspiciatur, neque ad mensam vasa aurea, vel candelabra argentea eisdem apponantur, nisi forte aliqui calices, nri, & cochlearia cum furculis argentea quidem, non tamen deaurata apponenda videantur. In usu horum, & in expensis intuitu hospitalitatis faciendis, id specialiter considerandum venit, ut scandalum Sæcularibus non præbeatur, omniaque in simplicitate paupertatis Religiosæ cum sincera charitate præstentur. Quæ vero ex annuis redditibus Monasteriorum supersunt, utiliter impendantur, tum in usum pauperum, tum in supportandis oneribus nostræ Congregationis, & ad subveniendum congrue ejusdem communibus, & singulorum Monasteriorum futuris necessitatibus. Inter communia Congregationis onera computantur expensæ in causa Visitationum, pro Novitiis, pro studiis communibus, & aliis similibus ad Religiosam Disciplinam solide stabilendam spectantibus. Elemosynæ quæ pauperibus mulieribus petentibus largiendæ sunt, fiant a Janitore in pecunia, aut pane juxta æquitatis rationem. Caveatur vero, ut neque istis, neque nobilibus feminis (quibus clausuram Monasterii nullo modo ingredi liceat) in Monasterio, etiam extra Clausuram, neque in propinqua Domo, aut alibi prandium vel aliud ejusmodi, nisi ex gravi, & honesta causa, & semoto omni scandalo concedatur.

§. 2.

De Priore, & Subpriore.

Singuli Abbates eligant, & constituent sibi Priorem, Virum probatum, qui decimum quintum professionis suæ annum saltem expleverit (auditis prius Conventualium consiliis), qui

Abba-

Abbatis vices in Conventu suppleat, semperque in Choro, & Mensa, & Dormitorio cum Fratribus sit, Disciplina Regulari unice invigilet, atque in iis, quæ Divinum cultum; pietatem, & spirituales profectum spectant, tum exemplo præeat, tum verbis, & admonitionibus, seu correctionibus ceteros edoceat, ac dirigat.

Summopere caveat, ne per suam conniventiam, vel dispensationem Disciplina Regularis relaxatio fiat, sed omnia, quæ vel per Congregationem, vel proprium Abbatem ordinata, aut moribus, aut usu bene introducta sunt, debita observantia custodiat, tam absente, quam præsentem Abbate.

Singulis Septimanis, semel, aut si opus, sæpius Capitulum habeat, in qua leviores culpæ, quas ad Abbatem deferri non oportet, per ipsum corrigantur, injuncta delinquentibus, pro qualitate culparum, pœnitentia salutari.

P. Priori ordinarie adjungendus est Subprior, qui proximum, post Priorem locum in Monasterio habeat, pro vero Superiore semper habendus, & respiciendus, quamvis præsentem in Clausura, nec impedito in sua functione P. Priore, ad præcavendam confusionem Jurisdictione, & potestate jubendi, aut corrigendi non uti, sed ipse quoque P. Priori parere debeat. Absente vero, vel per agritudinem, aliave ex causa impedito Priore, ejus Officium in omnibus, maxime repentinis emergentibus, quæ dilationem non patiuntur, per P. Subpriorem suppleantur.

§. 3.

*De cæteris Officialibus, & Oeconomis
Monasteriorum.*

Œconomia Monasteriorum, quatenus decenter fieri potest, administratur per Religiosos, qui ad hoc idonei, atque in spiritu fundati sint, ut animarum periculum juste timeri non debeat: atque pro differentia locorum, & multitudine laborum, unus, vel plures, quos Abbas elegerit Granario, Culina, Cella vinaria, vel Cerevisaria præficiantur.

Officiales isti, seu Œconomi festis diebus omnino, & aliis diebus, quantum per functiones officii licet, Chorum, aliaque spiritualia exercitia, cum cæteris frequentent: neque enim ex hoc quod hujusmodi officii exterioribus præpositi, sed præcise quatenus juste impediuntur, exempti sunt. Quod quia pro diversa Constitutione Monasteriorum omnino inæqualiter accidit, non licebit ab uno ad alterum Monasterium argumentari, uti nec generale aliquid statui potest: sed consideratis circumstantiis, per Visitatores, & Abbatem loci determinandum erit, tum quæ officia Religionis committenda, & quot Officiales necessarii, tum qui, & quatenus a Choro, aliisque eximendi sint.

Duos saltem Œconomos, seu Cellerarium, & Depositarium quilibet Abbas instituire tenebitur, quorum alter accipiat omnes redditus Monasterii, alter expendat, quos instituet ex consilio, & consensu Seniorum, sine quo, nec poterit amovere.

In corrigendis quoque graviter delinquentibus Prioris, & Seniorum Abbas consilio utatur, sicut Regula præcipit.

Rationes de datis, & acceptis non conficiat Abbas, sed Cellerarius, & Depositarius, qui quolibet mense coram Abbate, & Senioribus totum Monasterii statum in temporalibus, receptis & expensis factis exhibebunt: Singulis autem annis in fine Decembris computata generalia reddituum, receptorum, & expensarum coram iisdem exhibebunt, & suæ administrationis rationem reddent.

Consultum videtur Officia tam Prioris, quam

Subprioris, & aliorum Officialium non esse perpetua, sed post aliquot annos (nisi specialis causa necessitatis, vel utilitatis Monasterii aliud postulat, & ad id Generalis Capituli consensus accedat) mutationem fieri: quatenus tum illi, qui hujusmodi functionibus diutius distracti sunt, occasionem sese recolligendi habere: tum alii quoque secundum qualitates, & merita sua ad honores, & officia ista aspirare possint. Quem in finem tam Prior, quam Superior cujuslibet Monasterii, elapso triennio per annum ad minus ab omni officio liberi permaneant.

Ut vero hæc mutatio commode sine ulla ignominia, vel præsumptione culpæ fieri possit, generale Statutum sit, ut omnes Officiales singulis annis ad initium Quadragesimæ ultro sua Officia resignent, expectaturi resolutionem a suo Domino Abbate, an resignationem talem acceptare, an vero ad annum sequentem rursum propria officia iisdem committere velit.

§. 4.

De Monitore.

In singulis Monasteriis eligatur a Conventu aliquis ex Senioribus Religiosis Monitor, Vir maturus, & discretus, qui ad omnem in spiritualibus, & temporalibus utilitatem diligenter attendat, & si quid vel corrigendum, & utiliter ordinandum agnoscat, confidenter, & ex officio Dominum Abbatem moneat: Præcipue vero officium Monitoris in eo consistit, ut omnes de Conventu, qui sorte per se ipsos accessum ad Abbatem non habeant, aut quocumque respectu aliqua denunciare formidant, per ipsum Monitorem tuto, & secrete etiam non nominata sua persona, si ita pateant, aperire, ac significare possint, quæ alias cum dispendio Monasterii, & Disciplina Regularis Superiores laterent.

Curabit autem Monitor utpote vir maturus, & discretus (qualis; ut prædictum, pro Monitore eligendus est) inutilis querelas, aut murmura sopire, & saniora consilia suggerere: e contra quæ rationalia, & tanti momenti judicabit, ut Abbas merito monendus videatur, si materia ipsum Dominum Abbatem, siue quemcumque alium concernat, libere secundum exigentiam officii sui, cum debita tamen modestia, & respectu moneat, & si opus urgeat, aut denique si effectus non sequatur Domino Præsidi, vel Visitatori pro rei momento, & exigentia denunciet.

CAPUT IV.

De Divino Officio, & Spiritualibus exercitiis.

§. 1.

De Choro, & Horis Canonicis.

Cum nostra Professio nos Dei laudibus celebrandis addicat, alia omnia, ita ordinanda sunt, ut Officium Divinum in Choro nunquam intermittatur. Nec in particulari quisquam sine speciali causa, & licentia a Choro se subducatur, ut paulo ante de Officialibus constitutum est.

Horæ Canonicae secundum Breviarium Benedictino-Monasticum auctoritate Pauli V. editum, & ab Urbano VIII. ad correctionem Breviarii Romani recognitum: Missæ vero, aliaque in Hebdomada Sancta, vel alias consueta Officia, & Ceremonia secundum formam Romanam, & Calendarium Diœcesanum peragantur.

Festa nova ex præcepto Summorum Pontificum ordinata, inter quæ Sanctorum Angelorum Custodum cum Octava observentur, & celebrentur in omnibus Monasteriis nostræ Congregationis. Similiter Festa Ordinis auctoritate Apostolica appro-

bata, & celebrari concessa. Festum autem Commemorationis S. P. N. Benedicti 11. Julii sine Octava: tum & Festa Diocesana &c. pro quavis Diocesi de Apostolicorum Decretorum ordinatione, & præcepto observanda.

Pariter sub ritu Duplicis secundæ Classis, Festa S. Henrici Ducis Bavaricæ, & Imperatoris, necnon S. Chunegundæ Augustæ, & Ducissæ Bavaricæ celebrabuntur.

Ex singulari gratitudinis obligatione 26. Augusti, quo die Congregatio hæc nostra erecta est pro felici conservatione, & regimine Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. solemne Sacrum de Spiritu Sancto, & post mortem, quem Deus diu servet incolumem, pro anima ejusdem Anniversarium perpetuum in omnibus Congregationis nostræ Monasteriis celebrabimus.

Officia minora B. Virginis, & Defunctorum, item Psalmi Graduales, & Pœnitentiales, sicut etiam Litanie in Choro dicendæ sunt, quando, & quoties in Rubricis Breviarii notatur, & ordinatur. Ipsum vero Officium Beatissimæ Virginis, seu Curfus Mariæ, quando non dicitur, secundum laudabilem consuetudinem, cessante impedimento, quotidie ab omnibus privatim, vel saltem a Fratribus junioribus communiter, secundum ordinem Abbatis in Capitulo, aliove loco idoneo recitetur.

Cæterum in cantu, & psalmodia, pro majore, vel minore celebritate Festorum ea differentia servanda, ut in præcipuis Festivitatibus SS. Trinitatis, Nativitatis, & Epiphaniæ Domini, Paschatis, Pentecostes, Assumptionis Beatissimæ Virginis, Omnium Sanctorum, SS. Angelorum Custodum, S. Benedicti, Patrocinii, & Dedicationis Ecclesiæ, Laudes integræ, ut etiam Hymnus Ambrosianus, item Prima cantu Choralis secundum tonos Antiphonarum cantentur.

In solemnitate SS. Corporis Christi, & per Octavam Venerabili Sacramento publice exposito, Missæ, & Vesperæ solemnitè decantentur. Similiter Tertia, vel in diebus jejunii Sexta, ultra mirum immediate Summum Officium Missæ antecedit, semper cantanda est, sicut, & Vesperæ per totum annum, itemque Completorium, quando Officium Beatæ Virginis non subjungitur. Aliæ Horæ psallendo persolvi possunt, cum gravitate tamen, & distinctè, pausis rite servatis.

Circa horam celebrandi in Choro Matutini, observabitur, ut media nocte Matutinum celebretur. Cum vero in quibusdam Monasteriis nostræ Congregationis ex quadam necessitate propter peregrinorum summo mane occurrentium frequentiam, in aliis ex longa consuetudine introductum sit, Matutinum mane circa horam quartam peragere, licebit continuare hunc morem donec per DD. Visitatores, aut Capitulum Generale rationes examinentur, & quid vel intuitu causæ singularis, vel intuitu omnimodæ uniformitatis, quantum possibile in tota Congregatione introducendæ agenda sit, determinetur.

S. 2.

De fervore Spiritus, Meditationibus quotidianis, & recollectione annua.

Cum ad excitandum in nobis fervorem spiritus sit præsens, idemque efficacissimum motivum recordatio obligationis ad perfectionem contendendi ex emissionem Votorum contractæ, ut ea efficacius ad memoriam revocetur, hortamur in Domino omnes tam Abbates, quam reliquos Monachos, ut singulis annis faciant solemnem Votorum renovationem in Solemnitate SS. Angelorum Custodum, ad quam per jejunium, & alia exercitia spiritualia in pervigilio ipsius Festivitatis se præparabunt.

Ad reformationem interioris hominis, & spiri-

tualement profectum apprime necessaria est frequens per devotas meditationes recollectio, ideo in omnibus Monasteriis, tam quotidianas meditationes, quam singularem quolibet anno recollectionem per spiritualia, ut vocantur exercitia per octo dies ad minus introduci, & diligentissime observari statuimus.

In primis igitur mane a media sexta usque ad horam sextam quotidie fit meditatio, sive in cellis, sive propter frigus hyemale in Musæo.

Deinde sub meridiem, antequam ad prandium accedatur, brevior per quadrantem horæ recollectio, sive examen particulare, & rursus ad Vesperam, antequam cubitum concedatur, examen, seu discussio conscientie instituitur, sine ulla dispensatione. Quo tempore Prior, vel Subprior diligenter visitent, & attendant, ne ullus a sacris istis exercitiis se subducat.

Insuper extraordinaria, & major recollectio per annua antedicta exercitia (quorum maximam utilitatem, & fructum passim experientia demonstrat) a nullo, etiam ipso Abbate prætermittenda: sed ad hoc Sanctum opus certum, & congruum tempus per Abbatem singulis annis determinetur. Visitatores vero in suæ visitationis decursu invigilabunt, ut hoc Statutum observetur.

Constituti in exercitiis spiritualibus matutinis horis majori Missæ, & Vesperis intererunt, & reliquo tempore solitariam in suis cellis vitam agent, & contemplationi, atque illis pro recollectione spiritus præscriptis vacent, in fine autem Confessionem generalem annuam faciant.

Insuper, quia plerumque corpus quod corrumpitur aggravat animam, ac nonnullos Fratrum nostrorum in externis negotiis occupatos, varia, graveque curæ distrahant, & turbant, unde fervorem spiritus languescere sæpe contingit: Abbas de consensu Prædis permittet iis, quibus, & quando judicaverit, secedere ad cellas in hunc finem præparatas, ut illic per definitum sibi tempus, liberi ab omni commercio rerum humanarum se totos Divinis tradant, exercitio Sanctæ contemplationis, & operibus pœnitentiæ mentem reficiant, inflaurentque animæ vires; quatenus ad subeundos pro Dei gloria, & Congregationis bono solitos labores, renovati spiritu mentis suæ, & induti virtute ex alto ferventius prodire valeant.

Sacrum tempus Quadragesimæ ea puritate, quam S. Pater Benedictus exposcit, pro modulo transigere satagent Fratres nostri, atque in eum finem Abbas uniuscujusque Monasterii, congregatis omnibus in Capitulo feria quarta Cinerum, & lecto Capitulo Regulæ 49. quod incipit, *Licet omni tempore*, breviter eos hortabitur, ut disciplinam Monasticam religiosius observare, in patientiæ operibus strenue sese exercere, & sancta proposita ferventius innovari studeant.

Sacerdotes ad Sacramentum Confessionis saltem bis in hebdomada, & alii non Sacerdotes semel, qui singulis diebus Dominicis, & festis tam de præcepto, quam majoribus Ordinis ad Sacram Synaxim accedant.

S. 3.

De Lectione spirituali.

Per devotam Librorum spiritualium lectionem materia paranda, & animus ad pias cogitationes, & contemplationes disponendus est. Unde in primis providendum, ut singuli Libros asceticos, & pios ad sufficientiam habeant, maxime autem Sacram Scripturam.

Legendum in primis aliquid ex hujusmodi libris, vel libellis ante meditationem, item priusquam Chorum, & maxime antequam Sacerdotes ad celebrationem Missæ accedant. Communis autem lectio spiritualis omni die ab hora quarta usque ad quintam vespertinam instituen-

da,

da, ubi omnes in summo silentio, & quiete librorum spiritualium lectioni vacabunt: utque hoc certo fervetur, Superiores diligenter visitabunt, & invigilabunt.

Publicæ insuper lectiones spirituales, more in pluribus Monasteriis jam recepto, ut scilicet ante horam Completorii omnibus Fratribus sive in Choro, sive in alio loco opportuno convenientibus, ab uno Lectore per quadrantem circiter horæ collationes uti antiquitus nominantur, idest, ex libro singulariter devoto, pro ædificatione, ac recollectione audientium, quidpiam legatur, continuari, vel ubi in usu non sunt introduci omnino debent, & nunquam propter ullam causam, prætermitti.

Ad Mensam quoque in Refectorio non libri profani, & curiosi, sed devoti, & salutare, unde audientes spirituales, etiam dum corpus cibis reficiunt, animæ refectioem haurire possint, legendi sunt.

Qualibet die Dominica legatur aliquid de Regula S. Patris Benedicti, cujus observantiam per nostram Congregationem, & has Constitutiones præcipue intendimus.

CAPUT V.

De perfecta Votorum substantialium observantia.

§. 1.

De Custodia Castitatis, & Clausura.

Ea in hoc genere cura, & custodia adhibenda est, ut omnes occasiones, etiam remotiores, & quicquid scandalum, vel malam apud alios suspicionem parere posset, accurate præcaveatur, & abscindatur. Qua de causa prius in primis clausura Monasterii, de qua singularem curam P. Prior habebit, eatenus custodienda, ut nulli Sæcularium accessus pateat, vel ubi iusta necessitas postulat Viros (feminas semper exclusis) Sæculares admitti, v. g. Opifices: Id non nisi cum præcitu, & licentia Abbatis, vel P. Prioris fiat.

In hujus exactæ custodiæ finem, Ostiarius clavem sub prandio, & cena, oclusa diligenter porta, apud Præsidentem in mensam deponat, ut interim nemini accessus pateat.

Multo minus aliquis Conventualis clausuram egrediatur sine simili licentia, eaque, vel speciali in casibus, & causis specialibus, vel generali Officialibus pro exigentia officiorum concedenda: hæc ipsa tamen nulli indefinite, sed limitate, vel ad certas horas concedenda est, idque non sine Socio Religioso, aut in casu quodam forte extraordinario, saltem famulo adjuncto.

Præterea, quod in Sancta Regula tantum habetur, ut ea, quæ extra Monasterium, vel clausuram visa, vel audita sunt per Officiales, & quocumque, non referantur ad Conventum &c. debita observantia custodiatur, ita quidem, ut de materia ullatenus scandalosa, vel quæ pravos animorum affectus, suspensiones, murmuraciones, aut etiam inutiles distractiones, & in spiritualibus turbationes causare possint, in Conventu referre, aut recensere non liceat.

Cavendum insuper, & occasiones amputandæ sunt, ne Religiosi cum feminis familiaritatem, conversationem, aut communicationem habeant, nisi præcise, quatenus iusta, & nota necessitatis, vel utilitatis causa Officialibus, & quandoque in aliis iudicio Superiorum, quorum licentia specialiter, & expresse hoc casu requirenda est, indubie exigat. Et nihilominus custodito, ut quicumque quacumque ex causa, vel licentia ad colloquium feminarum in publicum admittitur, non nisi cum religiosa modestia, & gravitate cum iisdem conversetur, neque ultra tempus, locum, &

modum præscriptum cum eisdem conversetur. Si quem in hoc genere incautum, aut ullo modo scandalosum Abbas, aut Visitatores invenerint, eum vel ab officio amoveant, vel in posterum nunquam amplius ad similem occasionem, vel conversationem admittant.

§. 2.

De Abdicatione Proprietatis.

Proprietatis vitium (uti merito a S. Patre nostro appellatur) a Monasteriis nostris eliminandum est, ne quisquam in re temporalis quacumque ulum dominium, vel jus qualecunque, utpote cuius omnino in singulari incapax est, sibi imaginetur, & fingat, neque etiam talem affectum ad rem quacumque concipiat, quin eam ad nutum Superiorum sine ulla contradictione, vel murmuracione dimittere sit paratus.

Si quidquam singulariter uni, vel alteri per amicos mittatur, vel quacumque ratione obvenerit, id recte Superioribus offeratur, vel D. Abbati, vel P. Priori, pro qualitate, & quantitate rei: qui Superiores talia ad usum revocabilem ei, cui destinata sunt, si rationale videtur, concedere possunt, sed non debent. Imo si taliter oblata fuerint pretiosa, & superflua, & magis, si singularitatem, vel difformitatem in Conventu introducent, nullo modo concedi debent.

Esculenta, & poculenta ad commune Refectorium deferri debent, siquidem raro, & moderate quidpiam offeratur, secus inhibendæ, nec acceptandæ sunt tales oblationes.

Nullus in Conventu pecuniam ullam detineat, sed delinquentes in hoc genere, etiam pro modica, & minima quantitate congruis poenitentis puniantur.

Officiales, qui pro exigentia suorum officiorum pecunias detinere, ac dispensare debent, in hoc iuxta voluntatem Abbatis agant, nec sibi particulariter sine præcitu, & licentia ejusdem quidpiam applicent, vel aliter expendant, quam ex injuncto officio, vel jussione Abbatis debent.

Habeat P. Prior capsam aliquam, & moderatum ærarium: in quod pecuniæ Conventualibus oblata reponantur, liceatque P. Priori talia Conventualium oblata pro ipsorum Monachorum indigentis, aut pro necessitatibus discrete dispensare, sine tamen ulla obligatione, aut jure quæsito illi, cui oblata sunt. Ipse vero P. Prior teneatur singulis annis dare rationem D. Abbati de omnibus ad ærarium Conventus acceptis, & expensis. Neque tamen id, quod finito anno ultra expensas restabit, statim eidem tradere debet, sed proportionatam quantitatem pro exigentia futurarum expensarum in manibus, & capsâ sua retinere potest; quod vero abundat, D. Abbati tradatur in usum, & utilitatem Monasterii erogandum.

Ut vero proprietatis vitium non solum in pecuniis, sed in omnibus etiam aliis rebus extirpetur, præcaveatur, singulis annis cum schedula quadragesimali bonorum operum ex præscripto Regulæ ad initium Quadragesimæ afferenda, dent singuli aliam schedulam, seu designationem omnium rerum, quas ad usum quisque suum in Cella, vel alias retinet, quatenus unusquisque in conscientia securus esse possit, nihil se, insciis Superioribus, detinere.

§. 3.

De Obedientia, & Reverentia Superioribus exhibenda.

Proprium, & principale requisitum vitæ, & status regularis est obedientia, quam pro merito toties commendat, & inculcat S. Regula nostra: ab omnibus proinde, qui nomen, & meritum

viri Religiosi desiderant, sancte observanda. Et quidquid a DD. Abbatibus, ceterisque nostræ Congregationis Superioribus jubetur, quod illicitum, & Regulæ, seu Institutio contrarium non est, sine contradictione, & murmuratione implendum erit.

Si quid injungatur, quod difficile, aut supra vires, vel qualitates suas esse videretur, v. g. Si quis officium per Religiosos administrari solitum suscipere, si docere, concionari &c. jubetur, licebit quidem modeste se excusare, & rationes in contrarium allegare, attamen pertinaciter judicio suo insistere non licet, sed si auditis rationibus hujusmodi Superior in sua jussione persistat, Religiosus subditus non suam, sed Superiorum voluntatem sequatur, & confusus de adjutorio Dei, obediat.

Singulariter, & sub gravi poena prohibitum sit, ne quis cum Abbate, vel Priore suo, & aliis Superioribus, proterve contendere, vel nullo modo eos, quos vice, vel nomine Christi sibi præpositos scit, verbis, aut signis quibuscumque despiciere, vel injuriare præsumat. Sed si quis causam etiam justam contradicendi, vel mandatis Superiorum se opponendi habere putat, eam modeste sine expostulatione proponat, quam utique Superiores prudenter secum ponderabunt, & quatenus justum, & expediens videbitur, deferent, & condescendent. Si hoc non fiat, adeoque Religiosus quicumque injuste se opponi, & gravari judicet, salutare appellationis remedium conceditur, servato tamen Juris, & instantiarum ordine, tum debito moderamine, & modestia religiosa: nimirum si quis a P. Priore se injuste privatam, vel alio modo gravatum putat, ad D. Abbatem quidem libere appellare potest, uti semper omnibus in quacumque causa liber accessus ad eundem patere debet. Attamen nullus tunc statim quando corripitur, quasi stante pede in vocem appellationis erumpat, quod sine despectione immediati Superioris haud fieret, sed correctionem, vel etiam penitentiam dictationem in religiosa humilitate excipiat, primosque, & præcipientes animi motus tunc coerceat, intervallo autem, ubi animo serenato, & deliberatione prudenti præhabita, appellationem necessariam judicat, D. Abbatem adeat, prius tamen a P. Priore, & more consueto licentia petita.

Ab Abbate fiet appellatio ad Visitatores, a Visitatoribus ad Præsidentem, & ab hoc ad Capitulum, a Capitulo vero immediate ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quandoque liber pateat accessus.

CAPUT VI.

De temporis per totam diem distributione.

Ut otiositas, quæ religiosis animabus maxime inimica, & infesta est, in Monasteriis nostræ Congregationis locum, & tempus nullum inveniat, singulis totius diei horis certæ occupationes assignantur, quas strictè observari, curæ Superiorum, maxime P. Prioris in Conventu semper præsentis, committitur, & jungitur; nimirum hora constituta excitentur Fratres ad Matutinum.

Ubi Matutinum media nocte celebrandum erit, hora quinta excitatio fiat. Media Sexta usque ad Sextam completam meditationi matutinæ sedulo omnes incumbant. Quadrante post sextam, dato brevi signo campanæ in Choro Prima persolvenda erit.

Modica temporis intervalla, quæ inter Matutinum, & meditationem, item inter hanc, & Primam intercedunt, partim corporis necessitatibus, partim singulari devotioni, ac precibus Matutinis destinata sunt.

Post Primam in Choro persolutam, & Capitulum finitum, usque ad Summum Officium, Patres, seu Sacerdotes Missas celebrabunt. In cele-

brando vero, quantum fieri potest, servetur ordo per determinationem horæ, vel temporis certi, quo quilibet Sacerdos celebrare debeat, itaut una Missa post alteram habeatur, quatenus devoti fideles in Ecclesiam venientes, omni tempore sacrum audire possint, prævia, & subsequente debita preparatione, & recollectione. De reliquo seu Theologicis, seu casuisticis, seu pro qualitate personarum aliis studiis, secundum dispositionem Superiorum, vacandum erit. Media Nona, vel in diebus Juniorum hora Nona, signum dabitur ad Officium summum, & horas duas Canonicas ante, & post illud, modo ante dicto, persolvendas.

Tertio quadrante decimam, vel in diebus Junii ante undecimam recollectio particularis, seu ut vocant, *Examen particulare*, dato hoc signo fiet. Deinde ad mensam, seu Refectorium eundem, servato semper silentio extra horas specialiter colloquio, & recreationi deputatas. Refectio- ne facta consueto modo *Palmo Miserere* e Refectorio exeundum sive ad Chorum, sive ad locum Capitularem, ubi gratiarum actio compleatur. Mox Nona psallenda erit in Choro.

Post hoc hora circiter colloquio, & honestæ recreationi conceditur, videlicet usque ad mediam Primam, vel si dies Junii sit a duodecima usque ad Primam.

Recreatione terminata, vel toto tempore usque ad Vesperas studiis incumbendum, vel pro qualitate personarum, aut exigentia circumstantiarum hora una, aliis exercitiis, quatenus secundum judicium Superiorum singulis convenire, & expedire videbitur, deputari potest v. g. pro addiscendo Cantu maxime Choralis, pro conferentia Casuisticis, aliisque literariis materiis, vel denique pro opere manuali &c. qua etiam hora ab Officialibus, Opificibus, aut Ministris petantur, quæ petenda, & dentur, quæ danda sunt.

De reliquo, tempus pomeridianum usque ad Vesperas studiis, & Lectioni Librorum spiritualium impendatur. Licebit tamen ordinarie singulis septimanis semel, aut pro ratione tempestatis, aliquando etiam bis ad campos ambulare, petita, & obtenta licentia Superiorum.

Hora tertia Vesperæ cantandæ, post quas ab hora quarta usque ad quintam lectio spiritualis erit, ut ante dictum est.

Cæna finita per mediam horam honesta recreatio conceditur, ita tamen, at tam relaxationes pomeridianæ, quam colloquia, post collationes serotinas, non permittantur in feriis sextis Quadragesimæ, nec per totam majorem hebdomadam, usque ad Sabbatum Sanctum exclusive.

Tertio quadrante ante Septimam per unum Lectorem ex collationibus SS. Patrum, vel aliis libris devotis legendum per quadrantem circiter horæ: subjungendum mox hora Septima Completorium.

Denique cum recollectione Vespertina, seu examine conscientiæ &c. dies concludenda, itaut hora octava omnes in quiete, & in Cellis sint.

Circa hunc ordinem diei, limitatio quædam, excepto tamen Choro, fieri poterit ab Abbate, juxta rei, personarum, præcipue Lectorum, & Scholasticorum, & temporis exigentiam, si ob certas, & particulares causas, non semper ita exacte in omnibus, observari possit.

CAPUT VII.

De Victu, Jejunio, & amictu ad necessitatem, sine superfluitate,

§. I.

De Cibo, & Jejunio.

Ordinamus, ut ex arbitrio per Sacram Regulam Abbatibus dato, quod hæcenus ratione

viſtus obſervatum fuit, in poſterum ia ſingulis Monafteriis obſervetur.

Ultra Jejunia Eccleſiaſtica in omnibus Monafteriis ulteriora, vel Regularia Jejunia obſervanda ſunt. Et quidem per totum annum ſingulis diebus Mercurii, & Veneris (tempore Paſchali, & Natalitio uſque ad Octavam incluſive Epiphaniæ excepto) tam a carnibus, quam altera reſeſtione abſtinendum.

In Adventu per totum jejunandum eſt, ita ut ab altera reſeſtione abſtineatur, ſola Collatiuncula conſuetæ loco Cœnæ conceſſa.

In hebdomada vero integræ ante Adventum, & per decem dies ante feriam cinerum dempta Sexta feria, & Sabbato, aut Jejunio Eccleſiæ, Jejunium, & abſtinentiam ab eſu carnis relaxamus, & ut aliquod obſonium in prandio, & cœna addatur, indulgemus.

In honorem Beatæ Virginis Jejunium regulare ſervabitur in Vigiliis Nativitatis, & Purificationis ejuſdem: Omnes quoque jejunabunt in Vigilia Feſtivitatis Sanctorum Angelorum Cuſtodum.

S. 2.

De Habitu, & Tonſura.

Inter principaliora, quæ in Viſitationibus obſervari, & ubi neceſſe fuerit reformari debent id erit, ut tam Conventuales omnes, quam reſpeſtively etiam Abbates habitu, & tonſura decenti, & honeſto, ſimulque modoſto, ſine vanitatibus ſæcularibus, veſtiti incedant, intra, & extra Monafterium, nullo etiam modo veſtimentis ſericis utantur.

In ſpecie omnia veſtimenta exteriora etiam tibialia, non alterius, quam nigri coloris ſint, eaque lanæ, aut lineæ.

Deinde in Congregatione noſtra omnimodo quoad veſtimentorum formam, etiam quoad materiam, æqualitatis, & pariſormitatis introducantur. Quod ſolertiæ DD. Viſitatorum committitur, ut tempore viſitationis circa pariſormem habitum, & tonſuram interim ipſi eatenus rem componant, quatenus ad eorum relationem in proximo Capitulo Generali, ultimatè ſtatui poſſit, quod decentiſſime videbitur.

In conſideratione hujus conformitatis, quoad induſia, & lectiſternia nihil quidem mutetur quoad eos, qui jam profeſſi ſunt, niſi ultro ipſi pietate ducti, ita velint, ratione vero aliorum, qui in poſterum profeſſionem emittent, ſtatuiamus, ut obſervetur quicquid in proximo Capitulo Generali determinabitur.

CAPUT VIII.

De Infirmis Fratribus.

Quia Sanctus Pater Benedictus affectu vere paterno Infirmis proſpexit, & Cap. 36. Regulæ ordinavit, Infirmorum curam ante omnia, & præ omnibus adhibendam: item maximam curam Abbatis eſſe debere, ne ob aliquam negligentiam patiantur &c. Ideo nec ſumptibus, nec laboribus parcendum, ſed omni modo curandum erit, ut quæ pro ſalute, tum corporis, tum animæ neceſſaria ſunt, in tempore, & promptè ſubminiſtrentur.

In ſingulis igitur Monafteriis Abbas cum conſilio, & matura deliberatione eligat certum & idoneum Medicum, qui tempore neceſſitatis ſuccurrere ſit obligatus, eique hanc libertatem concedat, ut quæ ægrotantibus neceſſaria judicabit, ſine reſpeſtu ſumptuum præſcribere poſſit.

Porro qui infirmitate quacunquæ corripitur tempeſtively, vel Abbati, vel Priori ſtatim ſuum indicet, & confidenter conferat tam circa me-

dicinam, aut Medicum advocandum, quam etiam de cibo, & potu conducente; item exemptione à Choro, & ſi quid aliud pro reparatione ſanitatibus neceſſarium videbitur.

Nulli quidem liceat ſine expreſſa licentia Superiorum Medicum advocare, aut per literas conſulere, vel etiam a præſente medicinam accipere: ipſi vero Superiores difficiles non erunt; ſi prædicto modo confidenter ſtatus, & cauſæ rationabiles ſignificentur.

Uterius autem ſolicite curandum, & providendum, ut ægrotus Medici judicio ſe plene ſubmittat. In quem ſinem idoneus Miniſter deſtinandus erit, qui ſedulam Infirmi curam gerat, & accurate acceptam a Medico inſtructionem obſervet, contraria, vel noxia nullatenus admittat.

Præter Miniſtrum, ſeu famulum unus ex Conventu vir maturus, ſive in genere pro omnibus, ſive particulariter pro ſingulis Infirmis deputetur, qui circa ægrotantem altiore inſpectionem habere, eundemque tam verbis, & frequenti viſitatione conſolari, quam etiam, quæ neceſſaria videntur, procurare, & ſi defectus appareat, P. Priorem, vel D. Abbatem tempeſtively monere poſſit.

Ipe etiam Abbas non intermittat ſæpius ægrotantes viſitare, quibus magnum ſolacium, & dolorum levamen erit, ſi in afflictione ſua paternum erga ſe affectum advertant, & experiantur.

Multo magis ipſi Conventuales, ſeu Confratres in hoc caſu neceſſitatis, ſeu infirmitatis ex ſincera charitate obſequia, & ſolatia ſibi mutuo præſtent, & quantum Infirmo commodum, & expediens eſt, ſive recreationis, ſive etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris Infirmariam accedant, & Infirmum conſolentur, & recreent.

Quia vero major ſemper de ſalute animæ, quam corporis eſſe cura debet, eo in primis omni ſtudio adlaborandum, ut infirmus in anima, & conſcientia bene diſpoſitus ſit, & maneat. Proinde cavendum, ne vanis, & variis colloquiis Spiritus diſtrahatur, ſed magis ad pietatem, patientiam, & reſignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum viſitare volunt diſponatur.

Quod ſi mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentet ex idoneis libris lectiones, adhortationes quoque & ſuffragia Fratrum non deſint, quibus Spiritus a corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

CAPUT IX.

De conformatione diſciplinæ Regularis cum aliis noſtri Ordinis Congregationibus.

Præter hæcenus conſtituta ſuperſunt complura alia particulariter circa mores, obſervantias, & cæremonias, ipſamque diſciplinam Regularem in omnibus Monafteriis noſtræ Congregationis pariſormiter introducenda, & obſervanda. In quibus, ut conformitas, & ſolida Regularis Diſciplina introducatur, deſuper Conſtitutiones particulares conſcribantur, ſingula capita Regulæ Sancti Benedicti declarantes adinſtar Conſtitutionum Congregationis Caſſinenſis, & Sancti Mauri, & aliarum; & juxta laudabiles earumdem præxes, colligendæ a quibuſdam ad id habilioribus a Capitulo Generali deputandis, & intra triennium in debitum ordinem redigendæ, atque a futuro Capitulo Generali revidendæ, eum in ſinem, ut Sedi Apoſtolicæ pro confirmatione præſententur.

Quæ futuro tempore ulterius diſponendæ, & corrigendæ occurrunt, circa ea in Viſitationibus, & Capitulis triennialibus inquirendæ, atque defectus hujusmodi per chartas Viſitatio-

num, & recessus Capitulum emendandi erunt. Et quidem circa pariformem introductionem Regularis Disciplinae, respiciendum in primis erit ad Sanctam Regulam, ubi satis expressum, & prospectum est, neque aliud fere desideratur, quam debita observantia, & executio.

Deinde sicuti ad S. Regulam declaratione aliqua, vel singulari studio opus videbitur, ad statuta aliarum supradictarum Congregationum recurrendum, eoque semper collimandum erit, ut inter omnia Monasteria nostra conformitas cum supradictis Congregationibus, tam in celebratione Generalis Capituli, quam in electione Praesidis, Vistatorum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, quae spirituales, & temporalem totius Congregationis nostrae Bavaricae, & singulorum Monasteriorum directionem concernunt, conformatione omni meliori modo introducatur.

Unde DD. Vistatorum cura specialiter committitur, ut statim in prima vistatione diligentissime inquirant, ubi, & in quibus discrepantia, & difformitas usu, vel abusu introducta sit: simulque rationes, & causas disparitatis, aut relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoscant ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales ad pariformem, quae in dictis aliis praefatarum Congregationum Monasteriis laudabiliter viget, disciplinam disponant. Quod si vero obstacula, seu causa contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibique communi consilio statuendum erit, quod consideratis considerandis practicabile iudicabitur, habito, ut praedictum est, respectu tum ad Sanctam Regulam, tum ad dictarum Congregationum statuta, a quibus temere sine certa, & iusta causa non declinabitur.

Ad harum Constitutionum observantiam tenentur omnes, & singuli Abbates, & Religiosi Monasteriorum omnium in Brevi Apostolico Ereptionis sub Datum Romae die 26. Augusti 1684. expressorum, necnon aliorum de dominio dumtaxat Serenissimi Electoris uriniusque Bavariae Ducis &c. quorum Abbates pro facta sibi a Sancta Apostolica Sede facultate, nostrae Congregationi, vel jam acceperunt, vel in posterum accedent.

Si quid porro cum tempore mutandum, innovandum, vel minuendum, aut alias addendum censetur, poterit id fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, ut quae taliter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non habeant, quin a Capitulo sequenti fuerint confirmata, & quatenus his Constitutionibus contraria fuerint, a Sancta Sede Apostolica approbentur.

Quod si quis Abbas, vel Monachus ex praefatis Monasteriis sic in Congregationem unitis, vel unientis dixerit, se ad has Constitutiones non teneri, vel quod ei pro libitu liceat a Congregatione discedere, & exemptioni a Sancta Sede Apostolica ad formam Helveticae Congregationi concessae renuntiare, a Regularibus Superioribus suis tanquam Apostata puniatur.

Preces Praesidis, & Abbatum.

Nobis propterea Caeselinus Abbas Praeses, alique Abbates Exponentes praedicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsos Exponentes specialis favore gratiae prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existant, ad effectum praesentium dumtaxat, consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, &

Praelatorum, qui rem mature pluries discussurunt, consilio, omnes, & singulas Constitutiones praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 1. Decernentes easdem praesentes literas, & Constitutiones praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinibus, & Monasteriorum praefatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubicumque locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatorum die VI. Febr. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc. & Reg. circa electiones Abbatum Congregationis Bavaricae Ord. S. Benedicti.

Horum Monachorum Constitutiones extant Const. ed. 1686., Feb. 6. P. 10. Privilegia vero Inn. XII. Const. ed. 1691., Aug. 11., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Caeselinus Abbatis Monasterii Sancti Ermanni, Ratisbonen. Praesidis, & caeterorum Abbatum Monasteriorum Congregationis Bavaricae Ordinis Sancti Benedicti sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum a Nobis erectae, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, exposito, quod cum in Constitutionibus dictae Congregationis Bavaricae a Congregatione nonnullorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, & Romanae Curiae Praelatorum, desuper a Nobis specialiter deputata, jam correctis, & approbatis, non satis dispona-

Confirmatio
relatarum
Constitutio-
num.

Clausula.

CXLVIII.

Dat. 9. Febr.
1686. An. 10.

Proponuntur
quaedam du-
bia Congreg.
Episc. & Reg.
circa electio-
nem Abbatum.

tur

Dubium primum.

Dubium secundum.

Tertium.

Quartum.

Quintum.

Decretum Congregationis, quo decernitur rem committendam particulari Congregationi, interim vero servandam antiquam formam.

Preces Praefidis, & Abbatum.

Confirmatio relati Decreti.

tur de electionibus Abbatum, qui in Bavaria, quemadmodum in reliqua Germania, perpetui sunt; unus vero ex dictis Abbatibus, nempe dilectus filius Abbas Monasterii Oberaltzacenensis jam graviter, & cum vite periculo aegrotare dicatur, cupiebant propterea dicti Exponentes, per dictam Congregationem Cardinalium decerni, & declarari. Primo an in electionibus, deinceps faciendis, intervenire debeat, nec ne Praefes pro tempore existens dictae Congregationis Bavaricae, loco Episcopi Dioecesei, vel Commissarii Episcopalis, qui ejusmodi electionibus praesidebat, quando Monasteria praedicta, quae per Nostras super erectione dictae Congregationis Bavaricae, in simili forma Brevis, expeditas Litteras, ab ordinaria Jurisdictione, exempta sunt, ordinaria Jurisdictioni hujusmodi adhuc subjaceant, & quatenus Praesidem ipsum, aut unum ex Abbatibus, qui eo tempore Visitationisungebatur officio, ab humanis decedere contingat, quomodo eo casu procedendum sit. Secundo, si Praefes propter legitimum impedimentum, electioni interesse nequeat, an ei liceat eo mittere unum, vel plures a se deputatos, qui ejus loco praesideant. Tertio utrum praeter Praesidem, vel ab eo deputatum ambo Visitatores pro tempore existentes, vel eorum alter electionibus hujusmodi etiam interesse habeant. Quarto, an dies futurae electionis a dicto Praefide, vel a Priore Monasterii vacantis denominari debeat, & quatenus statuatur Praesidem, & Visitatores praefatos electionibus hujusmodi interesse debere, utrum eis competiturum sit votum, sive suffragium una cum Capitalibus Constitutionibus, an vero simplicem residentiam, pro mera directione exercere debeant. Quinto an quoad reliqua omnia in electionibus praefatis servari debeat forma haecenus usitata, quam supra dicta Cardinalium Congregatione exhiberi curarunt, an vero, in ea aliquid pro arbitrio, & prudentia ipsius Congregationis mutandum sit. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, referente Eminentissimo Carpineo, censuit, superscriptum negotium remittendum esse ad Congregationem particularem per S. D. N. specialiter deputatam. Interim vero si casus vacationis evenierit, praesidendum esse electionibus, sine praedictio Jurium partium ab Abbate Sancti Ermanni, nomine Sanctae Sedis. In iisdem autem electionibus, servandam in reliquis esse formam, & modum, qui servabatur ante unionem praedictorum Monasteriorum in Congregationem. Romae prima Februarii 1686. G. Cardinalis Carpineus - Loco * Sigilli - B. Panciatici Secretarius.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte Caesertini Praefidis, ceterorumque Abbatum praefatorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicae Nostrae Confirmationis patrocinio, plurimum communiti desiderant; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a Jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, suspensionibus, eorum nomine, Nobis, super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum praesentem, auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illicque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem praesentes Litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictorum Monasteriorum, aliisque quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Febr. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Declaratur irrita, & nulla alienatio Feudi status Masserani sine licentia S. Sedis Apostolicae facta Duci Sabaudiae.

Const. ed. 1677., Apr. 12. P. 1. committitur Episcopo Alexandrino Causa inter Principem, & ejus subditos. Innoc. XII. vero Const. ed. 1700., Jul. 30., P. 9. declaravit quoddam Indultum Duci Sabaudiae a Nicolao V. concessum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM (sicut accepimus) dilectus filius nobilis vir Carolus Bessius Ferrerius Fliscus Princeps Terras, & Castra Masserani, & Crepacorii, & Quirini, Flechia & Rissi d. Dioecesis, seu eorum aliquod, vel aliqua, quae in Feudum una cum eorum respective territoriis, Districtibus, Villis, Vassallis, hominibus, incolis, & habitatoribus, fortalitiis, franchitiis, & homagiis, aliisque juribus, & pertinentiis, nec non omnimoda alia, bassa, civili, & criminali Jurisdictione, mero, & mixto imperio, gladiique, & necis potestate, ac titulis, & insigniis, aliisque honoribus, & oneribus, salariis, & regalibus solitis, & consuetis, immediate a Nobis, & hac sancta Sede, ac Camera Nostra Apostolica sub certis censibus, sive recognitionibus obtinebat, & recognoscebat, dilecto filio nobili Viro Victorio Amadeo Sabaudiae Duci, & Pedemontii Principi, absque nostra, & dictae Sedis licentia, beneplacito, vel consensu (quamvis illis forsan reservatis) vendiderit, seu alio quocumque titulo, vel modo ad favorem ejusdem Victorii Amadei Ducis, aut cujuscumque alius Personae, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignae, alienaverit, & forsan ad traditionem possessionis, seu quasi possessionis Terrarum, & Castrorum, aliorumque venditorum, seu alienatorum praefatorum, aliosque actus devenerit, & alias prout in Instrumento, seu Instrumentis, aliisque scripturis publicis, vel privatis desuper forsan confectis, quorum omnium, & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, aliave quaecumque,

CXLIX.

Dat. 26. Febr. An. 10.

Refertur alienatio feudi Status Masserani, a Principe Carolo Bessio facta Amadeo Duci Sabaudiae.

Non licet
Feudatariis
S. Sed. feuda
alienare sine
ejus licentia.

Concessio-
nes, & Inve-
stitiones Status
Masserani.

Declaratur
irrita aliena-
tio ob defe-
ctum licen-
tiae, quae nun-
quam conce-
ditur.

Irritatur alie-
natio, & S.
Sedes a pra-
judicio vin-
dicatur.

etiam de necessitate specialiter exprimenda praesentibus non approbandi, sed reprobandi animo, pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis, & exactissime specificatis, & enarratis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Quamvis autem ex Juris communis, & Constitutionum Apostolicarum dispositione nullo modo liceat Nostris, ac Sedis, & Camerae praefatarum Vassallis, seu Feudatariis feuda, quae obtinent, absque Nostra, & ejusdem Sedis licentia vendere, vel alio quovis modo alienare, ac proinde aperti, & explorati Juris sit, praemissa omnia, & singula a dicto Carolo Basso Principe, seu ejus nomine a quibuscumque aliis acta, & gesta, penitus, & omnino nulla, atque invalida existere; Nihilominus desuper mentem, & intentionem declarare, simulque Camerae, & Sedis praefatarum indemnitati, etiam ad majorem, & abundantiore cautelam, & quatenus opus sit providere cupientes, necnon concessionum, & Investiturarum Terrarum, & Castrorum, aliorumque praefatorum, & quorumcumque Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, & praesertim Pauli III., Julii III., Pauli IV., Pii IV., Pii V., Gregorii XIII., Sixti V., Clementis VIII., Urbani VIII., & Clementis IX. Litterarum tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, schedularum motus proprii, & Chirographorum, aliarumque scripturarum quarumcumque super concessionibus, & Investituris hujusmodi, earumque confirmatione, seu alias quomodolibet illarum occasione expeditarum, & emanatarum, ac expeditorum, & emanatorum tenores, & alia quaecumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digna praesentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, ac specificatis & enarratis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & maturatione deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, & alias omni meliori modo, via, jure, & forma, quibus melius, & validius facere possumus, venditionem, & aliam quamcumque alienationem Terrarum, & Castrorum praefatorum, seu aliquorum ex illis, cum illorum respective Territoriis, Districtibus, Villis, Vassallis, Fortalitiis, Franchitiis, homagiis, Jurisdictione, mero, & mixto imperio, ac gladii, & necis potestate, titulis, insigniis, honoribus, regalibus, aliisque Juribus, & pertinentiis quibuscumque memorato Victorio Amadeo Duci, vel alii cuicumque personae a praefato Carolo Basso Principe, vel alio quolibet ejus nomine absque nostra, & d. Sedis licentia, Beneplacito, vel consensu factas, ut praefertur, ac traditionem possessionis, seu quasi possessionis, ceterosque actus, & alia quaecumque in praemissis, seu eorum occasione quomodolibet acta, & gesta, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, inania, & de facto praesumpta, & attentata, nulliusque roboris, momenti, & efficaciae esse, & fore, nullumque cuiquam titulum, etiam coloratum, aut possidendi causam tribuere posse, nec per ea Sedi, & Camerae praedictis nullum, etiam minimum praerudicium illatum, aut inferri quomodolibet potuisse, vel quandocumque posse tenore praesentium declaramus, & decernimus. Nosque licentiam, Beneplacitum, & consensum Nostrum super praemissis minime concessisse, nec praestitisse, nec in futurum praestare velle pariter declaramus, & in verbo Romani Pontificis attestatur. Et nihilominus venditionem, & alienationem hujusmodi, aliaque praemissa omnia, & singula, prout de facto processerunt, ad majorem, & abundantiore cautelam, & quatenus opus sit motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu peni-

tus, & omnino vacuumus; necnon Sedem, & Camerae praefatas adversus eadem praemissa, & praerudicia quaecumque, quae eis exinde quomodolibet enata esse, aut in futurum quandocumque enasci posse, dici, censer, praetendi, vel intelligi possent, in integrum, & pristinum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutum, reponimus, & plenarie reintegramus, illaque a praerudicialibus hujusmodi praeservamus, ac praeservatas esse, & fore decernimus similiter, & declaramus.

§. 1. Decernentes pariter easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praefati Victorius Amadeus Dux, & Carolus Bessius Princeps, Aliisque quilibet in praemissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, cuiuscumque status, gradus, ordinis, praeminentiae, vel dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causae propter quas eadem praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificate, vel iustificatae fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prae-textu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, incogitato, ac inexcogitabili, individuumque expressionem requirentem defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac Sedi, & Camerae praedictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussae observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuncios, necnon dictae Camerae Praesidentes Clericos, ac Thesaurarium Generalem, ceterosque Officiales, & ministros, aliosve quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit nostrae, & Cancellariae Apostolicae Regula de Jure quaesito non tollendo, & praefati Pii IV. praedecessoris de gratis quaecumque interesse Camerae praedictae concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus praesentandis, & registrandis, itaut praesentes literas ibidem praesentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Camerae, ac Terrarum, & Castrorum praefatorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, & styliis, & usibus, etiam immemorabilibus, ac quibuscumque Decretis, etiam Cameralibus, & Consistorialibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis pra-

fatis,

Clausula.

fatis, aliisque quibuslibet personis, & locis, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CL.

Confirmatur Statutum Capituli Generalis Fratrum Min. S. Francisci de Observantia Reformatorum circa Lectores inter Patres Provinciæ connumerandos.

Lectoribus jubilatis concessa fuere Privilegia Doctorum artium, & Magistrorum Theologiæ Const. ed. 1679. Novemb. 27., P. 4.

Dat. 28. Martii 1686. Anno 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Statutum prædictum.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod in proxime præterito Capitulo Generali dicti Ordinis Fratrum fuit statutum, ut in unaquaque Provincia Fratrum Reformatorum ejusdem Ordinis Frater antiquior ex illis qui Sacram Theologiam duodecim annorum spatium legerint, sive docuerint inter Patres Provinciæ connumeretur, sive connumeratus declaretur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, statutum hujusmodi tantquam juxta determinationem cujusdam Constitutionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit *Injuncti &c.* editum in Romana, & aliis Provinciis Fratrum Reformatorum executioni mandatum fuerit; in aliis vero nonnullis Provinciis irrationabiliter impugnetur, quamvis dilectus filius Minister Generalis Ordinis prædicti illud universaliter observari debere decreverit: nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis oportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

In aliquibus Provinciis non vigeat.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi applicationibus inclinatis de Ven. Fratrum

nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui præfatum Procuratorem generalem Fratrum Reformatorum, sive strictioris Observantiae dicti Ordinis super præmissis audierunt, consilio, prædictum Statutum Capituli Generalis pro Lectoribus Sacræ Theologiæ emanatum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & observari mandamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Martii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

Confirmantur eregio Hospitii, & dotatio Ecclesiæ S. Gallæ pro pauperibus per Urbem vagantibus.

Erectum fuit a Clem. X. Hospitium pro conversis ad fidem Const. ed. 1675., Mar. 30. P. 5. Et ab hoc Pontifice Const. ed. 1686. April. 22. P. 10. confirmatur cum facultate illud transferendi.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD pastoralis dignitatis fastigium, nullo sicut meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem divinæ sapientiæ, atque bonitatis abundantiam evecti, circa novarum Ecclesiarum ubique locorum, & præsertim in alma Urbe Nostra, veræ religionis arce, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue diffunduntur, cum divini cultus incremento erigendarum, & ædificandarum statum libenter intendimus, & ut Christianis non minus generis, nostræque secundum carnem consanguinitatis, quam Christianarum virtutum splendore fulgentium in structuram ipsarum Ecclesiarum, aliaque pietatis opera de bonis sibi a Deo collectis largiter conferentium vota optatos habeant effectus, nec de eorum, quæ jussu nostro facta fuerunt, veritate, atque validitate dubitari unquam possit, concessâ nobis a Domi-

Confirmatio d. Statuti.

Classific.

CLL.

Dat. 5. Aprilis 1686. Anno 10.

Exordium.

Species facti.

Venditio do-
mus Clerico-
rum Matris
Dei Annæ
Moronæ fa-
ctæ.

no potestatis partes studiosa charitate interponimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & spirituales populi Christiani adificationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Innotuit siquidem nobis, quod dudum, videlicet die 5. Maji 1672. tunc existentes Clerici regulares Domus regularis S. Mariæ in Porticu, seu de Campitellis nuncupati de Urbe præfata Congregationis Matris Dei per quemdam eorum Procuratorum in vim licentiæ sibi desuper a tunc existentis Romani Pontificis in eadem Urbe Vicario in spiritualibus generali in executionem Decreti a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum d. Urbis deputatorum emanati concessæ, eorum Domum regularem annexam, & connexam Ecclesiæ ejusdem S. Mariæ in Porticu quæ olim erat Diaconia Cardinalitia, & quam bo. me. Bartholomæus dum vixit ejusdem S. R. E. Diaconus Cardinalis Cæsius nuncupatus, qui ipsam Ecclesiam pro Diaconia sui Cardinalatus sub Pontificatu sel. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris Nostri obtinebat, Clericis Regularibus dictæ Congregationis Matris Dei assignaverat, sed tunc ob translationem tam Imaginis Beatæ Mariæ Virginis, quam Diaconia hujusmodi ad Ecclesiam S. Mariæ de Campitellis auctoritate Apostolica factam sub denominatione S. Gallæ remanserat cum omnibus, & singulis ipsius Domus regularis membris, juribus, & pertinentiis univèrsis, necnon officinam, seu apothecam tunc ad usum Sutoris, ac etiam stabulum correspondens subter fenile infimul cum Tinello prope dictum stabulum, & pariter duas Domunculas connexas orto, & viridario, cum duobus divisis appartementis retro Domum, & Ecclesiam S. Gallæ hujusmodi, & hortum, & viridarium ad ipsos Clericos regulares legitime spectantia, & pertinentia, & juxta suos notos, & tunc expressos fines posita tunc in humanis agenti Annæ Moronæ Romanæ pretio 3500. scut. monetæ Romanæ, in extinctionem tot censuum passivorum, quibus ipsi Clerici Regulares gravati erant, & alias convertendo, vendiderunt, salva tamen, & reservata dictis Clericis Regularibus supradicta Ecclesia S. Gallæ, quæ in hujusmodi venditione comprehensa minime esset, nec esse censeretur; ac cum pacto, seu conventionem, quod si, & quotiescumque dicta Anna emptrix vellet in se, & supra se assumere præfaram Ecclesiam S. Gallæ, impetrata prius licentiâ, & Beneplacito Sedis Apostolicæ, & Superiorum Ecclesiasticorum ipsius Annæ sumptibus, cura, & impensis in omnibus, & per omnia, tali casu dicti Clerici Regulares tenerentur super præmissis dare, & præstare quemcumque consensum, & assensum desuper necessarium, & opportunum, prout dictus Procurator procuratorio nomine ex tunc prout & quando d. Beneplacitum Apostolicum impetratum fuisset, consensum pariter, & assensum hujusmodi dedit, & præstitit, & in isto casu eadem Anna, sui que successores tenerentur, & obligati essent, prout ipsa Anna promisit, eo modo, & forma retinere homines Universitatis Candelariorum, etiam cum usu unius stantia indulgen. dictis Homines ejusdem Universitatis pro habendis Congregationibus, & sub omnibus qualitatibus, & conditionibus, de quibus in Instrumento concessionis Capellæ d. Universitatis sub invocatione, seu titulo Purificationis B. Virginis Mariæ, factæ per præfatum Bartholomæum Cardinalem, rogato, & stipulato die 2. Januarii 1599., seu alio veriori tempore, existente in libro Instrumentorum, & copiarum simplicium eorundem Clericorum Regularium; Et cum alio pacto, seu conventionem, quod dicti Clerici Regulares tenerentur, & obligati essent vendere dictæ Annæ emptrici Fœnile postum fu-

pra Tinellum prædictæ Domus, ut supra venditæ pro pretio scutorum ducentorum, & quinquaginta, impetrato prius per eam desuper Sedis prædictæ Beneplacito, ac cum diversis aliis pactis, & conditionibus, & alias prout in publico per acta Hieronymi Simonelli Notarii publici desuper confecto Instrumento plenius, & diffusius continetur. Verum cum dilectus filius Thomas Odescalchus Cubicularius intimus, & Vestiarius noster, qui d. Domus regularis, ut præfatur, venditæ tunc inquilinus erat, iudicium super prælatione in venditione Domus regularis, aliorumque bonorum venditorum præfatorum contra d. Annam emptricem intentasset, tandem ipsi Thomas ex una, & Anna ex altera partibus, ad transactionem, seu concordiam desuper inter se devenerunt, per quam eadem Anna prælationi hujusmodi locum esse agnoscebat, eandem Domum regularem, & alia bona sibi a memoratis Clericis Regularibus, sicut præmittitur, vendita dicto Thomæ ex pecuniis sibi a Nobis dum in minoribus constituti Cardinalatus honore fungebamur, ad eum effectum subministratis ementi, pretio trium millium, & quingentorum scutorum monetæ hujusmodi, ac cum omnibus pactis, capitulis, conditionibus, conventionibus, promissionibus, & circumstantiis in supradicto Instrumento venditionis latius contentis, & expressis, retrovendit, & retrocessit, dictumque pretium ac insuper alia quingenta scuta paria sibi pariter, a Nobis subministrata eidem Annæ perfolvit, cum diversis pactis, & conditionibus, & alias prout in alio publico Instrumento per acta Raynaldi de Raynaldi, etiam Notarii publici desuper die 16. Septembris 1673. celebrato uberius etiam continetur. Porro in d. Domo regulari, illique annexis, sicut præmittitur, venditis, & præfatum Thomam Odescalchum ex pecuniis sibi ad id a nobis subministratis, prout ipse Thomas postmodum declaravit, acquisitis, opus pium excipiendi hospitio, & alendi pauperes mendicos per Urbem præfaram vagantes, jussu, & impensa nostris usque ad nostram ad supremi Apostolatus officium assumptionem exercitum fuit, & subinde dilectus filius nobilis Juvencus Livius Odescalchus Dux Terræ Cæræ, noster secundum carnem ex Fratre germano Nepos, illud pariter exerceri curavit, & adhuc curat; cumque Ecclesia præfata S. Gallæ ruinam minaretur, dictus Thomas illam de mandato Nostro demolitus est, & funditus destrui curavit; præfatus vero Livius Dux pro eximia sua in Deum pietate novam ibidem loco destructæ Ecclesiam elegantiori structura in honorem ejusdem S. Gallæ sua impensa ædificare aggressus est, quæ de præfenti constituitur; Ipseque Livius Dux novam Ecclesiam hujusmodi per assignationem quorundam Fœniliæ, & Domunculae pretio mille, & nongentorum scutorum d. monetæ ex ejus pecuniis emptorum, & acquiretorum, ac in aliis mille, & centum scutis paribus per eum augendorum, & meliorandorum, annui redditus octoginta scutorum similium dotavit, ex quibus scuta quadraginta pro Capellano ad nutum amovibili per eum, ejusque descendentes, ac hæredes, & successores quoscumque nominando, imposito tamen ipsi Capellano onere Missæ quotidie in ipsa nova Ecclesia S. Gallæ celebrandi; Reliquam vero quantitatem dotis, sive annui redditus hujusmodi ad effectum manutenendi ipsam Ecclesiam, ejusque suppellectilia, ceram, paramenta, & Altaria respective assignavit, ea lege, ut sibi, suisque descendentes, & hæredibus, & successoribus quibuscumque Juspatronatus novæ Ecclesiæ, & nominandi Capellanum ad nutum amovibilem hujusmodi in perpetuum referretur, ac cum diversis conditionibus, protestationibus, & declarationibus, prout plenius continetur in publico desuper confecto Instrumento tenoris, qui sequitur, videlicet.

Retrovenditio facta Thomæ Odescalcho.

Erectio Hospitalii S. Gallæ in prædicta domo.

Reedificatio Ecclesiæ Sanctæ Gallæ de domo adnexæ, ejusque Dotatio.

Reservatio Jurispatronatus, & Jus nominandi Capellanum ut in Instrumento.

1686.

1686.

Instrumentum in quo describitur velatum factum.

S. 2. In nomine Domini Amen. Præsenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & notum sit, quod anno ab eisdem D. N. J. Christi Nativitate 1685. Indictione 8., Die vero 17. mensis Julii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii, Divina Providentia Papæ XI. anno ejus 9. Illustrissimus, & Excellentissimus D. Princeps D. Livius Odescalchus Cæsaræ Dux, Sanctissimi D. N. Innocentii Papæ XI. ex clar. mem. Carolo germano Fratre Nepos mihi &c. optime notus, asserens alias Dominam Annam Moronam emisse quasdam Domos existentes in Regione Ripe, & ut dicitur -- *A Porta Leone* -- prope Ecclesiam S. Gallæ, olim nuncupat. *S. Mariæ in Porticu Urbis* a RR. Clericis Regularibus S. Mariæ in Porticu Urbis, cum concessione facta eidem Annæ, etiam Ecclesiæ S. Gallæ, accedente beneplacito Apostolico, & postea vigore Bullæ S. M. Gregorii XIII. super jure congruo in emptione dictarum Domorum fuisse prælatum, & subingressum in locum dictæ Annæ Moronæ Illmum D. Thomam Odescalchum, qui declaravit illa emisse ex propriis pecuniis SS. D. N. Innocentii XI. tunc Cardinalatus honore perfulgentis; Cumque idem Excellentissimus Dominus D. Livius Odescalchus donatarius universalis bonorum patrimonialium, & spectantium ad eundem SSmum uti personam privatam ante supremam Pontificatus dignitatem adeptorum, ut de dicta donatione constat ex Instrumento publico in actis mei rogato sub die 8. mensis Aprilis 1680., seu &c. in dictis Domunculis emptis suis sumptibus, hucusque exerceri fecerit pro sua erga Deum pietate, & pauperes, liberalitate Hospitium, & receptionem Pauperum pro sua tamen mera voluntate, & mero arbitrio, non autem animo se ad dictam hospitalitatem continuandam obligandi, cum intendat illam continuare, vel relinquere, & dissolvere, quando sibi videbitur, & placuerit, de quo expresse, & solemniter protestatur, & cum Ecclesia prædicta S. Gallæ existens prope d. Domos, ut supra emptas a d. Morona, & per hanc postea venditas dicto Illustriss. Dño Thomæ Odescalcho ob vetustatem ruinam a fundamentis prope diem minaretur, hinc a fundamentis ex integro cum scientia, & consensu ejusdem SSmi propriis sumptibus meliori structura eandem Ecclesiam readificaverit, cumque intendat per SSmum D. N. super eadem ex titulo readificationis, & dotationis sibi, ac ejus Posteris, ac descendentibus, & hæredibus, & successoribus quibuscumque in infinitum reservari Juspatronatus Laicale. Hinc est quod ultra readificationem ex integro dictæ Ecclesiæ ab ipso factam sponte &c. pro ejus dote, ut Divinus cultus in ea exerceri possit, & alias omni meliori modo &c. assignavit, & assignat Fœnilia cum Domuncula per Illmum, & Rmum D. Thomam Odescalchum SSmi D. N. Papæ intimum Cubicularium, & Secretum Eleemosynarium empta ex Instrumento rogato per acta Mori Notarii Capitolini sub die 15. Maji 1685., seu &c. a Comite Hieronymo Curtio de Clementinis pretio scutorum mille nongentorum monetæ, & cujus Illustrissimi D. Thomæ Idem Excms Dom. D. Livius est declaratus, & nominarius, prout ex Instrumento declarationis, & nominationis hujusmodi facti in personam Excellentie Suae per eadem acta Mori sub die 14. currentis Mensis, seu &c. ad quæ &c., & ex titulo dotationis, & assignationis hujusmodi. Idem Excms Dom. D. Livius cessit quoque, & assignavit eidem Ecclesiæ omnia, & singula jura &c. ad habendum &c. ponens &c., constituens &c. dans licentiam &c., & donec &c. constituit &c. etiam omni meliori modo &c. Uterius idem Excms Dom. D. Livius promisit fœnilia prædicta, sic ut supra, assignata augere, & meliorare in aliis scutis mille, & cen-

tum monetæ, itaut valor illorum, & sic dos prædictæ Ecclesiæ sit in totum, & ascendat ad summam scutorum trium millium monetæ, declarans tamen, quod prædicta Fœnilia cum Domuncula, ac melioramentis prædictis sunt, & ascendunt in fructu ad scuta octoginta annua, ex quibus scuta quadraginta monetæ assignavit, & assignat pro Capellano ad nutum amovibili per E. S., ac ejus descendentes, & hæredes, & successores quoscumque nominandi in perpetuum, cum onere tamen eidem Capellano quotidie Missam celebrandi in d. Ecclesia S. Gallæ; Reliquam vero quantitatem dotis, sive annui fructus prædicti ad effectum manutendi supellectilia, ceram, paramenta, Ecclesiam, & Altaria ejusdem Ecclesiæ, cum hac tamen conditione, quod dictus Capellanus semper, & perpetuo sit ad nutum amovibilis, & ad simplex arbitrium, & voluntatem Excms Dom. D. Livii ac ejus in Juspatronatus, ut supra reservando successorum institui, & destitui possit, sine aliqua causa, sed sat sit pro remotione simplex, & absoluta voluntas Patronorum, quia sic &c., & cum agatur de Capellania ad nutum amovibili, & illius constitutio, ac ab ea remotio, & destitutio fieri possit absque aliquo consensu Emi Cardinalis Vicarii, ejusque Vices-gerentis, vel alterius cujusvis Magistratus Ecclesiastici, attento quod Capellania hujusmodi non sit Beneficium, sed simplex pia largitio absque titulo Beneficii. Voluit ulterius idem Excms D. Princeps, quod si aliquo quovis tempore, quavis de causa, & quæsitò colore impediretur in libero usu, & quasi possessione d. Juspatronatus, & concessionis Ecclesiæ prædictæ, tunc, & eo casu bona, ut supra, in dorem assignata libere, integre, & pure revertantur ad ipsum Dotantem, ejusque hæredes, & successores, ac si præsens dotatio, & assignatio facta non esset. Declaravit quoque idem Excellentiss. Dom. D. Livius, quod casu, quo per SSmum Dñum in dicta Ecclesia S. Gallæ Juspatronatus, ut supra sibi, ac ejus hæredibus, & successoribus non reservaretur, tunc pariter, & eo casu dotatio, & assignatio, ut supra facta habeatur, ac si facta non esset, cum ad illam deveniret, & deveniat intuitu, & contemplatione, ac sub spe habendi in d. Ecclesia Juspatronatus reservationem, & non alias aliter, nec alio modo &c., quia sic &c. Promisit præterea Idem Excellentiss. Dom. D. Livius Fundator, & dorator, ut supra, bona in dorem, & pro dote, ut supra assignata ad seipsum spectare, & pertinere, esseque libera, & immunia ab omni onere, canone, hypotheca, fideicommissò, tam purificato, quam purificando &c. neminique alteri cessisse, assignasse, donasse, obligasse, nec aliud quicquam fecisse, nec factum appariturum in præjudicium præsentis concessionis, & dotationis, ac contentorum in ea quorumcumque, alias in eventum contrarii teneri voluit de evictione generali, & particulari in forma Juris valida, & in Urbe consueta, & ad omnia damna &c. de quibus &c. Quæ omnia, & singula in præsentis Instrumento contenta idem Excms Dom. D. Livius promisit in omnibus, & per omnia attendere, observare, & adimplere &c. alias &c., pro quibus seipsum &c. ac bona &c., Jura &c. in ampliori Rev. Cameræ Apostolicæ forma cum solitis clausulis &c. citra obligavit &c. renunciavit &c. constituit &c. unica &c., & sic tactis &c. juravit &c. Super quibus omnibus, & singulis petum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atque traderem Instrumentum, seu Instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ in Palatio solitæ habitationis E. S. sito in Regione Campitelli præsentibus ibidem audientibus, & intelligentibus Illmo D. Francisco Maria Constantino Aculano E. S. Auditore, & Curie Capitolii primo

De jure nominandi Capellanum ad nutum amovibilem.

De Dote, & juspatronatus.

Collaterali, & D. Gregorio Binetto Romano E. S. Ratiocinatore testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis, habitis specialiter atque rogatis.

Ego Augustinus Sabbatucci Curia Camera Apostolicæ Notarius de præmissis rogatus præfens Instrumentum subscripsi, & publicavi requisitus.

Loco ✠ Signi.

§. 3. Quare Nos firmiori præmissorum omnium, & singulorum robori, & efficaciam, quantum cum Domino possumus, providere, ac novæ Ecclesiæ prædictæ statui pro Pastoralis Officii nostri debito opportune consulere, dictumque Livium Ducem, præclarorum ejus meritorum intuitu, specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequens, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; Motu proprio non ad ejusdem Livii Ducis, aut alterius pro eò, aliufve personæ cujuscumque, Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine venditionem supradictæ Domus olim Regularis S. Mariæ in Porticu, omniumque, & singulorum aliorum bonorum præfatorum dictæ Annæ Moronæ a memoratis Clericis Regularibus Domus Regularis S. Mariæ in Campitellis, ac retrocessionem, & retrovenditionem ejusdem Domus olim Regularis, aliorumque bonorum venditorum hujusmodi præfatorum Thomæ Odescalcho ab eadem Anna emptrice respectively factas, ut præfertur, confectaque desuper bina Instrumenta publica supra enunciata, cum omnibus singulis pactis, & conditionibus, aliisque in eis quomodolibet contentis, & expressis, ac inde secutis quibuscumque, de quibus omnibus, & singulis plene sumus informati, certamque, & individua notitiam habemus, & talem Nos habere harum serie attestamur; necnon dotationem præfatorum novæ Ecclesiæ S. Gallæ a memorato Livio Duce, sicut præmittitur, factam, ac confectam desuper Instrumentum præfens, omniaque, & singula in eo contenta, & expressa, ac inde secuta, & secutura quæcumque tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, & adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum quorumcumque tam ex Juris communis, & Constitutionum, & Decretorum Apostolicorum, necnon dictæ Urbis, aliorumque quorumlibet Statutorum, eorumque novarum additionum, ac reformationum præscripto, seu de stylo, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoscumque, etiam quantumvis formales, & substantiales, ac naturales, & incogitatos, & incogitabiles defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessorie, antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, vel alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censi, intelligi, vel prætendi quomodocumque, & quandocumque possent, etiamsi tales sint, ut nonnulli facta eorum specifica, & individua mentione, & expressione, sanari possint, supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

§. 4. Præterea omne jus, quod præfatis Clericis Regularibus venditoribus in, vel super supradicta veteri Ecclesia S. Mariæ in Porticu jam, sicut præmittitur, jussu nostro destructa, & demolita in primodicto Instrumento venditionis quo-

modolibet reservatum fuit, quodque jam ipsi Clerici Regulares, eorumque Domus Regularis, & Congregatio Matris Dei, quam supradicta Universitas Candelariorum, ejusque homines in, vel super eadem veteri Ecclesia, ejusque Altaribus, membris, & pertinentiis quibuscumque, aut etiam forsitan super nova Ecclesia, quæ, ut præfertur, D. Livii Ducis impensa edificatur, ex præmissorum, aliave quacumque causa, occasione, titulo, colore, prætextu, & capite, etiam quantumvis legitimo, & juridico, quomodocumque, & qualitercumque, ac quandocumque, prætere, sive ad se spectare, & pertinere asserere possent respective, ab eisdem Clericis Regularibus, eorumque Domo Regulari, & Congregatione, ac ab Universitate Candelariorum, ejusque Hominibus prædictis respectively motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus harum serie perpetuo abdicamus, sicque abdicatum penitus, & omnino perimimus, & extinguimus; necnon eandem novam Ecclesiam, ejusque Altaria, membra, & pertinentias quascumque ab omni, & quocumque jure hujusmodi eximimus, & plenarie liberamus, ac liberam, & immunem, ac exemptam, liberaque immunita, & exempta, illique nullatenus obnoxiam, & obnoxia esse, & perpetuo fore, nec ipsos Clericos Regulares, eorumque Domum Regularem, & Congregationem hujusmodi, neque Universitatem Candelariorum, ejusque Homines præfatos quicquam juris, vel actionis in eadem nova Ecclesia, ejusque Altaribus, membris, & pertinentiis quibuscumque, aut ad illam, vel illa prætere quoquo modo unquam posse decernimus, & declaramus. Ac tandem novam Ecclesiam ex nunc prout ex tunc postquam ejus fabrica perfecta, & absoluta fuerit, itaut Sacrosanctum Missæ Sacrificium in ea celebrari possit, & e contra in Ecclesiam sine cura sæcularem a quavis alia Ecclesia, Domo Regulari, Monasterio, Congregatione, & Ordine, & loco pio independentem, & liberam, sub titulo, seu invocatione S. Gallæ, ad Omnipotentis Dei gloriam, ipsiusque S. Gallæ honorem; in ipsa autem nova Ecclesia unam Capellaniam; quæ mere manualis existat, nec unquam perpetuum Ecclesiasticum Beneficium, aut titulus collativus esse possit, pro uno Capellano Clerico Sæculari, etiam alienigena, ac Ultramontano, & Ultramarino, in Sacro Presbyteratus Ordine, vel saltem in ea ætate constituto, ut intra annum ad eundem Ordinem promoveri possit, & debeat, futuro inibi Capellano ad nutum infra scripti, & pro tempore existentis Ecclesiæ hujusmodi Patroni, etiam absque ulla causa toties, quoties ipsi Patrono videbitur, & placuerit, & ad merum ejus nutum, libitum, & arbitrium, remota etiam, ac seclusa quacumque allegatione odii, vel malevolentiam, amovibili, qui Sacrosanctum Missæ Sacrificium quotidie in eadem Ecclesia celebrare, seu celebrari facere, ipsiusque Ecclesiæ, ac ejus Sacristiæ, & Altarium curam, & custodiam habere teneatur, & cui pro sui stipendio quadraginta scuta d. monetæ ex redditibus bonorum a præfato Livio Duce in dotem d. novæ Ecclesiæ, ut præfertur assignatorum annuatim præstari debeant; motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine prædictis earumdem tenore perpetuo erigimus, & instituiamus; Ipsique novæ Ecclesiæ sic erectæ, & institutæ pro illius dote, ac d. Capellani stipendio hujusmodi, ac ipsius Ecclesiæ, ejusque Fabricæ, Sacristiæ, suppellectilium, luminum, & Altarium mantentione, aliisque illius usibus, & necessitatibus præfata a memorato Livio Duce, sicut præmittitur, assignata, & alia quæcumque bona, proprietates, canones, census, fructus, redditus, & proventus, pecunias, res, actiones, & jura quæcumque tam per Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices, quam

Confirmatio
supra relato-
rum om-
nium.

Erectio Ec-
clesiæ sub ti-
tulo S. Gal-
læ, nec non
Capellaniam
amovibilis.

Assignatio
Dotis pro
Capellano,
& Ecclesiæ.

Quocumque
jus super d.
Ecclesiam
ab his omnibus
abdicatur.

per d. Livium Ducem, & alias quolibet personas in futurum quomodocumque, & quomodocumque eidem novæ Ecclesiæ, ejusque Fabricæ, & Sacrificiæ, etiam per modum elemosinæ, donanda, assignanda, unienda, offerenda, concedenda, vel relinquenda; itaut liceat pro tempore existenti novæ Ecclesiæ hujusmodi Patrono nomine ejusdem Ecclesiæ per se, vel alium, seu alios per eum pro suo arbitrio deputandos, & amovendos, illorum omnium, & singulorum veram, realem; corporalem, & actualem possessionem, seu quasi possessionem, absque spoliis, vel attentatorum vitio, & sine cujuscumque Judicis Decreto, ministerio libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, illaque locare, dislocare, regere, & administrare, ac illorum fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in præfata novæ Ecclesiæ, ejusque Fabricæ, & Sacrificiæ, & non in alios usus, & necessitates convertere, & erogare, nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis Diocesani loci, almæ Urbis Vicarii, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ac tenore prædictis itidem perpetuo ex nunc, prout ex tunc postquam donata, assignata, unita, oblata, concessa, & relicta fuerint, & e contra, applicamus, assignamus, concedimus, approbamus, & incorporamus.

Ejus libera
administratio
Patronis
attributa.

Concessio
jurispatronatus,
& deputandi
Ministros ad instar
Regum.

§. 5. Porro præfato Livio Duci quoad vixerit, & post illius obitum ejus descendentes, ac hæredibus, & Successoribus quibuscumque ex causa dotationis, & totalis a fundamentis constructionis dictæ novæ Ecclesiæ S. Gallæ ex nunc, prout ex tunc postquam nova Ecclesia hujusmodi ipsius Livii Ducis impensa, ut præfertur, perfecta, & absoluta fuerit, & e contra Juspatronatus ipsius novæ Ecclesiæ S. Gallæ, ac Jus deputandi, & constituendi præfatum Capellanum, aliosque Officiales, & Ministros quoscumque ejusdem novæ Ecclesiæ, eosque sic deputatos, & constitutos, & eorum quemlibet pro mera sua voluntate, arbitrio, nutu, & libitu, ac etiam femora, & seclusa, & non obstante quacumque allegatione odii, & malevolentia toties, quoties voluerint amovendi, & alios in locum amotorum deputandi, & constituendi, itaut sic pro tempore deputatis, & constitutis spoliis, manutentio, seu qualibet alia actio, defensio, allegatio, vel exceptio adversus amotiones hujusmodi nunquam competat, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus harum serie similiter perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus. Decernentes, & declarantes Juspatronatus, & Jus deputandi Capellanum, aliosque Officiales, & Ministros hujusmodi Laicorum, nobilium, & illustrium, ac Principum, & in omnibus, & per omnia ad instar Regum vere existere, ac Livio Duci, aliisque futuris Patronis prædictis non ex privilegio, sed ex verâ, reali, & actuali dotatione, ac totali, & integra a fundamentis adificatione, & constructione novæ Ecclesiæ hujusmodi competere, & ad illos spectare, & pertinere, ac propterea ipsum Juspatronatus, ac deputandi, & constituendi hujusmodi vere Laicorum, seu Laicale nobilium, & illustrium, ac Principum, & ad instar Regum esse, veramque, & propriam, ac non fictam naturam Juspatronatus, ac deputandi, constituendi, & amovendi laicalem, ac talem essentiam, substantiam, qualitatem, validitatem, & roboris firmitatem, vim, & effectum habere, & obtinere, ac Livio Duci, aliisque futuris Patronis prædictis, & eorum cuilibet in omnibus, & per omnia absque ulla proفسus differentia suffragari debere. Ac uti tale sub quacumque derogatione, etiam cum quibusvis prægnantissimis, & efficacissimis verbis, clausulis, ac irritantibus, aliisque fortioribus

Quod jus
sub nulla de-
rogatione
comprehenditur.

Decretis, etiam cum clausula quorum tenores in quacumque dispositione, etiam per viam Legis, & Constitutionis Generalis, ac Regulæ Cancellariæ Apostolicæ, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet, tam per Nos, quam per quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, etiam in crastinum cujuscumque eorum assumptionis ad Summi Apostolatus apicem; pro tempore facta, concessa, & emanata nullatenus comprehendi, ac illi nullo unquam tempore etiam ratione cujusvis litis pendens, vel alio quocumque prætextu, ac ex quavis causa quantumvis urgenti, & legitima etiam per Nos, vel Romanos Pontifices Successores nostros pro tempore, exemptos, ac Sedem Apostolicam, aut illius etiam de Latere Legatos, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu cujusvis intuitu, vel contemplatione, per quascumque Litteras Apostolicas, etiam in simili forma Brevis, etiam quascumque derogatoriarum derogatorias, ac fortiores, & insolitas clausulas, irritantium, & alia contraria Decreta quæcumque continentes, etiam toto, & integro præsentium tenore inserto, ac de Patronorum, seu cujusvis alterius consensu, aut alias quomodolibet derogari posse, vel debere, aut derogatum censerî. Nec per præfatum Capellaniam, cæteraque dictæ novæ Ecclesiæ Officia, & Ministeria quomodolibet nuncupata unquam appellatione Beneficii, vel Officii Ecclesiastici, etiam latissime sumpto vocabulo, comprehendi, vel comprehensa censerî, neque illa, nec ipsam novam Ecclesiam per nos, aut quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem prædictam, illiusque etiam de Latere Legatos, aut nostrum, seu pro tempore existentis Romani Pontificis Vicarium, in Urbe præfata in spiritualibus generalem, aliosque quolibet quacumque auctoritate fungentes, & functuros, etiam ex quacumque quantumvis pia, & favorabili causa; in perpetuos, & collativos titulos erigi, seu collativa quovis modo effici, & reddi, nec ullo unquam tempore conferri, commendari, aut alias quomodolibet de iis disponi, neque novæ Ecclesiæ, illiusque Fabricæ, Sacrificiæ, & Capellaniz hujusmodi bona, res, jura, fructus, redditus, proventus, & emolumenta quæcumque pro dote alterius Ecclesiæ, seu Beneficii, seu Beneficiorum, vel locorum piorum quorumcumque tam erectorum, quam erigendorum, vel in quovis alio usus applicari posse. Quidquid autem in contrarium præmissorum per quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, etiam Romanos Pontifices Successores nostros attentari contigerit, ex nunc, prout ex tunc, & e contra cum omnibus inde secutis, & secuturis irritum, ac inane, nulliusque roboris, vel momenti esse, & fore, & statum novæ Ecclesiæ, & Capellaniz, cæterorumque Officiorum, & Ministeriorum eorumdem nequaquam immutare, vel alterare, aut immutasse, vel alterasse, seu titulum, etiam coloratum, aut possessionis causam tribuere, vel tribuisse, sed titulum, & possessionem, cæteraque attentata hujusmodi semper, & quomodocumque præsentium auctoritate infecta, ac invalida, infirma, irrita, & nulla existere, & fore, & illis minime obstantibus statum novæ Ecclesiæ, Capellaniz, Officiorum, & Ministeriorum hujusmodi in omnibus, & per omnia, prout præsentibus disponitur, illatum, & immutabilem perpetuo permanere, & servari debere, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis, decernimus, declaramus, & pronuntiamus.

§. 6. Cæterum in plena, libera, & omnimoda potestate, meraque facultate d. Livii Ducis, ejusque descendens, ac hæredum, & successorum quorumcumque d. novæ Ecclesiæ Patro-

Uti nec Capellania, & Officia sub nomine Beneficii.

Opus alieni
Patronorum
arbitrio per-
mittitur.

norum pro tempore existentium, esse volumus supradictum opus pium excipiendi hospicio, & alendi pauperes mendicos per Urbem vagantes apud eandem novam Ecclesiam quoad, & quatenus, ac prout eis libuerit, etiam Vicarii præfati, aut cuiuscumque alterius licentia desuper minime requisita, exercere, seu exerceri facere; ita tamen ut opus pium huiusmodi quoadcumque eis, eorumve cuilibet placuerit omittere, & relinquere, ab illius exercitio, & continuatione cessare valeant, nec ad illud continuandum, tamen illud per longum, & longissimum, etiam centum annorum tempus exercuisse, & exerceri curasse reperirentur, a quoquam ullo unquam tempore quomodolibet cogi, vel compelli, aut desuper quovis modo molestari, perturbari, vel inquietari possint.

Claufulæ.

§. 7. Decernimus pariter easdem præsentem Literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod supradicti Clerici Regulares, eorumque Superiores, & Homines, & Officiales d. Universitatis Candelariorum, & alii quilibet cuiuscumque status, gradus, ordinis, præminentia, vel dignitatis existant, in præmissis, vel eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consentirent, nec ad ea vocari, citari, & audiri, neque causæ propter quas præsentem emanarint, adductæ, & coram præfato Urbis Vicario, alioque quolibet verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, pia, favorabili, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, ac gravissimi præiudicii, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitatio, & inexcogitabili, individuaque expressio requirent defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, sive adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu juvare ullo modo posse, neque ipsas præsentem Literas sub quibusvis similitudine, vel dissimilitudine confirmationum, abdicationum, erectionum, applicationum, reservationum, aliarumque gratiarum, & dispositionum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, aliisque contrariis dispositionibus comprehendendi, aut comprehensas censerent, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per præfatum Livium Ducem, ceterosque pro tempore existentes d. novæ Ecclesiæ Patronos, eorumque quemlibet quoadcumque eligenda concessas, validasque, & efficaces esse, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime, & perpetuo suffragari, ac etiam vim validi, efficacis, & jurati contractus inter nos, ac Sedem, & Cameram Apostolicam ex una, ac Livium Ducem, aliosque futuros Patronos præfatos ex altera partibus, etiam ex titulo vere oneroso inviti habere, & obtinere, necnon eosdem Livium Ducem, ceterosque Patronos, vel quovis alios ad easdem præsentem Literas in toto, vel in aliqua eorum parte in iudicio, vel extra illud quavis occasione, & causa exhibendum, probandum, seu verificandum, vel justificandum nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, vel compelli ullatenus posse, vel debere; quinimo etiam ipsæmet præsentem Literæ non

exhiberentur, & nusquam apparerent, nec apparere possent, nihilominus illas pro verificatis, ac plenissime probatis, & justificatis haberi.

§. 8. Sicque nostræ mentis, intentionis, & incommutabilis voluntatis fuisse, & esse attestamur, atque ita, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici, & Curia Camera Apostolicæ generalem Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, Urbis prædictæ Vicarios, & d. Camera Apostolicæ præsentem Clericos, Thesaurarium Generalem, ceterosque Officiales, & Ministros, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eisdem, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, ac de iure quæsitio non tollendo, ceterisque nostris, & Cancellaria Apostolicæ regulis, necnon quatenus opus sit rec. mem. Pii Papæ IV. prædecessoris pariter nostri de gratis quacumque interesse d. Camera Apostolicæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita præsentem Literas ibidem præsentari, ac registrari nunquam necesse sit, ac pia mem. Pii V. de creandis censibus, & Greg. XIII. Romanorum Pontificum, etiam prædecessorum nostrorum super iure congrui, aliosque Apostolicis, ac Universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis, Domus Regularis, & Congregationis præfatorum, aliosve quibusvis etiam juramento, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, styli, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, etiam dilectis filiis Populo Romano contra Fœrenses, & Alienigenas, ac præfatis, aliisque personis, & locis quibuscumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis; & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries, & quantumcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis, etiam si in eis caveatur expresse, quod eiusmodi Cappellanæ, etiam ad nutum Patronorum, etiam absque ulla causa amovibiles, aliosque Officia Ecclesiastica, & Beneficia Urbis prædictæ nallis, nisi Civibus Romanis, aut Civium Romanorum, Originariorum filiis, & forsan aliis certo inibi expresso modo qualificatis concedi, nullique, nisi Civis Romani, & Civium Romanorum Originariorum filii, & forsan alii prædicti ad illa deputari possint, & alias de illis per Sedem prædictam, ac Patronos pro tempore factæ dispositiones nullæ sint. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac

, vice

vice dumtaxat motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine presentibus specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Aprilis MDCLXXXVI., Pontificatus nostri Anno Decimo.

CLII.

Confirmantur Literae Clem. X. super erectione Hospitii de Urbe pro iis, qui ad fidem veniunt, necnon traditur facultas illud transferendi.

Extat Constit. praecedenti erectio Hospitii pro nudis pauperibus, ubi etiam notantur literae Clement. X. Ab Innoc. XII. quoque erigitur Hospitium Pauperum Invalidorum Constituit. ed. 1693. X. Kalen. Jun. P. 2.

Dat. 22. Apr. 1686. An. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Solicitude Pastoralis Officii, quo Ecclesiae Catholicae per universum Terrarum Orbem diffusae regimini divina dispositione praesidemus, nos admonet, ut ovis, quae Satanae versutia a caulis Domini seductae, per haeresum, errorumque vepreta misere vagantur, ad boni Pastoris ovile reducendis jugiter studeamus, & reductas spiritualibus, temporalibusque favoribus, quantum Nobis ex alto conceditur, confoveamus; ac proinde ea, quae a Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostri consimili consilio pie prudenterque instituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, ac illibata persistant Apostolici muniminis Nostri patrocinio libenter constabilius, aliaque pro rerum, & temporum qualitate desuper ordinamus, prout in Domino salubriter expedire arbitramur.

Dictum Hospitium erectum fuit a Clem. X. in domo Eremitarum ad Portam Anglicam.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa X. Praedecessor Noster Hospitium pro illis, qui per Dei gratiam ab haeresi conversi ad fidem Catholicam sponte veniunt, in Domo Eremitarum Ecclesiae Sanctae Mariae Gratiarum ad Portam Anglicam de Urbe positae annexa perpetuo erexit, & instituit, ipsumque Hospitium Palatii Apostolici membrum esse, ac illius hospites, & Ministros privilegiis, & praerogativis Familiarium Pontificiorum frui, necnon Hospitium, ejusque bona, ac Hospites, & Ministros hujusmodi per Congregationem particularem Clericorum, & Laicorum regi, & administrari voluit, aliaque disposuit, & ordinavit, prout plenius continetur in ipsius Clementis Praedecessoris Literis sub plumbo desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet - Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Inter alia (Reliqua vide suo loco) Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae 1675. Tertio Idus Martii Pontificatus nostri Anno Sexto.

Præces Congregationis d. Hospitii pro eius translatione ad Palatium Card. Gastaldi in Burgo S. Petri.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum Filiorum Congregationis praefatae super regimine, & administratione dicti Hospitii, sicut praemittitur instituta Nobis nuper expositum fuit, bon. me. Hieronymus, dum vixit S. R. E. Cardinalis Gastaldus nuncupatus, qui unus ex dicta Congregatione erat, idem Hospitium ex asse haeredem instituit, & quia propter angustias supradictae Domus Eremitarum dicto Hospitio, ejusque Hospitibus pro perpetua eorum habitatione, ut praefertur assignata, majoremque numerum ejusmodi haereticorum, qui fidei Catholicae veritatem amplexi, ad Hospitium ipsum in dies veniunt amplioem eis habitationem parari debere cognoverat, Palatium suum in Civitate nostra Leonina, sive Burgo Sancti Petri positum illorum habitationi

deservire desideraverit: ac proinde dicti Exponentes in executionem pie mentis ejusdem Hieronymi Cardinalis, capta ejusdem Palatii possessione actuali, partem illius ad formam Hospitii convenientem redegerint; & adaptaverint, cupiantque Hospitium, illiusque Hospites, & Ministros praefatos illuc transferre, & transportare posse: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, erectionem, & institutionem Hospitii supradicti in praefata Domo Eremitarum a memorato Clemente Praedecessore factas, ut praefertur, expeditaque desuper illius literas praesertim cum omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, ac dispositionibus, concessionibus, facultatibus, & ordinationibus, aliisque in eis contentis, & expressis, Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus. Ac eisdem Exponentibus, ut ipsi Hospitium praefatum, illiusque Hospites, & Ministros a supradicta Domo Eremitarum in Palatium praedictum transferre, & transportare, Ipsi autem Hospitio postquam sic translatum, & transportatum fuerit, illiusque Hospitibus, Ministris, & personis quibuscumque in eodem Palatio pro tempore degentibus, omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, liberatibus, facultatibus, aliisque gratiis, & indultis tam spiritualibus, quam temporalibus per praesertim Clementis Praedecessoris literas quomodolibet concessis, ut prius, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant respective, salva tamen in suo robore quoad reliqua omnia; & singula remanente eorumdem Clementis Praedecessoris literarum dispositione, auctoritate, & tenore praedictis concedimus, & indulgemus.

Confirmatio Erectionis Hospitii, & literarum Clem. X.

Concessio transferendi Hospitium cum suis juribus, & privilegiis.

Clausula.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in Literis praesertim concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Aprilis MDCLXXXVI. Pontificatus nostri anno Decimo.

Statuitur, ut Loca Sancta Palaestina a Fratribus Ord.

S. Francisci de Observantia, uti prius custodiantur,

Alia privilegia horum Fratrum vide Constitut. edit. 1679. Novemb. 27. P. 4., & Const. ed. 1686. 3 Septemb. 5. P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Ob-

servantia

CLIII.

Dat. 30. Apr. 1686. An. 10.

A Rege. & Regina Siciliae tradita fuere Loca Sancta Palaestinae custodiae praedictorum Fratrum.

Facultas eligendi dictos Fratres data fuit a Clem. V. Ministris Generali. & Terrae Laboris.

Expulso dd. Fratrum post quartum saeculum.

Ministri Gen. opera ad Principes federatos contra Turcas recuperatione SS. Locorum.

servantia nuncupatorum, quod cum dudum clar. me. Robertus Rex, & Sancia Regina Siciliae a tunc existente Suldano Babyloniae, qui Sepulchrum Domini, & alia Sacra Loca Ultramarina proprio ipsius Redemptoris sanguine dedicata detinebat occupata, obtinuissent, ut Fratres dicti Ordinis intra Ecclesiam ejusdem Sepulchri possent continue commorari, & ibidem Missarum solemniam, & alia Divina officia solemniter celebrare; & jam certi Fratres Ordinis praedicti actualiter essent ibidem, dictusque Suldanus Coenaculum Domini, & Capellam, in qua Apostolis Spiritus Sanctus apparuit, & aliam Capellam, in qua Christus Beato Thoma praesente, post Resurrectionem suam Apostolis se ostendit; Regi, & Reginae concessisset eisdem; ipsa vero Regina locum aedificasset in Monte Sion, intra quem Coenaculum, & dicta Capella sita erant, ubi videlicet Fratres dicti Ordinis sumptibus propriis continue tenere intendebat, ad divinum obsequium in Sepulchro, & aliis praedictis locis Sacratissimis impendendum, ac tres personas saeculares, etiam, quae ipsis Fratribus servirent, & necessaria ministrarent. Felice, rec. Clemens Papa V. Praedecessor Noster volens eorumdem Regis, & Reginae votis, & desideriiis annuere, Generali, & Terrae laboris Ordinis praedicti Ministris, & cuilibet eorum vocandi, tunc, & in posterum ad eorum praesentiam auctoritate Apostolica ad requisitionem dictorum Regis, & Reginae, vel alicujus eorum, aut successorum suorum, de consilio Seniorum dicti Ordinis, Fratres idoneos, & devotos de toto Ordine, usque ad certum numerum, de quibus considerata qualitate negotii vidissent expedire, & eos ad servendum in divinis, tam in Ecclesia dicti Sepulchri Dominici, quam in Sacro Coenaculo, & Capellis praedictis, habita prius informatione de conditione Fratrum ipsorum, quos vocavissent a Ministris Provincialibus dicti Ordinis; unde Fratres ipsi pro tempore assumerentur, deputandi, eosque ad partes illas destinandi, ac etiam alios ex ipso Ordine, cum aliqui ex eis defecissent, toties, quoties expediret, subrogandi, ac eis dandi licentiam ibidem commorandi: contraditores quoque per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita compescendi, plenam, & liberam sub certis modo, & forma tunc expressis, concessit facultatem, & alias prout in ipsis Clementis Praedecessoris Literis 11. Kal. Decembris Pontificatus sui anno primo desuper expeditis uberius dicitur contineri.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat Loca Sancta praedicta subinde a Fratribus dictis quatuor fere saeculorum decursu custodia fuerint; sed Turca nuper illos inde ejece- rint, & Schismaticos eorum loco introduxerint, qui illa de praesenti detinent occupata. Ipse vero Petrus Marinus Minister Generalis, qui antequam ad Generalatum Ordinis praedicti assumeretur, quinquennii spatio eorumdem Sanctorum Locorum Regimini, & Custodiae praesuit, in Visitatione Provincialium Germaniae, & Hungariae dicti Ordinis, quam nuper obivit, & in cujus decursu Vexillum Sanctae Crucis intra limites Conventus sui Ordinis in Oppido Neuheuselae Christianorum armis e manibus Turcarum fortiter recuperato, reconciliata ejusdem Ordinis Ecclesia ibidem existente cum singulari animi sui gaudio plantavit, cum Principibus Christianis sacro foedere contra eosdem Turcas sociatis, de praefatis locis Sanctis, & praesertim Sepulchro Dominico ad Custodiam Fratrum dicti Ordinis restituendis omni studio egerit, ipsique Principes ei declaraverint, sibi in animo firmiter fixum esse super praesenti bello cum Turcis praedictis nullo modo pacisci, nisi inter praecipuos articulos reintegratio, atque restitutio eorumdem Fratrum ad pri-

stinam Custodiam Sanctorum Locorum Palaestinae, & praecipue Sepulchri Dominici omnino stabilietur. Nobis propterea dictus Petrus Marinus Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica digneremur.

§. 2. Nos igitur laudabilem eorumdem Principum confederatorum zelum, atque pietatem plurimum in Domino commendantes, eorumque piis votis, & armis paterna charitate benedictes, ac eundem Petrum Marinum Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & abلولum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradicta Sancta loca Palaestinae, sive Terrae Sanctae, ac praesertim Sanctissimum Domini N. Jesu Christi Sepulchrum, quemadmodum antehac, & usque ad nuperam praefatorum Schismaticorum occupationem, atque usurpationem per Fratres Ordinis praefati ex hujus Sanctae Sedis Apostolicae concessione custodia, recta, & gubernata fuerunt, ita in posterum quoque ab iisdem Fratribus custodiri, regi, & gubernari debere auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus, & ordinamus.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Aprilis MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Conceduntur Indulgentiae Perpetuae Fratribus S. Francisci de Observantia docentibus doctrinam Christianam, ac Christianidelibus eam audientibus, & ad id cooperantibus.

Concessa fuerunt Indulgentiae Confraternitatibus Doctrinae Christianae à Paulo V. Const. ed. 1607.

Octob.

Preces Ministris Generalis.

Statutum de custodiendis locis SS. a dd. Fratribus, uti ante expulsionem.

Clausula.

CLIV.

Octob. 6., P. 3. Horum vero Fratrum Indulgentia leguntur hujus Pontificis Const. ed. 1670., Jun. 11. Pont. 1. & Const. ed. 1687., Jan. 22. P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pietatis, & Christianae charitatis opera ubique locorum cum divini cultus incremento exerceri cupientes, Christianos quoscumque praefertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantes, ut ad illa exercenda promptiores reddantur, indulgentiis, & peccatorum remissionibus invitamus, prout ad Christianam propagandam religionem, & animarum salutem procurandam conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa Concessionis.

S. 1. Cum itaque (sicut accepimus) dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum inter pia, quae exercent, opera, etiam pueros, & adultos quoscumque per universam Christianam Orbem Catholicae fidei rudimenta, & Christianas omnes virtutes accurate doceant: Nos pro nostri pastoralis officii munere hoc pium, Christianaeque Reipublicae necessarium opus, ex quo haecenus uberrimi fructus provenerunt, ac multo uberioris posthac proventuros speramus, confovere volentes, ut eorumdem fratrum devotio ad dictum opus exercendum in dies magis augeatur, de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, supplicationibus quoque dilecti Filii Francisci Diaz a Sancto Bonaventura Commissarii Generalis Curiae pro familia ultramontana dicti ordinis, nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis dicti Ordinis Fratribus, & aliis univervis Christianis ubivis locorum existentibus, ac cum iisdem Fratribus ad infra-scripta cooperantibus, qui de superiorum suorum licentia respective, ac de consensu Ordinariorum locorum pueros, & adultos quoscumque doctrinam Christianam juxta Decreta Concilii Tridentini docere, aut eidem dum doceret interesse conlueverint, si vere poenitentes, & confessi, sanctissimo Eucharistiae Sacramento die festo ab eisdem Ordinariis in Ecclesiis, in quibus doctrina Christiana docetur, semel in anno designando refecti fuerint, plenariam; nec non ipsis, qui vere similiter poenitentes, & confessi dictum Eucharistiae Sacramentum sumpserint, aut id facere non valentes, animo contrito nomen Jesu saltem corde in mortis articulo devote invocaverint plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praterea illis, qui pariter vere poenitentes, & confessi semel quolibet mense Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint, septem annos, & totidem quadragenas, qui vero in causa fuerint, ut pueri, famuli, aut quaevis aliae personae ad doctrinam Christianam eant, ducentos dies; & qui diebus stationum almae Urbis Nostrae hanc doctrinam in Ecclesiis, aut Oratoriis de Ordinariorum licentia docuerint, ac etiam illi, qui ad eandem discendam accesserint, easdem Indulgentias consequerentur, quas consequerentur, & consequi possent si Ecclesias stationum ejusdem Urbis personaliter visitarent; easdem etiam Indulgentias Visitatores Scholarum doctrinae hujusmodi, qui ex commisso sibi officio visitant illas scholas, quas illo die visitare poterunt consequantur, si peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint: insuper illis, qui diebus hanc doctrinam Christianam, aut publice, aut privatim, ut praemititur, explanaverint, centum dies, nec non omnibus, & singulis praecipue, qui diebus festis discipulos suos ad do-

Praesentibus perperuis futuris temporibus valituris.

Concessio Indulgentiae plenariae.

Indulgentia plenaria.

Septem annorum, & totidem quadragenarum.

Ducentorum dierum.

Stationum Urbis.

Centum dierum.

Septem annorum.

ctinam Christianam duxerint, eosque illam docuerint, septem annos, & qui diebus feriatis in propriis scholis eandem doctrinam explicaverint aut collationes fecerint, licet illo die non inter- venerint in aliqua schola docendi causa, septem annos: Omnibus autem, & singulis Patribus, & Matribus familias, qui in suis domibus liberis, famulis, & familiaribus utriusque sexus doctrinam Christianam similiter explanaverint, qualibet vice id fecerint, centum dies; item iis qui per Civitates, Terras, & alia loca, Viros, Mulieres, aut pueros ad discendam eandem doctrinam Christianam ducendi causa circumierint, septem annos; ac etiam qui extra Civitates ad illam ut praefertur docendam per Castra, & Villas exeunt, decem annos; omnibus etiam, & singulis Christianis fidelibus, qui per mediam horam doctrinae praedictae, aut docendi causa studuerint, aut eidem doctrinae interfuerint, centum dies; eisdem etiam, qui doctrinam praedictam docere solent, si Infirmos visitaverint, quoties id fecerint, ducentos dies de injunctis eis, seu alias quomolibet per eos debitis poenitentis in forma Ecclesiae consuetae relaxamus. Praesentibus perperuis futuris temporibus valituris.

S. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

S. 3. Volumus autem, ut si aliqua aliae Indulgentiae praedictis Fratribus praemissa peragentibus a Nobis, vel praedecessoribus nostris ad tempus nondum elapsum, vel perpetuo duraturae concessae fuerint, praesentes nulla sint; utque eorumdem praesentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii generalis dicti Ordinis subscriptis, & sigillo Ministri Generalis ejusdem Ordinis, vel alicujus personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Maii MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Confirmantur Decreta Congregationum Regul. & Immunitatis pro exemptione Syndicorum Ordinis S. Francisci de Observantia a Foro seculari.

A Clem. VII. exempti fuerit Const. ed. 1526., Apr. 16. Pont. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias pro parte dilecti filii Francisci Mariae Tagliiferri Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. Ecclesiae Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositae exposito, quod dudum nonnulli Romani Pontifices, & praesertim fel. rec. Nicolaus III., Nicolaus IV., Martinus IV., Martinus V., & Eugenius IV. Praedecessores nostri, ut vera observantia, Regulaeque puritas in Ordine praedicto vigeret, & magis augetur, Fratresque ipsius Ordinis ab omni dominio, & proprietate alieni conservarentur, statuerant, & ordinarant, ut unicuique Conventui dicti Ordinis assignaretur unus Procurator, sive Syndicus Apostolicus, qui omnes eleemosynas, tam pecuniarias, quam aliarum rerum colligere, illaque solum in necessitates Fratrum praefatorum

Centum dierum.

Septem annorum.

Decem annorum.

Centum dierum.

Ducentorum dierum.

Classulae.

CLV.

Dat. 19 Junii 1686. An. 10.

Species facti.

A Romanis Pontificibus institutus fuit Syndicus pro unoquoque Conventu.

applicare

A Clem. VII.
exemptus
fuit a foro
Sæculati.

Dubium su-
per ea re na-
tum.

1 Decretum
Congr. Reg.
pro execu-
tione Con-
stitutionis Clem.
VII.

Decreta Con-
gregationis
Immunitatis
relato simi-
li.

applicare deberet. Et subinde rec. mem. Cle-
mens Papa VII. etiam Prædecessor Noster, in
tuitu laborum, quos ejusmodi Syndici in benefi-
cium dīctorum Fratrum quocumque tempore,
& quavis occasione assidue sustinebant, eisdem
Syndicos a foro sæculari exemerat, volens, ut in
causis tam civilibus, quam criminalibus, & mix-
tis, nonnisi coram Judicibus Conservatoribus eo-
rumdem Fratrum Minorum de Observantia de
justitia tenerentur, & alias, prout in ipsius Cle-
mentis Prædecessoris Literis, desuper in simili
forma Brevis die 16. Aprilis 1526. expeditis ple-
nius dicitur contineri. Ac in eadem expositione
subjuncto, quod nonnulli dicerent, privilegium
hujusmodi in aliqua sui parte amplius in usu non
esse; alii vero prætenderent, illud Syndicis præ-
dictis ratione eorum Officii tantum, non autem
uti talibus personis competere: unde fiebat, ut
Fratres prædicti, non sine paupertatis, & Regule
quam profiterentur, suarumque conscientiarum
detrimento, neminem amplius reperire possent,
qui eorum Syndici, sive Procuratoris munus in
se suscipere, eumque laborem assumere vellent,
ideoque pro parte præfati Francisci Mariæ Pro-
curatoris Generalis dictæ Congregationi Cardina-
lium supplicato, ut non solum auctoritate Apo-
stolica confirmaretur dictum privilegium, sed
etiam illud Syndicis, sive Procuratoribus hujus-
modi, uti talibus personis competere declararetur;
emanavit ab eadem Congregatione Cardina-
lium Decretum tenoris sequentis videlicet.
Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E.
Cardinalium negotiis, & consultationibus Epi-
scoporum, & Regularium præposita, attenta re-
missione Libelli per Sanctissimum D. Nostrium
facti, referente Eminentissimo Norfolkche, cen-
suit, danda esse Oratori Decreta alias edita,
nempe super præmissis servandam esse præfatam
Constitutionem san. mem. Clementis VII., prout
præsentis Decreti tenore omnino servari man-
dat, & præcipit. Romæ 28. Martii 1686. G. Car-
dinalis Carpineus. B. Panciaticus Secretarius.
Porro cum dictus Franciscus Maria Procurator
Generalis prænarata pariter exposuisset Con-
gregationi Venerabilium etiam Fratrum Nostro-
rum ejusdem S. R. E. Cardinalium, super immu-
nitate Ecclesiastica, & controversiis Jurisdic-
tionalibus deputatorum: hæc Congregatio censuit,
danda esse Decreta anteriora tenoris, qui se-
quitur videlicet. - Sacra Congregatio super im-
munitate, & controversiis Jurisdictionalibus ha-
bita sub die 26. Martii 1688. circa exposita in
præsenti libello dixit, danda esse Decreta; ut
infra die 31. Maii 1639. Fanen. Provincialis Fra-
trum Minorum Observantiæ S. Francisci, Sa-
cra &c. censuit respondendum Episcopo, ut
quoad exemptionem Syndici Fratrum Minorum
Observantiæ loci de Cortocetto observare faciat
Bullam Clementis VII., si in eo concurrant re-
quisita ejusdem Bullæ die 17. Novembris 1622.
Perusina - Fratres S. Francisci Minorum de Ob-
servantia, Sacra &c., censuit servandam esse
Bullam Clementis VII. circa privilegium Fori, &
exemptiones Syndicorum, & Procuratorum Or-
dinis Minorum S. Francisci de Observantia. Die
4. Augusti 1654. Fanen. Episcopus. An Syndi-
cus Fratrum Minorum de Observantia S. Fran-
cisci gaudere debeat privilegio fori, Sacra &c.
censuit, hujusmodi Syndicum gaudere privilegio
fori juxta Constitutionem Clementis VII. die 23.
Maii 1526. Romana. Pater Commissarius Gene-
ralis Curie quærit - An Syndici, & Procurato-
res Apostolici Conventuum suæ Religionis, gau-
deant privilegio fori, etiam in causis, tam civilibus,
& mixtis, motis ante institutionem Offi-
ciorum virtute Bullæ Clem. fel. rec. Papæ VII.
Sacra Congregatio &c. respondit, Syndicos Con-
ventuum Ordinis Fratrum Minorum de Obser-
vantia S. Francisci ex Bulla fel. rec. Clem. VII.

gaudere privilegio fori tam in causis civilibus,
quam criminalibus, & mixtis etiam motis ante
eorum deputationem, seu Institutionem ad Offi-
cium Syndicatus die 15. Februarii 1665. Recana-
ten. An Syndicus Monialium S. Claræ gaudeat
privilegio fori, prout gaudent Syndici Fratrum
Minorum de Observantia. Sacra &c. censuit, hu-
jusmodi Syndicum gaudere debere privilegio fori,
in quorum fidem &c. Datum Romæ sub hac die
20. Aprilis 1686. Loco * Sigilli I. Patriarcha
Antiochenus Secretarius.

§. 1. Cum autem sicut idem Franciscus Ma-
ria Procurator Generalis Nobis nuper exponi fe-
cit, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmius subsi-
stant, & servantur exactius, Apostolicæ confir-
mationis nostræ patrocinio communiti, plurimum
desideret. Nos ipsius Francisci Mariæ Procura-
toris Generalis votis hac in re quantum cum Do-
mino possumus, favorabiliter annuentes, eum-
que specialibus favoribus, & gratis prosequi vo-
lentes, & a quibusvis excommunicationis, suspen-
sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senten-
tiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine
quavis occasione, vel causa latis, si quibus quo-
modolibet innodatus existit, ad effectum præsen-
tium dumtaxat consequendum harum serie ab-
solventes, & absolutum fore censentes, suppli-
cationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter
porrectis inclinati, Decreta præinserta, a
memoratis Congregationibus Cardinalium respec-
tive emanata auctoritate Apostolica tenore
præsentiū approbamus, & confirmamus, illi-
que inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur ad-
jicimus; Salva tamen semper in præmissis aucto-
ritate earundem respective Congregationum Car-
dinalium.

§. 2. Decernentes ipsas præsentis literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro
tempore spectabit plenissime suffragari, & ab
eis respective inviolabiliter observari: Sicque
in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios,
& Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici
Auditores judicari, & definiti debere; ac irri-
tum, & inane, si secus super his a quoquam
quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contige-
rit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Consti-
tutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec-
non quibusvis, etiam Juramento, confirmatione
Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis
Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque
Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præ-
missorum quomodolibet concessis, confirmatis, &
innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum
tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter
expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes,
illis alias in suo robore permanentibus, ad præ-
missorum effectum hac vice dumtaxat specialiter,
& expresse derogamus, ceterisque contrariis qui-
buscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsen-
tium literarum transumptis, seu exemplis, etiam
impressis manu alicujus Notarii publici subscrip-
tis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate
constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique
locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus habere-
tur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pis-
catoris die XIX. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus
Nostri Anno Decimo.

Conceditur Magno Magistro Hospitalis S. Joan-
nis Hierosolymitani facultas recipiendi eos
Franciæ, Alverniæ, & Provinciæ, qui actu hæ-
resim non profiteantur.

Preces Pro-
curatoris Ge-
neralis.

Confirmatio
relatorum de-
cretorum.

Clauula.

CLVI.

De facultatibus Magni Magistri vid. Urb. VIII. Const. ed. 1624., Mart. 29., P. 1. & Const. in ea laudatas. Item aliam Alex. VIII. Const. ed. 1690., Aug. 5., P. 1. ubi agitur de Hospitalis Erario.

Dilecto Filio Moderno, & pro tempore existenti Magni Magistro Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Dat. 25. Junii
1686. Au. 10.

Species facti.

Nomine charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, quod cum hæresis in Regno Franciæ cura, & studio ipsius Ludovici Regis jam abolita, ac fere omnino extirpata reperitur, & plurimi, qui illa infecti fuerant, Catholica fidei veritatem amplexi sint, spesque optima effulgeat fore, ut ceteri quoque, benedicente Domino, ad Sanctam Romanam, & universalem Ecclesiam gremium revertantur: Ipse Ludovicus de æterna salute, temporalibusque commodis subditorum suorum Christiana Charitate, Regiæque providentiæ sollicitus plurimum cupit, illis, ac præsertim nobilibus, suos, suorumque progenitorum errores, & hæreses, post eorum conversionem, non esse impedimento, quo minus in Religione istius Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Christo militare, ac Christianam Religionem, fidemque orthodoxam adversus Infideles, aspirante superni favoris auxilio, tueri, atque propagare, simulque natalium, & meritum suorum prærogativis, congruentibusque eorum virtuti præmiis, & honoribus frui, & gaudere valeant. Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Ludovici Regis.

§. 1. Nos igitur ad præclara, omnisque humanæ laudis præconium longe supergressa ipsius Ludovici Regis in Ecclesiam Dei, nosque in hanc Sanctam Sedem promoterita paternæ dirigentes considerationis intuitum, piæque ejus studia, quantum Nobis ex alto conceditur, adjuvare cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi cum omnibus, & singulis illis, qui intra limites Linguarum Franciæ, ac Alvernæ, & Provinciæ dicti Hospitalis nati ab hæresi ad catholicæ fidei veritatem, Ecclesiæque Catholicæ unitatem jam conversi sunt, & in futurum convertentur, sive etiam quamvis ab initio Catholici, ex progenitoribus tamen hæreticis nati sint, dummodo tamen in eadem fide, & unitate constantes existant, super præterita, & forsitan adhuc durante eorum respective parentum, Avorum, aliorumque ascendentium, seu majorum hæresi, indeque contra eos quomodolibet resultantem impedimento quocumque, ita ut illo minime obstante, si nullum aliud eis hujusmodi in hoc canonicum obstat impedimentum, ipsique ad id cæteroque idonei reperiantur, in Fratres milites de Justitia, ac Capellanos Conventuales, & Servientes Armorum, aliove cujusvis gradus, & Conditionis Religiosos prædicatorum Linguarum Franciæ, ac Alvernæ, & Provinciæ, intra quarum limites respective nati fuerint, servatis alias servandis, recipi, & admitti, & sic recepti omnibus, & singulis juribus, prærogativis, præminentis, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus alii Fratres milites de Justitia, ac Capellani Conventuales, & Servientes Armorum, aliove cujusvis gradus, & conditionis Religiosi Linguarum hujusmodi, tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet, utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia, ac ad quemcumque effectum, etiam specifica, & in-

Concessio prædictæ facultatis.

dividua mentione, & expressione dignum, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant respective in omnibus, & per omnia perinde ac si nec ipsi, nec eorum parentes, avi, cæterique ascendentes, seu majores hæresi unquam infecti fuissent, nec ab Ecclesiæ prædictæ unitate unquam recessissent, auctoritate nostra Apostolica opportune dispensandi, eisque concedendi, & indulgendi plenam, & amplam facultatem, eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Hospitalis, & Linguarum, aliisque quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus Capitalibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Pontific. die XXV. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Confirmantur Decreta Ministri Generalis Ord. Fratrum S. Francisci de Observantia a Card. Protectore approbata circa Missionum Seminaria in Hispania, & Indiis Occidentalibus.

Clausula.

CLVII.

Alia Ministri Gen. Decreta pro Indiis Occidentalibus extant Const. ed. 1683., Oct. 4. P. 8. De ad vero Seminariis vide Const. ed. 1686. Oct. 16. P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 28. Junii
1686. Au. 10.

Ecclésiæ Catholicæ per universum terrarum Orbem diffusa regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, ea, quæ a Superioribus Regularibus ad Christianam Religionis, fideique Catholicæ propagationem, rectamque Fidelium in Sacra doctrina, & moribus Christianis institutionem, ac etiam Religiosorum Ministrorum in Seminariis ad eum finem institutis, & instituendis pro tempore degentium felicem directionem, pie prudenterque decreta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter corroboramus.

Exordium.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac pro ultramontana familia Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Romana Curia Commissarius Generalis, quod dilectus etiam filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis dicti Ordinis per suas patentes literas dilecto pariter filio Antonio Linaz Missionum ejusdem Ordinis in Indiis Occidentalibus Præfecto directas, diversa decreta, & ordinationes edidit, prout continentur in eisdem patentibus literis, tenoris qui sequitur, videlicet:

§. 2. *Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano Lector jubidatus, Sanctæ Inquisitionis qualificator, Ex-Guardianus Hierosolymitanus, ac totius Ordinis*

In sequentibus patentibus literis Præfecto Missionum Occidentalium directis continentur prædicta Decreta.

Causæ De-
cretorum.De Missiona-
riis.

*Fratrum Minorum Minister Generalis, & servus
&c. Dilectissimo nobis in Christo P. F. Antonio
Linax Missionum nostri Ordinis in Indiis Occiden-
talibus auctoritate Apostolica Præfetto Salutem in
Domino sempiternam.*

§. 3. Cum memoria retineamus B. Franciscum inlyctum nostri Ordinis Fundatorem Divina revelatione cognovisse, & suos pro aliorum salute vocatos fuisse, juxta illud, quod ei Ecclesia accinit, *Sanctus Franciscus quid faciat instructus non sibi soli vivere, sed aliis proficere vult Dei zelo ductus*, ac insuper cum intenta mente cogitemus, quod ipse Seraphicus Pater anno a sua conversione undecimo, multis cum periculis iter, ut Soldani præsentiam adiret, ferventer aggressus fuit, & quinque observantissimos Fratres ad Miramolimum destinavit, ut ipse Orientis, illi Occidentis Populis salubre Christi prædicantes Evangelium, Mundum quasi totum ad Sanctam Fidem converterent, in qua solitudine Ordo noster, ut ex quamplurimis Summorum Pontificum diplomatibus apparet, per observantes Missionarios, a suis primordiis, ad usque præsens tempus mirabiliter effulsit; prædicti muneris in Seraphica nostra Religione conservationi, ac præfati exercitii Missionum laudabili incremento consulere desiderantes, consultationibus necessariis præhabitis mature decrevimus tibi præcipere, prout tenore præsentium cum merito salutis obedientiæ præcipimus, ut tanquam Commissarius ad Infra-scripta delegatus, per Provincias in ultramontanis Regnorum, ac Insularum Hispaniæ partibus nostræ obedientiæ subjectas sedulo circumeas, Sanctumque Missionum Ministerium in Civitatibus, locis, & Castellis tibi beneficis de consensu ordinariorum exerces, ac Religiosos, quos in præfatis Provinciis ad Sacrum Missionum exercitium, & conservationem idoneos repereris, ad illud amplectendum exhortari, monereque cures, & eos, qui Divina inspirante gratia sponte in partes Indiarum ire voluerint charitative recipias, ac ad præfatum laudabile munus nostri nomine destinare sollicitus, eisdemque per suas literas unum ex Seminariis, seu Collegiis in Hispaniæ, atque Indiarum partibus erectis, & erigendis juxta Statuta a Sanctissimo Dño Nostro Innocentio XI. die 7. Maji 1686. approbata, assignare poteris, ipsique in illud ad morandum statim proficisci teneantur. Et ne in tam Sancto opere meritum obedientiæ desit, omnibus, qui ut præfertur se sponte obtulerint, & sub forma præfata ad aliquod ex Seminariis prædictis fuerint destinati, ad meritum obedientiæ præcipimus, ut præfatum iter, & opus exemplo Discipulorum Christi Domini, juxta prædictorum Statutorum præscriptum, devote exequantur, pro certo sperantes, quod sicut in labore eos imitati fuerint, ita & in præmio eis sociabuntur, per eandemque obedientiam, ac sub penis in memoratis Statutis a Sancta Sede approbatis contentis omnibus nostri Ordinis Fratribus cujuscumque gradus, conditionis, & reformationis sint, præcipimus, ut sub nullo prætextu, specie aut colore, ac sub nulla forma dictos Fratres a te ut præfertur, selectos, & admissos, detineant, retrahant, seu impediant, sed potius eos statim licentent, & in Seminaria abire permittant, pro quo tam euntibus, quam permittentibus, suadentibus, aut cooperantibus Sancti Patris nostri benedictionem libentissime ex nunc, & pro tunc impartimur. Tuam tamen conscientiam oneramus, ad hoc, ut sollicitam curam adhibeas, ne Religiosi incapaces, parum idonei, vel in moribus apud suas Provincias male audientes ad tam Sanctum opus assumantur, sic enim animarum salutem confuletur, & Fidelibus, ac Infidelibus scandalorum occasio non subministrabitur. Et ne præfati Fratres a te selecti dum tecum in

itinere, ac extra Collegia Missionariorum in exercitio Missionum morati fuerint, absque Pastore remaneant, tibi præcipimus, ut eis præfatis, illisque per obedientiam injungimus, ut tibi tanquam suo vero, ac legitimo Præfato delegato in omnibus, & per omnia, ac eo modo, quo Nobis obtemperarent, si præfentes essemus, pareant, & obediant. Præterea tibi facultatem transmittendi in proprias Provincias Religiosos illos tam receptos, & in aliquo Collegio nondum incorporatos, quos inhabiles, vel minus idoneos ad Missionum munus peragendum recognoveris, & recipiendi alios loco illorum, præmemoratis Statutis inhærendo, & eorum observantiam commendando plenarie impartimur. Et si aliquis e sociis tuis, vel e Missionariis Missionum exercitio vacantibus in infirmitate extra Collegium ceciderit, ac in aliquo ex Conventibus nostræ obedientiæ subjectis demorari contigerit, prædicti Conventus Superior, ac ceteri Religiosi illum usque ad perfectam valetudinem curare, & ei juxta regulam inservire omnino sint adstricti.

§. 4. Insuper tibi permitimus, quodsi propter magnam distantiam, aut aliquam aliam causam ad aliquas ex prælibatis Ultramontanis, & Indianis Provinciis personaliter ire non poteris, auctoritatem ad omnia illa peragenda, quæ immediate faceres, si præfentialiter adessem, alicui, vel aliquibus e Sociis tuis, aut alteri e nostri Ordinis Missionariis cum superioritate, & facultatibus tibi in præfatis literis concessis in omnibus, & per omnia subdelegare, ac communicare valeas: ille autem, vel illi alteri subdelegare nullatenus poterunt. Quo vero ad facultates volumus, & tenore præsentium concedimus, quod tu, & Fratres prædicti, qui ad præfatum subdelegationem in præmemoratis Hispaniæ, & Indiarum Provinciis assumpti fuerint, eadem absolvendi, dispensandi, commutandi &c. auctoritate, & facultate super Fratres, Moniales, & Sæculares in foro conscientia gaudeant, qua Minister Generalis, si ibi esset, uti, ac frui valeret: utque prædictæ auctoritates, & facultates effectu non careant, omnibus, & singulis utriusque sexus personis in præfatis Provinciis obedientiæ nostræ subjectis, cujuscumque gradus, dignitatis, ac superioritatis sint per sanctam obedientiam, ac sub pœna majoris excommunicationis ipso facto incurrenda, necnon privationis vocis activæ, & passivæ per triennium præcipimus, & mandamus, ut se, & Socios tuos sub forma prædicta subdelegatos tuis desideriis cooperantes in suis locis, Conventibus, Capellis, Oratoriis, & Ecclesiis, quoties pro privata, secreta, ac fraternali collatione, vel pro publica a vobis facienda prædicatione, confessionibusque de licentia Ordinariorum audiendis, a quolibet vestrum requisiti fuerint, benigne, & charitative, ac sine ulla repugnantia recipiant: Et si pro alicujus Monialis infirmæ, seu in articulo mortis constitutæ Sacramentali solatio, aut ad moriendum in Domino Religiosa assistentia in aliquod Monasterium ingredi necessarium fuerit, supradicta Jurisdictio Spiritualis, etiam pro his casibus concessa, ac præfata intelligatur. Quando vero ad aliquod ex Missionariorum Seminariis, seu Collegiis in Indiarum, & Ultramontanæ familiæ partibus hucusque erectis, & in posterum erigendis, seu fundandis accesseris, ac dum in illo cum Sociis præfatis moratus fueris, seu ipsi Socii Subdelegati inibi separatam moram trahant, sola auctoritate, & facultatibus ad Sacramentale forum spectantibus vos frui posse decernimus, & omni alia Jurisdictione alterius Prælatûræ titulo non obtemta, spoliatos declaramus; Ex hoc tamen effectu literarum patentium, & commissionum, quas antea dederis, non suspendimus, imo illum fortiri per-

De Delegato
Subdelega-
tis, & aliis.

optamus,

optamus, & sub pœnis prædictis stricte præcipimus, tibi, ac Sociis tuis, cæterisque subdelegatis simul injungentes, ut licet de familia dicti Collegii non sis, illius Guardiano juxta præscriptum prædictorum Statutorum a S. Sede, ut præfertur approbatorum in omnibus, quæ ad Hospites, & Moratores respectively spectare dignoscuntur, inviolabiliter pareatis, & obediatis: Idque ipsum in aliis Ordinibus Conventibus in signum reverentiæ faciatis, quando in damnum exercitii Missionum non vergat, seu cum illo incompatible fuerit. Cæterum quando e Seminario, seu Collegio, in quo de familia, seu hospes fueris exire decreveris, Socios, ac Missionarios, quos ad præfatam Missionum munus in illis partibus Infidelium, in quas eos necessarios judicaveris, & magis idoneos credideris, spontanea illorum voluntate ad id requisita præcedente, de consilio Discretorii Seminarii prædicti seligere, ac tecum ferre licite valebis. Si autem Guardianus cum majori parte Discretorii tibi, quoad hoc contradixerint, Superiorem Generalem, sub cujus Jurisdictione præfatum Seminarium fuerit, certiore facies, ac habito illius consensu, & non aliter, nisi prius ad id legitimam obtinuisse delegationem, Guardianus, & Discreti tuis votis acquiescere teneantur, etenim nulla ratio suadet, quod ille, qui Commissarius Missionum fuerit, electionem operariorum juxta locorum & Terrarum Infidelium necessitatem facere non possit. Post præfatum exitum vero, & quando per prædictos Hispaniæ, & Indiarum Provincias de novo circumneas, vel quoties, ut prædictum est, alios Fratres ad quærendum alios Missionarios, seu aliqua Collegia Missionum erigenda mitas, aut personaliter eas, te, & dictos Fratres memorata superioritate, & facultatibus prædictis uti, ac frui posse, æque, ac ut supra stabilitum manet, sancimus, & declaramus. Eisdemque vos, & omnes alios nostri Ordinis Concionatores, & Confessarios, in præfatis Missionum Collegiis tam erectis, quam erigendis incorporatos, gaudere debere decernimus, Sancto Missionum operi, ac laudabili muneris ipsos in Terris tam Fidelium, quam Infidelium vacare, seu in præfatis Collegiis applicatos esse contigerit. Nullusque memoratorum Collegiorum Guardianus sub aliquo prætextu tuum exitum e Conventu, seu Collegio, aut egressum e loco, in quo Collegium fuerit, impedire præsumat, nec Socium gratum a te, tenere præsentium eligendum, & quoties oportunitum fuerit mutandum, in aliis exercitiis occupare audeat; Sed statim ac ab ipso benedictionem petas, te cum prædicto Socio licentiarum teneatur, ut sic tuum munus tam in Terris Fidelium, quam Infidelium, & in omni eventu, ac necessitate facilis, & convenientius exequi valeas; Si enim Fratres, qui Terræ Sanctæ, ac quæstuationi pro illa applicati sunt, hac independentia a Superioribus locorum fruuntur, illa potiori jure, Commissarius Missionum Infidelium conversioni, ac Animarum lucro totis viribus deditus frui, potiri, & gaudere debet.

De Seminariis erigendis.

§. 5. Præterea, ut melius Infidelium conversioni, & omnium Animarum saluti salubrius in prædictis ultramontanæ Familiæ, & Indiarum Provinciis pro nunc, & in posterum provideatur, volumus, & tenore præsentium sancimus, ut in qualibet ex dictis Provinciis, ubi aliquod Seminarium, seu Collegium Missionariorum nostri Ordinis auctoritate Sacræ Congregationis de Propaganda fide non fuerit erectum, aut approbatum, nec erigi, aut fundari permittatur in futurum, & unus ex Conventibus jam fundatis in Collegium, & Seminarium pro Missionariis nostri Ordinis educandis, erigatur, ac eo modo, & sub illa forma dicta Collegia in dictis Provinciis

jam erecta, & in posterum erigenda gubernari, quoad omnia, quæ dictæ Sacræ Congregationis auctoritatem non respiciunt, semper teneantur, sub qua in Statutis prædictis a Sanctitate D. Nostri præfata die 7. Maji approbatis regi, ac gubernari præcipimus, prædicti autem Conventus ad tam laudabilem finem destinandi de numero Recollectorum esse possint, & debeant, si aliqua ineluctabilis ratio aliud non suadeat, quod judicio, & arbitrio Superiorum Generalium illarum partium, qui de præfatis sunt, & pro tempore fuerint committere censuimus, eisdem sub S. P. N. Francisci indignatione, & pœnis ab Eminentissimo Protectore, & ejus Successoribus pro suo arbitrio infligendis simul præcipientes, ut quando a te, vel ab eo alio Religioso a te destinato, requisiti fuerint, Conventum ad dictam Missionariorum educationem in qualibet Provincia assignent, & ultra quatuor menses a die requisitionis numerandos, dictam assignationem protrahere, seu suspendere non præsumant, nec audeant; & si fecerint illius S. P. N. Francisci sententiæ memores sint, in qua suæ, & totius cælestis Curriæ maledictionis pœnam illis imponit, qui confundunt, ac destruunt, quod Altissimus per Sanctos Fratres hujus Ordinis ædificavit, & ædificare non cessat. Te autem in Domino exhortamur, ut per te ipsum, aliosque ad id idoneos Missionarios, seu probos, ac Sanctitate morum pollentes Religiosos a te sobrie eligendos, præfatis erectionibus, tam in Hispaniæ, quam Indiarum omnium Regi Catholico subiectarum partibus ardentem invigiles, illarumque executioni, promotioni, & stabilimento sedulo vaces, atque Deo, & Ordini nostro in opere adeo Sancto inservire nunquam cesses. Ad quod te, & Socios tuos, ac omnes alios Religiosos a te destinandos, qui prælibatis erectionibus operam sponte dederint, Superioribus generalibus, & particularibus illarum Provinciarum, in quibus memoratæ erectiones faciendæ sint, enixe commendamus, earumdemque Provinciarum consensum, quatenus opus sit, vestigiis nostri prædecessoris inhærentes, qui illum pro erectionibus tempore sui generalatus factis, & dispositis supplevit, per præfatos pro nunc, & in posterum auctoritate Ministri Generalis, qua fungimur juridice, ac legitime supplemus, & ab illis peti, & expectari non debere declaramus. Insuperque te, ac dictos Fratres Principibus Christianis, præcipue Regi Catholico, ejusdemque Majestatis Consiliariis submisisse, ac reverenter commendamus, sperantes, quod in Tribunali tantæ pietatis, nihil utilius, ac magis expediens creditur quam hoc inceptum ad finem Regiæ protectione perducere, ut tot bene instructis ac educatis operariis existentibus, aditus, & ingressus in Indiarum, aliorumque Infidelium partes, illis tantum conferatur, & quærentibus, quæ sua sunt (quod Deus avertat) & non Jesu Christi, omnino denegetur. Postquam vero septem Seminarium sub forma prædicta erecta fuerint, ac Missionibus in Hispaniæ Provinciis applicata reperiantur, harum vigore sancimus, quod transitus in Indiarum Missiones omnibus Religiosis Provinciarum Hispaniæ, qui prius per duos annos, vel aliud spatium a nostro Indiarum Commissario Generali Matriri existente assignandum, augendum, vel minuendum, in aliquo ex prædictis Seminariis, seu Collegiis suæ religiositatis, idoneitatis, ac vocationis testimonium, & indicia non dederint, accedente consensu, & placitis necessariis omnino interdicatur: hac enim providentia Provinciarum in Indiis existentium reformationi, si illa indigent, consulatur, & Fidelium tam in illis, quam Hispaniæ partibus ædificationi, Infidelium conversioni, omnium Animarum saluti, & nostræ regulæ observantiæ puriori, ac totius Ecclesiæ decori maximopere inservietur; & tot Seminariorum numerus in

De Delegatis, Commissariis, & aliis.

Hispaniæ Provinciis superfluis, aut sine fine Deo gratissimo non reputabitur.

§. 6. Cæterum quia tui corporis vires ad adeo immensum laborem non sufficient, ideo præsentium tenore decernimus, quod te cum P.N. Francisco Salmezone Seminarii de Sahagura erectore, ac zelantissimo per totam Hispaniam Missionario Concionatore fraternaliter conjungas, teque præfatum P. Salmezonem, Commissarios nostros delegatos ad dictarum erectionum effectum consequendum, cum omnimoda independentia unius in dimidia parte Provinciarum Hispaniæ, ab alio in altera dimidia juxta repartitionem inter vos prius concordandam, institutum, & pronunciamus, ac vobis, & Sociis vestris, aliisque probis Religiosis, qui de consensu vestro prædictis erectionibus operam dare voluerint, eorum curam, & sollicitudinem enixe commendamus. Et ne prædictus Pater Salmezon, ejusque Socii, ac alii Fratres, qui eum in opera adeo sancta sequi voluerint, debita auctoritate, facultatibus, & Superioritate necessaria careant, eos omnibus gratis, facultatibus, Superioritatibus, & privilegiis respectively, tibi, sociisque tuis, ac aliis te sequi eligentibus, tenore præsentium concessis, æque, ac pariformiter, respectively tamen uti, & frui posse, ac debere volumus, & declaramus. Tibi autem in Indiarum Occidentalium rebus, ac necessitatibus experto facultatem facimus, ut ex concionatoribus Missionariis in Provinciis Peruanis existentibus, unum, qui tibi magis idoneus appareat, nomine nostro eligas, qui in præfatis Provinciis commissario Generali illarum Partium subiectis, prædictis erectionibus invigilet, & ibi Commissarius Missionum sit, & appelletur, aliumque existentibus in Provinciis novæ Hispaniæ, ac Philippinarum ad eundem effectum, & cum eodem titulo pro illis partibus, dum ad illas non perveneris, nominare poteris, & si necesse fuerit, quod distinctus ad Provincias Philippinas destinetur, alium pro illis destinare valebis. Prædicti autem Missionum Commissarii a te eligendi eadem auctoritate, & superioritate, ac similibus facultatibus, tam pro erectionibus, quam pro exercendis Missionibus, & quærendis ad illas Religiosis potiri, & frui poterunt, quibus tuarum tenore uti, frui, ac potiri vales, quæ tibi pro eisdem partibus etiam deservient, & nunquam, nisi per Apostolicam Sedem aliud fuerit determinatum sub ullo prætextu finientur. Eademque duratione præfata auctoritas, superioritas, & facultates P. Francisco Salmezone concessæ durabunt, nisi etiam aliter per eandem S. Sedem fuerit stabilitum. Unicuique autem vestrum præcipimus, ut tam pro Seminariis erectis, ac erigendis quam pro exercitio Missionum in Indiarum partibus erigendo idoneos tantum Religiosos admittatis, & quando in easdem partes transire vobis opportunum visum fuerit, illuc tenore præsentium vos conferre poteritis. Te vero vel præfato P. Salmezone decedente, aut uno, vel altero in Indias transeunte, & dum Commissarii Missionum, quos in Indiarum Regnis, & Provinciis, ut præfertur, elegeris prædictum munus per septennium exercuerint, alii vestro, & illorum loco a Superioribus Generalibus illarum partium respectively, qui pro tempore fuerint eligantur, in eorum tamen electione illa forma servari debeat, quæ pro electione cujuscumque Guardiani Seminariorum stabilitur: utque æqualitas honoris a præfato Commissariatu provenientis omnibus Seminariis impartiat, primus Commissarius pro qualibet provinciarum parte, cui unum supra concessimus a Seminario in illa parte primo erecto assumetur: secundus a secundo, & sic de reliquis usque ad ultimum, qui ordo iterum incipiendo semper servetur, nisi aliud Superiori Generali Provinciarum, illius partis, de assensu ma-

joris partis Guardianorum Collegiorum d. Commissariatus, magis expediens pro prosperiori Missionum augmento visum fuerit, unde cuilibet Collegio, seu Seminario unus Commissarius per Septennium integrum duraturus concedi debet, etiamsi primo electus e vita migret, aut servata eadem forma, quæ pro depositione, & privatione Guardianorum in Seminariis observetur, & non aliter, officio privetur, seu ex alio capite inhabilis reddatur, aut ad munus incompatibile, quale erit Guardianatus, & Provincialus officium aliquando assumatur; in iis enim casibus alius ejusdem Seminarii Missionarius Concionator juxta primæ electionis formam ad Missionum Commissariatum promoveatur. Commissarii præd. in omnibus sui Commissariatus Collegiis primum locum habeant post Guardianum, & dum intra claustra cujuscumque fuerint eorum Discreti per tempus sui Commissariatus ultra nominatos in Collegiorum Statutis, ut præfertur approbati, legitime erunt, nunquam tamen titulum generalem usurpent, aut Commissarii Generalis Missionum appellari valeant; nec minus ulla jurisdictione, auctoritate, aut facultate, ultra id, quod eis supra concessum manet, uti, aut gaudere præsumant, aut gubernium regulare Collegiorum perturbare audeant: ad solosque Guardianos spectabit Novitios recipere, Fratres ad prædicandum, & audiendas Sæcularium Confessiones, locorum Ordinariis præsentare, & numerum Missionariorum, aliorumque Fratrum servatis, juxta statuta servandis, augere, vel minuere, quæ omnia a dictis Guardianis fiant, quin forma in dictis statutis a Sancta Sede approbata aliquantulum violetur, Prædicatorum vero, ac Confessoriorum, tam Fratrum, quam Monialium, & Sæcularium prima institutio, necnon Clericorum, seu Choristarum ad Ordines recipiendos destinatio, ad solos Superiores Generales illarum partium, in quibus Seminaria fuerint spectabit; ii autem nullum instituant, promoveant, seu destinent, nisi habito prius consilio, & assensu in scriptis post exactum examen, & non aliter conferendo majoris partis Discretorii illius Seminarii in quo moram trahat examinandus: at præfato consensu interveniente, Superior Generalis suas literas statim expedire tenebitur, ne Seminaria ob ejus culpabilem moram, operariis necessariis privata remaneant, sed conserventur. Si aliquando contingat, quod aliquis Religiosus, qui officio Diffinitoris Generalis, Commissarii Generalis Curie, Procuratoris Generalis Ordinis, Commissarii Generalis Familie, Ministri Generalis, seu Vicarii, aut Vice-Commissarii Generalis functus fuerit, ad aliquod ex d. Seminariis, seu Collegiis transeat, & ibi Missionum exercitio vacare desideret statim a Guardiano, & Discretis recipiatur; cæterum ne propria Provincia, aut Ultramontana familia, seu totus Ordo viris in Gubernio adeo expertis omnino privetur, dictus Pater, etiamsi in Collegio, seu Seminario de Familia vivat, suffragia, subrogationes, præminentias, & privilegia sibi tam in propria Provincia, quam in Familia Ultramontana, & Ordine toto juxta statuta debita non amittat, illisque eo modo frui poterit, ac si a propria Provincia non exivisset; sic enim Missionum exercitium Viris magnæ auctoritatis, & experientie honorabitur, quin aliquod detrimentum in eorum defectu, seu separatione Religio patiatur.

§. 7. Et quia dum decori Primi Ordinis S.P.N. Francisci, ac solatio, & spiritualibus indigentis Secundi per præsentis literas contulimus, Tertii Ordinis de Penitentia eidem Sancto Fundatori valde amabilis oblivisci non debemus, ut præfatus de Penitentia Venerabilis Ordo a S.P.N. Francisco pro Personis utriusque sexus in sæculo viventibus institutus, & a fel. rec.

Clemente

De Solicitoribus Tertii Ordinis.

Clemente VII., ac Paulo III. in tres status sub una, eademque Tertii Ordinis appellatione, atque eorundem privilegiorum, gratiarum, concessionum, Indulgentiarum, & favorum communicatione, ac solum sub diversis Statutis secundum cujuslibet status exigentiam, divisus, magis in dies augeatur, & illi Sancti, qui ut ab eodem Paulo in suo Brevi *Trium Statuum* incipiente refertur pro Sanctis dicti Ordinis recensentur, sequacibus in Indiarum, & totius Orbis Christiani partibus non careant, ac ut exemplo Personarum sub regula præfati Ordinis viventium fidelium mores reformatur, virtute Constitutionum Apostolicarum a Sanctitate Alexandri VIII. in quibusdam literis *Exponi Nobis* incipientibus die 28. Julii 1657. datis approbatarum, quas prædictus Pontifex una cum Ordinis Statutis observari præcepit, prædictos Missionum Commissarios, & Seminariorum Guardianos, ac alios Missionarios ab ipsis destinandos augmenti dicti Ordinis sollicitatores institimus, eisque recipiendi fideles ad hunc Ordinem Tertium, illiusque professionem, & exactissimam Regulam juxta præmissa Statuta, ac Ordinis Constitutiones in speculo Seraphico contentas, & explicatas, sequamur, & observantiam, omnimodam facultatem impartimus; ipsaque utriusque sexus personæ ad statum sibi in dicto Ordine Tertio correspondentem sub forma præmissa admittit cunctis gratis, Indulgentiis, & Concessionibus d. Ordini Tertio a Sancta Sede, ut præfertur factis, & elargitis æque frui poterunt, ac illis personæ aliæ dicti Ordinis uti, ac potiri valent, & consueverunt. Uterius tam ipsius Tertii Ordinis, quam aliis utriusque sexus nostræ obedientiæ, seu directioni subiectis Personis intra, & extra Seminarium præfata degentibus in Domino suademus, ut via Crucis gressus, & devotam illorum gressuum meditationem, more solito, frequentent, atque ante, vel post cujuslibet meditationis morulam consuetæ Sanctissimi Sacramenti Stationis orationes recitent, ut Indulgentias, & media hac diligentiarum commutatione, juxta Summorum Pontificum concessionem secure lucrari valeant, & possint.

Admonitio.

§. 8. Postremo omnibus Missionum Commissariis, ac Collegiorum Fratribus tam Subditis, quam Superioribus strictè injungimus, ut in omnibus se Dei Ministros, Discipulorum Domini Sectatores, observantiæ Sanctæ Alumnos, Sanctorum Ordinis imitatores, & S. P. N. Francisci eximii ardoris filios perenniter ostendant, & usui pauperum rerum indispensabiliter mancipent, utque illorum librorum usu sint contenti, quos secum in Missiones portare necessarium, & inevitabile judicaverint, si autem alios a benefactoribus receperint, eos Bibliothecis Collegiorum statim donec, imo ad hunc tantum finem donationem prædictam acceptare poterunt: Et si contingat, quod operâ alicujus Missionarii benefactorum elemosynis typis dentur, Religiosus, qui eas (ut licet) medio Syndico, & de licentia Superiorum, pro hac necessitate determinata præstanda, percepit, & impressionis indigentis applicaverit, nequaquam sibi exemplarium repartitionem, & librorum donationem reservet, sed id de illis fiat, quod Discretorio Collegii utilius, ac religiosius apparuerit, semper tamen benefactores, & amici spirituales præferantur, qui digni ab Authore, seu sollicitatore Impressionis declarati fuerint.

Facultates
Commissarii
Gen. Ultram.

§. 9. Et ne præsentem literam ad maturæ determinationis ob aliquos, sive auctoritatis ad decernendum in perpetuum, sive alterius rationis defectus necessaria firmitate careant, earumdem tenore, facultatem procurandi tam apud Eminentiſſ. D. Nostrum Protectorem, quam apud S. Sedem necessarias confirmationes, & roborat

iones opportunas, ac perpetuam manutentionem P. Francisco Diaz a S. Bonaventura hujus Curia Commissario Generali plenarie impertimur, ipsique dictarum erectionum promotionem, & Missionum negotia in hac Curia tractanda, cum facultatibus necessariis committimus, & licentiam ad postulandas in Sacra Congregatione de Propaganda fide Missionum pro memoratis Commissariis Præfecturas, & omnia illa agenda, quæ pro tam sancto opere perficiendo necessaria fuerint libenter concedimus, & elargimur. Harumque literarum observantiam omnibus ad quos spectat, cum salutaris obedientiæ merito commendamus, & ipsis S. P. N. Francisci benedictionem benigne impartimur. Ex hoc nostro Aracelitano Conventu die 11. Maii 1686. Fr. Petrus Marinus Minister Generalis. D. M. Rm̄i Patris Fr. Joseph a Leone Secr. Generalis Ordinis.

§. 10. Et subinde Ven. Fr. Noster Alderanus Episcopus Portuen. S. R. E. Card. Cybo nuncupatus, Ordinis præfati apud nos, & Sedem Apostolicam Protector dictas patentes literas, earumque præinsertam dispositionem approbavit, & confirmavit per suum Decretum tenoris sequentis, videl. *Alderanus Episcopus Portuenſis S. R. E. Cardin. Cybo Seraphici Ordinis S. Francisci apud S. Sedem Protector &c. retroscriptas literas patentes P. Ministri Generalis, earumque præinsertam dispositionem tenore præsentium approbamus, & confirmamus, suumque effectum sortiri precipimus, & mandamus sub penis in Statutis generalibus contra Rebelles præscriptis. Romæ 13. Maij 1686. A Card. Cybo Protector. Jo. Baptista Rusca &c.*

Decretum
Card. Protec-
toris.

§. 11. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Franciscus Commissarius Generalis præmissa, quò firmiter subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: nos ipsius Francisci Commissarii Generalis votis hac in re quantum cum D. possumus, benigne annuentes, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas præfati Petri Marini Ministri Generalis patentes literas a memorato Alderano Episcopo Cardinale, & Protectore approbatas, & confirmatas, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulis Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementus.

Preces Com-
missarii Gen.Confirmatio
relatorum
Decretorum.

§. 12. Decernentes easdem præsentem, & præinsertas patentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 13. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d. Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quo-

que, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Volumus autem ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pisc. die XXVIII. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLVIII.

Prohibetur Monachos Congregationis Fulienfis ad aliam Religionem transire sine Superiorum licentia.

Constitutiones hic laudatæ sunt Sixti V. Constitut. ed. 1586., Maii 5. P. 2. Const. ed. 1587. Nov. 14. P. 3. Clem. VIII. Const. ed. 1592. Septem. 4. P. 1. Constit. ed. 1599. Febr. 9. P. 8. Constit. ed. 1604. Mar. 17. P. 13. Pauli V. Constit. ed. 1606. Jul. 9. P. 2. Const. ed. 1606. Oct. 10. P. 2.

Dat. 5. Aug. 1686. An. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Dicta prohibitio a Clem. VIII. & Paulo V. antea facta fuit.

Quorundam inobedientia.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Monachorum Congregationis Beatæ Mariæ Fulienfis Ord. Cisterciens., quod dudum se. rec. Sixtus V. Clemens VIII., & Paulus V. Romani Pontifices Prædecessores nostri dictam Congregationem Fuliensem, quæ in Regno Galliæ stabilita, & per Galliam, & Italiam plurimum fuit dilatata, approbaverunt, & confirmaverunt, variisque gratis, & privilegiis exornarunt, illo in primis, quo a præfatis Clemente, & Paulo Prædecessoribus in virtute sanctæ obedientiæ prohibetur omnibus hujus Congregationis Monachis ne ad Ordinem Cisterciens. possint transire, alioque privilegio Congregationi Monachorum S. Bernardi in Hispania concessa, & Fulienfis Monachis per Sixtum, & Clementem Prædecessores prædictos communicato quo dictis Monachis prohibetur sub excommunicationis lætæ Sententiæ pœna, ne sine Superioris Generalis petita, & non obtenta licentia, e Monasterio exire possint, etiam si ad quemcumque alium Ordinem, vel locum, seu quodcumque aliud Monasterium ejusdem, vel alterius cujuscumque Ordinis transire velint. Et licet ab illo tempore divina favente gratia, eadem Congregatio Fulienfis multum profecerit, plurimamque habeat Monasteria in quibus Monachi cum summa populorum ædificatione Altissimo famulantur in vigiliis, orationibus, abstinentiis, & jejniis multis, juxta primævum suæ Congregationis Institutum; nihilominus quidam ex illa Monachi professi, quo spiritu ducti, nescitur, prætextu tamen arctioris vitæ ducendæ, ad Monasterium Beatæ Mariæ de la Trappe nuncupat. dicti Ordinis Cisterciens. Sagun. Diocesis, non obtenta suorum Superiorum licentia, se transferre satagunt, & cum effectu se transferunt, sicut de facto, Mense Octobri proxime elapsi adhuc Beatæ Mariæ de la Trappe Monasterium dilectus filius Jacobus Mauclere dictus a Sancto Gabriele Monachus expresse professus dictæ Congre-

gationis Fulienfis, non obtenta a Superiore Generali licentia, se transfudit, sibi que de præfenti perseverat, non obstante sui Superioris Generalis Mandato, quo ei sub obedientiæ præcepto injunctam fuit, ut quamprimum ad suæ stabilitatis Monasterium rediret: quod quidem in grave Congregationis sit præjudicium, & aliorum scandalum, cum exinde furtivæ egressiones, devastationes, seu obedientiæ neglectus, & in regulari proposito instabilitas maxime possint exoriri. Quare præfatus Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis de opportuno remedio providere, & consequenter, quod Monachi dictæ Congregationis Fulienfis expresse professi ad quemcumque alium Ordinem, etiam Carthusianorum, & præsertim ad dictum Monasterium Beatæ Mariæ de la Trappe Ordinis Cisterciens., animo se se ibidem associandi, seu incorporandi sine expressa Superioris Generalis dictæ Congregationis licentia nullo modo transire possint, sub pœna excommunicationis lætæ sententiæ tam pro receptis, quam pro recipiendis, declarare, & statuere, ac specialiter, ut præfatus Jacobus Mauclere dictus a S. Gabriele ad redeundum ad propriam Congregationem, in qua a duobus vix annis ætatis suæ circiter decimo septimo anno professionem emisit regularem per censuras Ecclesiasticas compellatur, ordinare de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsam procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fove censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis petita prohibitionem juxta formam literarum Apostolicarum super consimili negotio pro Congregatione S. Mauri Monachorum Ordinis S. Benedicti, alias in simili forma Brevis expeditarum, præfate Congregationi Fulienfi auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus; præfatum vero Jacobum Mauclere ad redeundum ad primum Monasterium ejusdem Congregationis Fulienfis per censuras Ecclesiasticas compellendum esse, eadem auctoritate decernimus, & ordinamus.

§. 2. Decernentes easdem præfatas Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus, & singulis illis, quæ in præfatis literis ad favorem dictæ Congregationis S. Mauri emanatis concessa sunt non obstante, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ

Preces Procuratoris Gen. pro oportuno remedio.

Prohibitio predicta ad instar illius Monachorum S. Mauri.

Clausula.

ipsis

ipsis presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die V. Augusti MDCLXXXVI. Pontificatus nostri anno Decimo.

CLIX.

Confirmantur quadam Decreta Capituli Inter-medii Fratrum B. Jo. Dei Regnorum Hispaniæ, & Indiarum.

Extat revocatio cujusdam Decr. Capituli Urb. VIII. Const. ed. 1628. Apr. 18. P. 5., & Alex. VIII. Const. ed. 1690. Octob. 7. P. 1. confirmatio Decreti Card. Protector. de Sede Generalis, & Convocatione Capituli.

Dat. 17. Aug.
1686. An. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis divinitus Apostolicæ fer-tutis munere peculiarem Christianifidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religioſæ confugerunt, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei assidue proferre satagunt, solitudinem gerentes, illis, quæ pro felici, prosperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque constituta esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, libenter adjungimus firmitatem.

Decreta præ-dicta in Ca-pitulo Inter-medio an. 1683. edita.

S. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Emmanuel de Herrera Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beati Joannis Dei Regnorum Hispaniæ, & Indiarum, quod cum per Constitutiones dicti Ordinis a se. record. Urbano PP. VIII. Prædecessore nostro confirmatas Cap. CII. Capitulis Generalibus, & intermediis ipsius Ordinis Constitutiones ipsas mutandi, vel declarandi, novaque etiam adjungendi, prout recti gubernii ratio exegerit, facultas tribuatur: Ideo in Capitulo intermedio Ordinis prædicti, quod die 3. Maji 1683. celebratum fuit pro felici, prosperoque Ordinis hujusmodi regimine, & gubernio facta fuerunt nonnulla acta, & Decreta, tenoris qui sequitur, videlicet - Acta, & Decreta, quæ Religio B. Joannis Dei Regnorum Hispaniæ, & Indiarum fecit, & ordinavit ad melius ejus regimen in Capitulo intermedio celebrato die 3. Maji præsentis anni 1683. in Hospitali Beatæ Virginis Amoris Dei Curia Matriten. videlicet.

I.

De Arario, & Arca pecuniarum.

In primis quia dicta Religio habet Ararium, & Arcam trium Clavium, quæ sunt in potestate P. Generalis, & suorum duorum Assistentium ubi apponuntur, & conservantur omnes quantitates pecuniarum, quæ acquiruntur pro Canonizatione N. Patris Beati Joannis Dei dictæ Religionis Fundatoris, & aliorum Servorum Dei, qui fuerunt in ea Religione, ac etiam legitimæ, & spolia Religiosorum cum quantitibus, quas Provinciæ Indiarum mittunt in Hispaniam ad lites, & negotia, sicuti ad alia, quæ dictæ Religioni opus est in Curia Romana, & in dictis Hispaniarum Regnis in diversis Audientis, & Tribunalibus, & licet in prædictis semper habita fuerit bona cura, & ratio, ipsam reddendo PP. Generales in fine eorum officii successoribus suis, tamen quia super hoc nulla adest Constitutio, nec ordinatio, quæ aliquid super hoc disponat, quæ per se introducta est, cujus respectu posset deficere cum tempore ejus perseverantia, & ut firma remaneat, & nihil possit innovari in præjudicium tam utilis, & laudabilis consuetudinis ordinatur d. Ararium, & Arcam trium Clavium perpetuo conservari, in forma, quæ usque ad præsens fuerunt conservata, nempe quod præ-

dictæ claves diversæ sint, nec nisi omnibus simul junctis Arca hujusmodi dispositorum aperiri possit; Unaque ex eisdem clavibus a P. Generali, reliquæ a singulis Assistentibus retineantur, habeatque dictus P. Generalis librum rationum de receptis, & expensis, & in fine sui officii rationem reddat successori suo, & novis ejus Assistentibus de præfatis receptis, & expensis factis in tempore sui officii, sicut semper fuit observatum, & relatum remanet: Et casu, quo fraus, vel dolus in custodia, & administratione, atque erogatione dd. pecuniarum detegatur; delinquentes male versantes pœnis privationis vocis activæ, & passivæ subjaceant, & ab eorum officiis respective suspensi remaneant, & ipse Pater Generalis privatus, destitutus remaneat omnibus privilegiis, & prærogativis, ex Generalibus quomodolibet competentibus, nec a quocumque nisi a S. Sede Apostolica rehabilitari, & absolvi possint.

II.

Quod ultra expressum in Capitulo 68. nostrarum Constitutionum ordinatur, quod Superiores in eorum Monasteriis habere debeant libros bonorum, & reddituum, & expensarum in Archivio, & Arca trium Clavium, absque eo, quod possint amoveri ad alium effectum, nisi ad calculandum introitus, & scribendum recepta, & expensa quolibet die facien. cum assistentia Consiliariorum ordinatur, quod omne id, quod Dispensator afferet expensarum causa, recipiatur, & scribatur in libris, & in eadem forma, & specie describatur, qua dictus Dispensator afferet absque ulla permutatione, & quod conserventur libri manuales dictorum Dispensatorum, ut quando venerit casus visitationis possint videri, & comprobari eorumdem listæ cum illis dd. librorum, & quod Superiores nihil possint percipere, nec impendere manualiter, sed dd. expensæ, & necessaria sint sub onere Procuratorum, & Dispensatorum. Prædicta ordinantur in virtute S. obedientiæ, & pœna privationis officii, & activæ, & passivæ vocis.

De libris accepti, & expensi, necnon Manualibus dispensatorum.

III.

Quia Cap. 39. nostrarum Constitutionum ordinat, & mandat officia Priorum duratura esse tantum spatio trium annorum, & his elapsis non posse iterum eligi, & confirmari in d. officio Prioratus, illas Personas, quæ jam fuerunt Piores tam in eo Hospitali, ubi exercuerunt, quam in quovis alio, nisi elapsis tribus annis vacationis sui muneris, & quia sunt multi anni, quod dicta Religio indiget Personis idoneis pro dictis officiis, & ad deveniendum ad novam electionem opus fuit in pluribus præteritis Capitulis, recurrere ad Sanctam Sedem Apostolicam, & supplicare SS. D. N. pro d. Constitutionis dispensatione, qua auctoritate denuo electi fuerunt in dd. Capitulis, & quia quotidie magis appareat Personarum defectus ob multorum Religiosorum mortem, & quia defecerunt Seniores triginta annorum citra ob continuam assistentiam habitam in infirmitatibus pestis, quibus Regnum Hispaniæ laboravit spatio octo annorum, in quibus obierunt quamplures Religiosi, & cum sint cæteri remanentes Juvenes, & absque experientia, & competente atate ad gubernandum, qua de causa cum fuerit facta experientia aliquorum honorando eos in dictis officiis opus fuit eos ab illis privare ob eorum malum regimen, & administrationem habitam remanentibus prædictis in magno præjudicio, & damno Cœnobiolorum, & Hospitalium, quod non accidisset si possent denuo eligi, & confirmari, illi qui sunt capaces, & experti in dicto regimine; Quapropter ordinatur, ut in posterum possint iterum eligi, & confirmari a Capitulo Generali, vel intermedio in dd. muneribus Prioratus omnes illæ personæ,

De Priorum confirmatione.

quæ dignæ videantur dicto Capitulo, in aliis tamen Hospitalibus, exclusis illis, in quibus antecedenter, & immediate Prioratus munere functi sunt ad ipsius Capituli arbitrium, & per decennium a die confirmationis proximum tantum.

IV.

De Valetu-
dinario.

Quod Superior non habens aulam pro Infirmaria cum pleno numero lektorum secundum foundationem, vel possibilitatem Hospitalis cum suppellectilibus necessariis condecorata ad commoditatem, & curationem Pauperum Infirmorum, privetur voce activa, & passiva, & ille qui ob urgentem necessitatem Hospitalii extra asportaverit aliquod, vel aliqua lecta, fiat cum ordinatione, & expresso consensu Patris Generalis, qui consensus dari debeat consideratis prius motivis, & indigentia, quæ ad id acciderit, & pro majori prædictorum observantia, debeat in singulis Capitulis tam generalibus, quam intermediis determinari numerus lektorum ad proportionem reddituum singulorum Hospitalium, quorum Priores semper debeant esse parati ad recipiendos Infirmos pro numero dictorum lektorum sub pœnis supra expressis.

V.

De elec-
molyais.

Quod nulli Superiorum liceat, nec permittat Subditis suis ire ad perendum elemosynas extra territorium, vel Jurisdictionem sui Hospitalis in præjudicium aliorum ipsius Ordinis, sub pœna privationis officii, & activæ, & passivæ vocis per quatuor annos, tam Superioribus, qui dictam licentiam concesserint, quam Subditis, qui sub dicta permissione petierint dictas elemosynas.

VI.

De Superio-
rum sede.

Quod dd. PP. Superiores non possint abesse a residentia, & regimine suorum Hospitalium, nisi spatio quatuor dierum, & hoc concurrente legitima causa, & si opus fuerit ultra prædictum tempus a Prioratu abesse, id fieri nequeat absque expressa licentia Patris Generalis, vel Provincialis ejusdem Provinciæ sub pœna privationis officii pro prima vice ad annum, & in casu reincidentia pro toto tempore ejus officii remanente.

VII.

De Domibus
Novitiatus.

Quia ad receptionem Novitiorum non sunt Domus Novitiatus præscriptæ in dictis Constitutionibus accipiendo eos in omnibus d. Religionis, & quia illi, qui aluntur in parvis Monasteriis, non habent eam perfectam educationem quæ requiritur, sicuti etiam cum sit eorum parvum Hospitalium non remanent bene edocti in eorum exercitio, & postea ipsi transeundo ad alia majora Monasteria recognitum fuit eos ingredi cum difficultate in dicto exercitio bonorum Ministrorum erga Infirmos: Ad evitandum igitur hoc inconveniens imposterum deputantur, & eliguntur Monasteria, & Domus Novitiatus in Provincia Batica scilicet Civitatum Granatæ, Hispalis, Cordubæ, Jajen., & in Provincia Castellæ Monasteria Matriti, Vallisoleti, Medinæ de Rio Seco, & Murciæ, & in Lusitana Provincia Monasteria Lisbonæ, & Jelues, in quibus tamen, & non in aliis præter nominatis dictarum Provinciarum dentur, nec dari debeant, nec admitti dicti Novitii, ad quorum educationem, & doctrinam deputentur, & assignentur Magistri, virtute, & timore Dei decorati, bonæ vitæ, & famæ, quæ nominatio dd. Magistrorum, debeat fieri a Patre Generali literis suis patentibus pro tempore sibi placito permanente in ejus arbitrio potestate permutandi, & nominandi alios quandocumque illi videatur conveniens, ad quod Superior cujuslibet Monasterii, ipso facto suæ acceptæ possessionis, teneatur transmittere dicto P. Generali listam omnium illorum Religiosorum, quos habuerit Conventuales in ejus

Monasterio, ut illorum unus eligatur, qui recognitus fuerit convenientior ad d. exercitium, & cum non inveniatur habilis in eo Monasterio, nominabit alium idoneum sibi beneficium, ad quem effectum permutabitur ex Monasterio suæ residentia, & mittetur ad locum destinatum pro exercitio dicti officii.

VIII.

Quia multa, & gravia inconvenientia cognita fuerunt ex perceptione, & receptione ad habitus in dicta Religione aliquorum Religiosorum aliarum Religionum, qui variis modis fuerunt causa gravissimarum litium, & inconvenientium excitando d. nostræ Religioni inconvenientia irreparabilis damni, quæ multis abhinc annis passa fuit, ad evitandum similia inconvenientia, ordinatur, & mandatur, quod in posterum non possint admitti, nec admittantur ulli Religiosi, qui fuerint, vel actualiter sint alterius cujuslibet Religionis nulla de causa, titulo, vel ratione, quæ ad eorum admissionem adduci possent, nisi ex justis, & rationabilibus causis referendis Emo, & Rmo Dño Card. Protectori, ab eoque approbandis.

IX.

De recep-
tione Reli-
giosorum
aliorum Or-
dinum.

Quod Religiosi Procuratores Monasteriorum consignare teneantur omnes quantitates pecuniarum ab eis receptas ex redditibus, & aliis quibusvis effectibus sibi provenientibus, & debitis dictis Monasteriis eadem die d. perceptionis, vel ad summum die sequenti absque ulla retentione penes se; & casu, quo necesse sit conservare, vel retinere aliquam quantitatem propter expensas litium, vel aliarum rerum, fiat Superiorum localium permisso, & quod tales Procuratores nullam possint mutuo tradere pecuniarum quantitatem penes eos existen. nemini ad multum, vel parvum tempus privationis officii pœna, & activæ, & passivæ vocis ad quatuor annos, dummodo quantitas mutata sit supra viginti realia, necnon teneantur iidem Procuratores adnotare in libro particulari memorias litium, quæ finito officio, vel consignentur Successori, vel relinquuntur in Archivio.

De Procu-
ratoribus.

X.

Quod Religiosi, qui migraverint ex uno ad alium locum ad negotia suorum Monasteriorum ad visitandum Parentes, vel consanguineos, vel ad alias qualibet res admittantur in Monasterio Ordinis, ubi pervenerint, dummodo sit cum licentia suorum Superiorum, & eis concedatur Hospitalium, & victus spatio trium dierum, & si plus dd. trium dierum permanserint, solvere teneantur pro quolibet die tria realia causa dicti Hospitalii, & victus, quam summam Superior, & Hospitalis, a quibus mittuntur teneantur solvere dummodo sit ad rem, & negotia talis Monasterii, & qui hac de causa, vel quavis alia non iverint ad edendum, & dormiendum in dd. Monasteriis locorum, ubi perveniunt Superiores eorum faciant eos capti, & in carceribus custodiri, ex quo carcere amoveri non possint absque ordine P. Generalis, vel Provincialis, & Superioribus prohibetur potestas concedendi licentiam suis Religiosis, ut eant in alia loca, ubi non adsit Monasterium Ordinis, ultra tempus trium dierum permanente pœna transgressoribus imponi debita arbitrio Patris Generalis.

De Religio-
sis extra pro-
prias domus
verfantibus.

XI.

Quod existente Diffinitorio simul cum P. Generali in Hospitali, ubi inveniatur, tunc quia representat totam Religionem habeat locum præcedentiæ Superiori locali omnibus Diffinitoriis permanentibus immediate post Patrem Generalem secundum majoritatem eorum officiorum, & dictus Superior, qui solum est caput ejus familiae habeat locum immediatum dexteræ ma-

De Superio-
rum primatu.

nus post Diffinitorium, tam in Refectorio, quam in alijs publicis, vel privatis locis, in quibus adfit dictus Pater Generalis, & ejus Diffinitorium cum Communitate talis Monasterii, animadvertendo, quod dicto Patri Generali, & ejus Diffinitorio, hac de causa non competit regimen Domus, sed tantum Superiori, & idem erit observandum in Domibus, ubi adint PP. Provinciales, qui concurrentes in actis Conventualibus, ipsi habebunt primum locum, & praeedentiam, sicut ratione eorum officii attinet, & ad eorum manum dexteram habebit ejus locum Superior Domus, & ad sinistram ejus Secretarius, & post hos Consiliarii, & si Pater Provincialis simul fuerit Prior cujusdam Monasterii, habebit locum dexterae manus ejus Secretarius, a sinistra Consiliarius Professione antiquior, & absente Patre Generali ab Hospitali, ubi residet cum ejus Diffinitorio, tam occasione visitationis, quam aliquovis praetextu, alii Patres Diffinitorii, qui permanserint debeant abstinere a concursu actorum Communitatis cum dicto Superiori; quoniam absente Generali, qui est caput, non remanet Corpus Diffinitorii, nec possunt celebrare acta talium Diffinitorium, & si sponte velint concurrere ad exercitiis, & actis Conventualibus, eis debeat praecedere dictus Superior localis, sicut caput ejus Communitatis, & idem observatur in absentia Superioris a Consiliario antiquiori, cui regimen Domus attinet absque interventu dd. PP. Diffinitorii.

XII.

Quod Patres, qui fuerunt Generales Religionis ultra titulum primorum Discretorum, & praerogativas, quibus fruuntur tam per Constitutiones ejusdem Religionis, quam virtute Brevis sa. me. Pauli V. quia sunt personae, quae poterunt, & quavis indigentia judicare, & reddere rationem, & bonas noticias magno cum fundamento rerum Religionis experientiae, causa suorum officiorum, & habeant suum votum in omnibus Diffinitoriis, sicut alii Diffinitores, & praecedentiam omnibus Diffinitoriis in loco, ubi adfuerit dictus Pater Generalis, quia si ibi non adsunt, nulla erit Constitutio vocandi eos ad dicta Diffinitoria, quae celebrari possint absque eis, sicut absque quolibet alio non praesenti, ut declaratum remanet in dictis Constitutionibus.

XIII.

Quod Patres, qui fuerunt Provinciales remaneant cum titulo Patrum Provinciae, & Domuum, in quibus inventiantur, habeant primum locum post Priorem localem praecedendo Consiliariis, & aliis Religiosis, & ex supradictis, non intelligatur eis pertinere regimen, animadvertendo, quod si quovis tempore abfuerit ab Hospitali Procurator, dd. PP. Provinciae permanebunt in eadem Sede, & loco, quo titulo gaudebunt absque praedictis dispositionibus Cap. 25. nostrarum Constitutionum, super eos, qui habere debent votum in Capitulo, in quo nihil possint, nec praetendant innovare ex supradictis.

XIV.

Quod PP. Sacerdotes ad SS. Sacramentorum administrationem deputati habeant in quolibet Monasterio primum locum, & praecedentiam aliis omnibus Religiosis, exceptis Superiore, & Consiliariis.

XV.

Quia cap. 37. nostrarum Constitutionum ordinat, & mandat quod in eventum mortis Generalis renunciationis, vel privationis officii ob crimina commissis, si hoc evenerit in primo Triennio sex annorum Generalatus, ei succedat in dicto officio Prior, qui tunc fuerit Monasterii, & Hospitalii Civitatis Granaten, usque ad Capitulum proximum, & quoniam evenit casus mortis Generalis in primo Triennio, Assistent major, qui tunc erat, dixit, & praetendere cepit, eidem

competere Religionis regimen usquequo d. Prior Granaten. accederet in Monasterium, & Hospitalium, ubi prius residebat dictus Pater Generalis, & Diffinitorium, & cum fuerit ei contradicendum, ex eo, quod dictae Constitutiones non ei dant similem facultatem, orta fuit discordia civilis, & criminalis, & Religio fuit notabilibus perturbationibus involuta, ad praedicta reparandi impoiterum declaratur, quod in d. casu mortis, vel defectus d. Patris Generalis in primo Triennio donec dictus Prior Granaten. veniet in Monasterium, ubi adest Diffinitorium, vel ad se vocat Diffinitores, ubi adest ille, ut exercent eorum officia non intelligatur officium vacans, nec regimen Religionis d. Assistenti majori, nec cuivis alteri Diffinitorio, si quidem statim secuta morte Generalis ingressus fuit fruendo dictus Prior Granaten. uti Successor Regaliae sui Generalatus, & eodem instanti non possunt dari duae personae, quae gubernent, nec d. Diffinitorium est, dum adest absque Capite.

XVI.

Quia dubitatum fuit, quod in casu successionis dicti Prioris Granaten. in dicto Officio Generalatus in primo Triennio ob supradictam causam in dicta Constitutione 37. si dum exercet officium migraverit ex vita, renunciaverit, vel privatus fuerit, qua de causa denuo vacaverit d. Officium intra idem Triennium quis ei succedurus fuerit, declaratur attinere illi, qui tunc temporis fuerit Prior dicti Monasterii Granaten., & toties quoties dictum Officium Generalatus vacaverit dd. de causis in d. primo Triennio attinet, & pertinet Priori Granaten., absque ulla contradictione ullo unquam tempore, quoniam sic dispositum in Cap. 37. dd. Constitutionum.

XVII.

Quod PP., qui fuerunt Vicarii Generales Religionis non teneantur concurrere in Domibus, ubi habuerunt eorum residentiam post finem sui officii, nec adesse ulli actui Communitatis generalis, vel particularis, nec Superiores, qui fuerint Domorum ubi habent eorum assistentiam possint eos ad id compellere, si quid ratione officii ab eis exerciti observari debet eisdem hae praerogativa, cum sit rationale eos illam habere in praemium eorum laborum, sed tamen aliis obferrent, & obediant Ordinationibus, & praecipis dicti Superioris, ubi resident.

XVIII.

Quod PP., qui fuerunt, sunt, & in posterum erunt Diffinitores Religionis post lapsum suorum Officiorum in Monasteriis, & Hospitaliis, ubi resident, & habuerint eorum Conventualitatem, habeant Sedem in actis generalibus, & particularibus dexteram immediate Superiori dd. Hospitalium, & in occurrentia duorum, vel plurium Diffinitorum federe debeant secundum gradum, quem habuerint in dicto Diffinitorio praecedente semper Assistenti majori secundo Assistenti, & hic Procuratori Generali, & Procurator Generalis Secretario Generali, & omnibus istis praecedentibus illis qui fuerunt PP. Provinciae, & Consiliarii in dicta Communitate.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, acta, & Decreta hujusmodi ad bonam Ordinis praedicti directionem, rectamque illius gubernationem utilia, atque necessaria sint; firmiter verò, & stabiliora esse soleant, quae Apostolica confirmationis praesidio roborantur: Nobis propterea praefatus Joannes Emmanuel Procurator Generalis totius Ordinis supradicti nomine humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 3. Nos igitur ipsum Joannem Emmanuelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti,

De eodem casu.

De iis, qui fuerunt Vicarii Generales.

De iis, qui fuerunt Diffinitores.

Preces Procuratoris Gen.

aliique

De Exgeneralibus.

De Exprovincialibus.

De Sacerdotibus.

De casu, in quo vacaverit Generalatus.

Confirmatio
relatorum
decretorum.

Clausula.

aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui rem mature discusserunt, consilio, omnia, & singula acta, & Decreta in supradicto Capitulo intermedio, ut præfertur, facta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentis literas, ac acta, & Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XVII. Aug. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CLX.

Declaratur, Clericos Regulares Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum capaces esse possidendi.

Alia declaratio circa exemptionem a jurisdictione Ordinariorum, & Privilegia extat hujus Pontific. Constit. ed. 1684. Mar. 13. P. 4.

Dat. 3. Sept.
1686. An. 10.

I N N O C E N T I U S P A P A X I .

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Sigismundus a Sancto Sylverio Assistentis, & Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, quod cum dicta Congregatio post Concilii Tridentini celebrationem erecta fuerit, dilecti pariter filii Clerici Regulares ipsius Con-

gregationis in eorum Capitulo Generali quod hoc anno 1686. celebratum fuit, congregati decreverunt, petendam esse a Nobis, & hac S. Sede declarationem, quod essentia eorum paupertatis intelligatur juxta formam a præfato Concilio præscriptam cap. 3. Sess. 25. de Regular. Quare dictus Sigismundus Assistentis, & Procurator Generalis totius Congregationis præfata nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eandem Congregationem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illiusque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat, consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, prædictam Religionem, sive Congregationem Scholarum Piarum esse capacem possidendi ad formam Sacri Concilii Tridentini auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentis literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit d. Congregationis Scholarum Piarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die III. Sept. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Confirmantur Privilegia omnia, & Indulgentiæ Ordinibus S. Francisci de Observantia, & aliis utriusque sexus personis concessa.

Hic enunciatae Constitutiones sunt Clem. VIII. Constit. ed. 1595. Decem. 20. P. 6. Pauli V. Constit. ed. 1609. P. 7., & Urb. VIII. Constit. ed. 1625.

Preces Com-
procuratoris
Generalis.

Declaratio
prædicta jux-
ta formam
Concil. Trid.
cap. 3. Sess. 25.

Clausula.

CLXI.

3. Idus Maji P. 3., quæ extant apud Wadingum De aliis Privilegiis, & Indulgentiis vide hujus Pontif. Constit. ed. 1686. April. 30. P. 10. Constit. ed. 1686. Maji 30. P. 10. Constit. ed. 1687. Jan. 22. P. 11. Et Innocent. XII. Constit. edit. 1699. Decemb. 5. P. 6.

super præmissis fecit, prædictas Clementis incipient. Ratio Pastoralis &c., ac Pauli, quarum initium, Injuncti Nobis &c., & Urbani Prædecessorum, quæ incipiunt, In plenitudinem &c. aliorumque Romanorum Pontificum successorum Literas super præmissis respectively emanatas, dummodo tamen sint in usu, nec sint revocatae, aut sub aliqua revocatione comprehensæ, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac posterioribus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Regularibusque Ordinibus prædicti Instituti non adferantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium.

Confirmatio præfatarum literarum, aliarumque inferquentium.

Dat. 5. Sept. 1686. An. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac in Romana Curia pro Ultramontana Familia Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum subiecta Commissarius Generalis, quod Privilegia, Gratia, concessiones, favores, & Indulgentia, etiam plenaria, ac penitentiarum relaxationes, cæteraque Indulta Ordinibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Donibus, Ecclesiis, locis, Benefactoribus, ac omnibus, & singulis utriusque sexus personis obedientia, seu directioni prædicti Ministri Generalis Fratrum Minorum subiectis olim ab Apostolica Sede concessa, seu communicata, per plurimum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones & præcipue per Literas fel. record. Clementis VIII. incipientes Ratio Pastoralis &c. anno 1595. expeditas, ac Pauli V. quæ incipiunt, Injuncti Nobis &c. anno 1609. concessas, & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum, incipientes, In plenitudinem &c. tertio Idus Maji 1625. datas confirmata, & sub aliquibus modificationibus innovata fuerunt. Unde præfatae utriusque sexus personæ obedientia, seu devotioni dicti Ministri Generalis subiectæ, quibus memorata communicatio privilegiorum, Indulgentiarum, & concessionum, tam inter se, quam cum aliis Ordinibus, Congregationibus, & Societatibus, etiam Jesu, ac Confraternitatibus concessa fuit, juxta clausulas, & præscriptum dictarum Apostolicarum Literarum, & cum restrictionibus, in illis appositis, & non aliter, eis usæ fuerunt.

Prædicta omnia confirmata, & innovata a Clem. VIII., Paulo V., & Urbano VIII.

Item in usu fuerunt.

Preces Commissarii Gen. Ultramon.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ut præmissa firmiter subsistant, & conserventur, præfatus Franciscus Commissarius Generalis Curia prædictas Clementis, ac Pauli, & Urbani Prædecessorum Literas, cum clausulis in eisdem contentis, a nobis innovari, & omnes aliorum Romanorum Pontificum successorum concessiones ad favorem dictorum Ordinum; Congregationum, Confraternitatum, Locorum, Benefactorum, & aliarum utriusque sexus personarum prædictæ obedientia, seu directioni subiectarum expeditas Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos ipsius Francisci Commissarii Generalis Curia votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Venerabiliunt Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & artenta relatione, quam Venerabilis etiam Frater noster Alderanus Episcopus Portuen. S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupatus dicti Ordinis apud Nos, & Sanctam Sedem Protector eisdem Cardinalibus

§. 2. Decernentes easdem præfatas Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicut in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Sept. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri anno Decimo.

Confirmatur Decretum Congreg. Indulgentiarum declarans personas substantialia Religionis vota non emittentes non comprehendi in generali Indulgentiarum revocatione.

Hæc Indulgentiarum revocatio extat Paul. V. Constit. ed. 1606. Maji 23. P. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ALias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præposita Decretum tenoris qui sequitur videlicet. Dubio per virum Religiosum Sacra Congregationi proposito, & in ea examinato, utrum in generali revocatione Indulgentiarum, quæ in Brevis Romanus Pontifex Pauli V. habetur dat. 23. Maji 1606. comprehendantur Personæ, quæ substantialia Religionis vota non emittunt intra, vel extra Clausura degentes: eadem Congregatio respondit, eas minime comprehendendi. A. Card. Homodeus, Michael Angelus Riccius S. Congr. Secret.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Lector Generalis jubilatus Sanctæ Inquisitionis qualificator, & in Romana Curia pro Ultramontana Familia obedientia, & directioni Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum subiecta, Commissarius Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Franciscum Commissarium Generalem specialibus favori

Clausula.

CLXII.

Dat. 10. Oct. 1686. An. 11.

Decretum d. Congregationis.

Preces Commissarii Gen. Ultramon. Ord. S. Francisci de Observantia.

Confirmatio
relati Decre-
ti.

Clausula.

CLXIII.

Dat. 16. Oct.
1686. An. 11.

Exordium.

bus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentis Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non-obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscat. die X. Octob. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

Confirmantur Seminaria pro Missionariis Sancti Francisci de Observantia in Hispania, & Indiis Occident. erecta, ac Ministri Generalis Statuta pro illorum regimine, una cum facultate erigendi alia Seminaria.

De erectione, & Statutis horum Seminariorum vid. Const. ed. 1686. Jun. 28. P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, ea, quæ a Superioribus Regularibus pro Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagatione, rectaque Christifidelium instructione, ac morum reformatione, & animarum salute ubique locorum congruis rationibus procuranda pie prudenterque statuta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, & illibata persistant, & optati exinde bonorum operum fructus ad Dei gloriam, & Christiani Populi ædificationem, benedicente Domino consequantur, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus, & alias pastoralis officii nostri partes opportune desuper interponimus, prout rerum, personarum, locorum, & temporum qualitatibus mature perpensis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Diaz a S. Bonaventura pro Ultramontana Familia Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum

in Romana Curia Commissarius Generalis, quod cum dilectus pariter filius Antonius de Linaz dicti Ordinis Professor, ac in Indiis Occidentibus Missionum Præfectus, ad Fidei propagationem, & morum in Terris Fidelium reformationem, unius Conventus, vel duorum ex jam fundatis in unaquaque ex Provinciis Ordinis prædicti in Ditionibus charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici tam apud Hispaniam, quam apud Philippinas, Mexicanas, Peruanas, & cæteras Occidentales Indias existentibus erectionem in Seminaria, seu Collegia pro Missionariis Fratribus educandis, ac instruendis a suis Superioribus petiisset, dilectus etiam filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis ejusdem Ordinis erectiones Seminariorum, seu Collegiorum hujusmodi consensum Provinciarum auctoritate sui officii suppleto, fieri sub forma in suis literis contenta decrevit, ac sub pœnis per easdem literas præscriptis prædictarum erectionum protractionem, & impedimentum illarum partium Superioribus interdixit; Insuper Seminaria in Hispaniæ Provinciis jam erecta, & in posterum erigenda, non solum ad optimam Fidelium instructionem, & pravorum morum reformationem ordinavit, sed etiam ea ad id destinata esse voluit, ut transitus in Indiarum Missiones omnibus Provinciis Hispaniæ Religiosis, qui prius per duos annos, vel aliud temporis spatium ab Indiarum Commissario Generali Matriti residente assignandum, in aliquo ex prædictis Seminariis suæ Religiositatis, idoneitatis, ac vocationis indicia, & testimonium non dederint, servatis servandis prohibeatur, ac simul Provinciarum in Indiis existentium reformationi, si illa carent consulari, fideliumque tam in illis, quam in Hispaniæ partibus degentium ædificationi, Infidelium conversioni, ac omnium Animarum salutis, & Sanctæ Romanæ, & Universalis Ecclesiæ dilationi ubique indefesse inserviat: ob idque pro præfatorum Seminariorum omnium gubernio nonnulla matura deliberatione, & de aliquorum gravissimorum Fratrum consilio condidit, & disposuit, ac alias prout plenius continetur in ejus literis patentibus desuper emanatis, tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 2. Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano Lector jubilatus Sanctæ Inquisitionis qualifactor, Ex-Guardianus Hierosolymitanus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Minister Generalis, & Servus &c. - Dilectissimo nobis in Christo Patri Fratri Antonio Linaz, ejusdem Ordinis Lectori jubilato Sanctæ Inquisitionis Qualifactori, Provincia nostra S. Petri, & Pauli de Mechoacam Patri, Provincia vero Majoricensis Alumno, ac Missionum nostri Ordinis in Indiis Occidentibus auctoritate Apostolica Præfecto, salutem in Domino sempiternam.

§. 3. Inter cætera Divinæ Majestati beneplacita opera, & cordis nostri desiderabilia, illud profecto potissimum existit, ut Fides Catholica, & Christiana Religio, morumque Fidelium reformatio nostri Ordinis Religiosorum studio, labore, ac sedula sollicitudine exaltetur, atque ubilibet amplectatur, ac cum Animarum Fidelium profectu, Infidelium ad Fidem Sanctam reductione, Barbaricarumque Nationum depreffione in toto Terrarum Orbe dilatetur.

§. 4. Unde cum nobis notum sit, te, cum aliis viginti quatuor Religiosis morum integritate, literarum scientia, & salutis Animarum zelo pollentibus, quorum Prælati, ac Superior a Ministro Generali prædecessore nostro, & Indiarum Commissario Generali fueras electus, ac a Capitulo Generali proxime præterito confirmatus in Indiis Occidentales novæ Hispaniæ nullis parcendo periculis pro procuranda Fidelium reformatione, & Infidelium Catholica Fidei, &

Facultas erigendi Seminaria.

Usus Seminariorum in Hispania.

Statuta pro omnibus Seminaris.

Commendatur Præfectus Missionum in Indiis Occid.

Ereccio Semi-
narii S. Cru-
cis in dd. In-
diis.

obedientia Romano Pontifici debita salutari agnitione, Deo assistente, & Rege Catholico expensas ad id praestante olim ivisse, ac in illis partibus gratia ex alto concessa cooperante vineam Domini ferventi conatu, ac indefesso zelo excoluisse, Conventumque Sanctae Crucis de Quertero praefatae Provinciae de Mechoacam in Seminarium pro dictis viginti quatuor Religiosis Missionariis sub aliquibus Statutis in praedicto Generali Capitulo revisis, & a SSmo D. Nostro Innocentio XI. per suas literas *Sacrofancti* incipientes die 8. Maii 1682. expeditas specialiter approbatis, ac confirmatis, aliisque accedentibus facultatibus requisitis, obtentisque a Sacra Congregatione de Propaganda Fide laudabiliter erectis, illiusque Guardianum juxta formam in praedictis Statutis praescriptam, electum fuisse, atque Missionum praefatarum exercitio una cum Sociis praedictis in praesentibus partibus indefesse vacasse, necessitatemque operariorum ad munus adeo proficuum in majori numero non sine magno dolore expertum fuisse: ob idque de consilio gravissimorum nostri Ordinis Patrum Superiorum assensu, Ordinariorum instantia Fidelium, ac Infidelium morum necessitate, Socios praedictos in praesentibus Missionum exercitio reliquisse in Hispaniamque divina opitulante gratia, prospere revertisse: ibique illarum partium necessitatem, & Missionariorum penuriam Catholicae Majestatis, ac Indiarum, & Ultramontanae Familiae Commissario Generali veraciter exposuisse, atque ab ipso Commissario Generali quamplurimas gratias, & facultates pro conductione aliorum Religiosorum, erectione, & gubernio novorum ad praedictum Missionum munus Seminariorum, ac ad istam Romanam Curiam accessum, & memoratarum facultatum Apostolica confirmatione legitime obtinuisse, atque nostram dictarum Constitutionum, & facultatum a praefato Commissario Generali obtentam, & erectionum approbationem affectu pleno desiderare: illam, & alias insuper gratias, ac directiones, quibus hujusmodi sanctum, & laudabile, ab immortali Deo coeptum propositum in dies ferventiori animo, ac mediis opportunioribus ad ipsius Dei honorem, Fidei Catholicae propagationem, Populi Christiani instructionem, nostraeque observantiae augmentum, & omnium animarum salutem, prosequi valeas, Tibi, Sociis tuis, aliis Missionariis, tam praesentibus, quam futuris sub forma sequenti duximus concedere, ac benigno favore elargiri.

De Religiosa
vita, praesentem
de paupertate.

Primo ut praedicta Seminarium quantum Domino auxiliante possibile fuerit, ad ordinis primariam observantiam tendant; in eis regula juxta declarationes a SS. D. N. Innoc. XI. in suo Motu proprio: *Sollicitudo Pastoralis*, contentas, & innovatas strictissime observetur: Sanctamque paupertatem, quam S. P. N. Franciscus Dominum appellabat, studeant Missionarii praesentem mundi deliciis in cunctis revereri, suis enim operariis vineam Dominus providebit, si labori adeo proficuo vacantes suum in ipso solo Domino cogitatum jactaverint. At quia Fratrum Mendicantium numerus valde crevit, & Fidelium pietas minus fervens, ob nostra forsitan demerita, quam in principio Religionis iis diebus saepe sapienter experitur, usus illarum Constitutionum Apostolicarum, quae nostrae paupertatis observantiam illisam relinquunt, & aliquam Regulae dispensationem non continent omnibus Seminaribus, illorumque Fratribus licitus erit, qui enim regulam servaverint, sicut Summis Pontificibus eam dedit Dominus intelligere, & explicare, Evangelicae vitae vacabunt, & locum inter verissimos S. Francisci filios eternitate, & gloria, felicem possidebunt. Usus tamen praedictus esse Seminaribus, ac Fratribus interdicitur, nisi

Statutis in dicto Motu proprio pro observantia relatis, & executioni mandari praecipitis (quibus praedicti Seminarium in rebus hic non expressis uti teneantur) in omnibus sit conformis. Praelati autem, & discreti, seu Religiosi, qui contrafecerint, poenis in Statutis taxatis indispensabiliter subiaceant, omnesque Fratres tam subditi, quam Superiores dum in actuali exercitio Missionum intra, vel extra Seminarium permanerint, se, ab elemosynarum petitione, & a sponte oblatarum receptione abstinere debeant: Poterunt tamen pro quotidiano victu necessario ostiatim querere, vel oblata recipere, quin uti cibis, & potibus delicatis non praesument, vel Domos, in quibus praedicta eis apponuntur adire non feligant, imo eos recordari volumus, quod S. P. N. Franciscus dum ad manducandum cum Magnatibus, & divitibus invitabatur, panis fragmenta ostiatim quaesita secum portabat, & ibi apposita delicatiora, ut pauper vere humilis fumere volebat, Statuta Ordinis, & Recollectorum, in quibus modus providendi necessitatibus Fratrum tam in agra, quam in sana valetudine praescribitur, quin ad id particulari peculio, vel specialibus elemosynis aliquis Religiosus indigeat, in omnibus Seminaribus ad unguem, & sub poenis transgressoribus in illis impositis observentur. Et ne Benefactorum devotio alicujus particularis commodis applicetur, & Communitas aequaliter fraudetur, nullo modo alicui Fratri permittatur apud Syndicum Apostolicum, aut alium amicum spirituales aliquam pecuniarum elemosynam cujuscumque domini sit, pro suis particularibus necessitatibus habere, nec alicui similiter liceat munuscula quantumvis levia dare, vel recipere, omniaque Praelato, & ejus dispositioni subfint, ac sine ejus licentia nihil detur, vel recipiatur in praefatis Seminaribus. Praedicti Conventus in Seminaribus erecti, & Seminarium fundanda, quoad regimen, nullius Provinciae sint, & Superiori Generali illarum partium, in quibus fuerint, immediate subfint. At quantum ad suffragia pro Defunctis Fratribus commercium fraternale habeant cum illis Provinciae a quibus fuerint separati, vel intra quarum limites perseverent. Ita ut Conventus praedicti Fratres Officia, & Missas juxta Statuta Generalia, pro quolibet Fratre ejusdem Provinciae filio decedente, celebrent, & vicissim a singulis Conventibus, & Fratribus Provinciae eadem celebrentur pro quolibet Fratre praedicti Seminarium ubilibet moriente ad cujus effectum Provincialis omnium suae Provinciae defunctorum notitiam ad Guardianum transmittat, & Guardianus defunctorum sui Seminarium, ad Provinciale. Caeterum ne inter Missionarios, & Provinciarum praefatarum Fratres, ac Superiores aliqua unquam oritur contentio, vel oppositio, & ut quos eadem mater spiritualiter genuit, & educavit disparitas muneris non separet, & fraternalis amicitia, curialitas, ac mutua hospitalitas strictius conjungat, praedictorum Seminariorum, Superioribus stricte praecipimus, ut quando Provincialis illius Provinciae, in qua Seminarium fuerit, hospes ad illud accedat, eum, ac illius familiam charitative recipiant, & per spatium trium dierum omni cura, & reverentia, illi inservire teneantur; praedictus autem Provincialis Minister eundem locum, & praecedentiam in Communitatibus Seminariorum habeat, quem habet in aliis suae Provinciae Conventibus, poterit tamen aliquam collationem spirituales Missionariis in Refectorio praedicare, ibique praesidere, & in aliquibus poenitentibus, Seminarium Fratribus impositis, dispensare, nullam tamen aliam Jurisdictionem ibi, aut respectu praedictorum Fratrum aliquando exercere audebit, nisi ad id delegationem aliquam a Superiore

De Communi-
catione Semi-
nariarum cum Ceno-
biis Provin-
ciarum.

Generali recipiat, qui eam absolutam, & generalem nunquam præstare poterit, solumque in aliquibus casibus, & pro aliquibus singularibus indigentis, suam facultatem pro una, vel alia vice prædicto Provinciali, ac convenientius, ac cum minore litium periculo alteri gravi Religioso communicare valebit.

§. 5. Præfatorum autem Seminariorum Guardiani illam præcedentiam in distarum Provincialium Conventibus habebunt, quæ Guardiani principalioris Conventus cujuslibet Provinciae statutorum, & consuetudinibus vigore concedi solet, & tam Guardiani, quam alii præfatorum Seminariorum Fratres apud Observantia Religiosos, si fuerint, sin autem apud Recollectos, & iis deficientibus apud Discalceatos hospitium eligant, ipsique eos recipere, & charitative tractare, sub pœnis unionis Ordinis perturbatoribus impositis, indispensabiliter teneantur.

De Religiosis
recipiendis,
& dimittendis.

Secundo, quod in præfatis Seminaris tam erectis, quam erigendis, triginta tres Religiosos de familia, & non amplius admitti possint, horum autem quatuor sint laici, reliqui vero ad exercitium Missionum sint idonei, itaut nullus in præfatis Seminaris recipi valeat, qui verbum Dei prædicando, vel confessiones audiendo, aut Doctrinam Christianam, & nostræ Fidei rudimenta docendo, finem erectionis præfatorum Seminariorum promovere non possit. Si autem pro victu, & vestitu elemosynæ non defuerint, & plures Religiosi pro locorum, & temporum diversis, ac novis circumstantiis necessarii censeantur: Superior Generalis respective de consensu, & assensu Discretorii cujuslibet Seminaris numerum prædictum, tam laicorum, quam cæterorum Fratrum augere poterit; & quia prædictorum Fratrum laudabile Ministerium omnium virtutum cumulo orationis ac perfectionis omnimodæ progressu, & strictissimæ nostræ Regulæ observantia soliditate nitescere non desistet, immo, Deo dante, eorumdem Fratrum exercitiis, quorum scopus erit animas Deo lucrifacere industria, & sollicitudine, adulterinas plantationes divellere, virtutes in messe Domini serere, vitia radicitus extirpare, humanum genus ad cognitionis, & Salvatoris semitas reducere, ac Apostolorum, qui jam in Orbe non existunt, munus gerere laudabilius, & perfectius in dies ostendetur, statuis a Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XI. in suo Brevi, *Ecclesie Catholice*, incipiente confirmatis inhaerendo omnibus, & singulis Prælati, & Religiosis sub obedientia nostra degentibus, etiamsi alicujus Provinciae Reformate, vel Discalceate sint, per sanctam Obedientiam in virtute Spiritus Sancti, & sub pœnis excommunicationis majoris, privationis officiorum, & dignitatum, ac inhabilitatis perpetuæ ad obtinenda ipso facto incurrendis præcipimus, & mandamus, ut nullo modo directe, vel indirecte, per se, vel interpositam personam Religiosos sibi subditos, aut consubditos volentes ad prædictum Sanctum opus transire, impediant, perturbent, aut evertant, sed eis potius divinam inspirationem, ac vocationem sequi charitative suadeant, prædictorum autem Seminariorum Guardiani de consilio, & assensu Discretorum, & Commissarii Missionum sub forma superius præscripta suas literas Prælato locali Religiosi recepti directas expedient: Præfatus vero Prælati ipsum cum libris proprii usus statim remittet, & postea prædictas literas ad Ministrum Provinciale transmittet, ut super subdito ad perfectius munus, & exercitium translato, gaudium sit in tota Provincia. Primo anno sui in Seminarium ingressus, si alias in alio Seminario per idem tempus non permansisset, ad Missionem non deputetur, nec votum

in electione Prælati habeat, sed quasi sub probatione maneat, ut de ejus sufficientia melius constare valeat, etsi intra annum, vel postea de illius insufficientia constiterit, aut per aliquod vitium, seu crimen, vel per aliquod scandalum, in exercitium Missionum datum, seu per excusationem, qua sine legitima causa a Discretis approbanda, se a Missionibus juxta præscriptum Guardiani, vel Commissarii Missionum faciendis, excusaverit, aut per defectum in observatione præsentium statutorum, & pacis Seminaris, ac decoris exercitii conservatione commissum, seu per aliquam vocationis mutabilitatem, qua tribus distinctis vicibus, in tribus distinctis mensibus aspiciat retro, & aratrum velle dimittere non erubescat, ac exitum a Seminario amplecti non abhorreat, consortio operariorum vineæ Domini indignus efficiatur de consensu majoris partis Discretorii ad propriam Provinciam remittetur, ibique a Superioribus sub eisdem pœnis, sub quibus licentiarum debuit, iterum recipiatur. Et pœnis in statutis contra incorporatos in aliqua Provincia, & iterum redeuntes ad propriam, contentis subiaceat, & si Religiosus Hispanus fuerit, & a Seminario in Indiarum partibus existente expellatur, ei a Superiore Generali illarum partium aliqua Provincia assignetur, in qua dictas pœnas subeat, & usque ad tempus, in quo juxta statuta generalia Hispaniam venire possit, conservetur; Si autem habitum in Seminario receperit, ibi omnibus prudentiæ conformibus mediis, corrigatur, & si per quatuor annos incorrigibilis perseveraverit, Superior Generalis admonitus a majori parte Discretorii, illum in aliqua ex suis Provinciis constituat, ut a pestifera contagione Evangelici Ministri, qui sal Terræ, & lux Mundi, ac Civitates supra montem positæ esse debent, provide liberentur. Guardianus cum approbatione Discretorum per suffragia secreta poterit Novitios intra prædictum numerum recipere, recipiendi autem ultra qualitates in statutis Ultramontanæ familiæ, & Indiarum respective præscriptas, tali scientia sint præditi, ut transacto statu Clericali, seu Choristatus alicui exercitio ex illis, ad quæ, ut præfertur Seminaris eriguntur tuto, & cum animarum profectu vacare valeat, eique qualitas, & perfectio vitæ, quam profiteri desiderat a Magistro Novitiorum, ante habitus susceptionem, extense explicetur, qui autem vigesimum ætatis annum non adimpleverint in prædictis Seminaris Novitius non admittatur, nisi aliud pro hoc, vel illo recipiendo sub his, vel illis circumstantiis alicui ex Seminaris tam erectis, quam erigendis utile, ac expediens a Superiore Generali respective de assensu majoris partis Discretorii aliquando judicetur. Uterius poterit Guardianus Fratres laicos de assensu Discretorum, ex quacumque Provincia, sub forma, & receptione aliorum Seminariorum servanda, recipere, & tam Subditi, quam Superiores prædictarum Provinciarum sub eisdem pœnis teneantur eorum in Seminaris transitum non impedire: at laici recipiendi debent esse devoti, probatæ vitæ, & omnino apti pro Officiis a laicis in Seminario exercendis. Accedente consensu majoris partis Discretorum tam Seminaris a quocumque Seminaris ad quod, Superior Generalis illarum partium, in quibus Seminaris fuerint, quolibet Religiosos de uno in aliud Seminarium mutare valeat, & quando transitus fiat de Seminario in Hispaniæ partibus, ad Seminarium in Indiis existens, consensus Commissarii Generalis Indiarum in Curia Matritensi residentis, & Commissarii Missionum, qui pro tempore Religiosos in Indias conducere curaverit, absque aliquo alio sufficet, & nec Seminaris Hispaniæ, & Indiarum, nec eorum Guardiani, & Discreti

deter-

determinationi a prædictis Missionum, & Indiarum Commissariis circa præfatos Fratres sponte in Indias transire eligentes mature factas, se opponere sub aliquo prætextu audeant, sed eas statim executioni mandare omnino procurent. Missionarii, qui decennio in exercitio missionum laudabiliter completo ad propriam Provinciam redire voluerint, facultatem ad id a Seminarii Guardiano, & testimonium ab eodem, & Discretis petant, ipsi autem nec facultatem, nec testimonium negare poterunt, & Provincialis prædictæ Provinciæ revertentem recipere sub memoratis pœnis semper teneatur, eisdemque privilegiis, antelationibus, & gratiis præfatus Missionarius ex tunc in propria Provincia uti, ac gaudere poterit, quibus fruere, si triennium Guardianatus tempore sui ingressus laudabiliter in dicta Provincia finiret: qui autem ante decennium completum, vel sine testimonio, in quo Discretorium de zelo, & plausibili prædicti Missionarii in Missionibus progressu testetur, ad propriam Provinciam venerit, pœnis expulsi supra impositis indispensabiliter subjaceat, nisi aliqua infirmitas incurabilis propter quam a Seminariis quilibet ante dictum decennium, & non postea, etiam si senectute laborer, expelli poterit, prædictæ expulsionis causa, vel occasio fuerit, qui in hoc casu nullus aliqua pœna dignus censeri debet. Si aliquando contigerit aliquem ex Missionariis in Visitatorem, vel Reformatorem, aut Ministrum Provinciam alicujus Provinciæ eligi, ejusmodi electionem ratam haberi, & executioni mandari volumus, & decernimus; Electus tamen postquam prædictum munus adimpleverit, ad proprium Seminarium revertatur, immo aliquid secum non ferat, quod Apostolicæ nuditati contrariari valeat, & si a dicta Provincia, vel ab aliquo Conventu, aut ab aliquibus utriusque sexus subditis, vel Superioribus aliqua munuscula, quæ conjunctim sumpta quantitatem unius scuti aurei pertingant ante, vel post finem sui officii, recipere ausus fuerit, etiam si sit sub prætextu devotæ recordationis, vel pro libris, Imaginibus, reliquiis, seu rebus sacris, devotionem fidelium, & sufficientiam, ac efficaciam Missionariorum solidare valentibus, ipso facto actibus legitimis remaneat per septennium privatus, eidemque pœnæ indispensabiliter subjaceat, si peracto officio absque legitima causa a Sede Apostolica approbata, domicilium in prædicta Provincia elegerit, aut si intra quatuor Menses Seminarium præfatum versus ab illa non egrediatur. Ultra numerum Religiosorum superius præscriptum, unus poterit in quolibet Seminario admitti, qui progressum, ac fructus, & casus, seu eventus Missionum extraordinarios, Missionariorumque gesta, & exemplarem vitam, privilegiorum statum, dubiorum in Missionibus occurrentium decisionem, doctrinarum securius amplectendarum, & prædicandarum compendia, libros, & Summaria scribere, & servatis servandis, de licentia tamen Ordinarii Typis mandare studeat, ac valeat, ipseque scriptor Seminarii appelletur, & exemptionibus, ac Indultis a Discretorio Seminarii taxandis, pacifice fruatur.

Tertio, quod electio Guardiani cujuslibet Seminarii fiat a Superiore generali illarum partium, in quibus Seminarium fuerit, sive ab ejus speciali Commissario delegato ex tribus ejusdem Seminarii Patribus per secreta suffragia omnium Sacerdotum professorum Communitatis canonice eligendis, & prædicto Commissario præsentandis: Guardianus autem per triennium tantum in officio durare poterit, & liberum erit Superiore generali præfato in dimidio triennii ipsum ab officio absolvere, si ipsi contulerit, officio non satisfacere, habita informa-

tione pro conscientia, sine strepitu judiciali, sicut fit in toto Ordine in Congregationibus intermediis: Unus Præses, seu Vicarius, qui simul Novitiorum Magister sit, per vota novi Guardiani, & Discretorum eligitur, ipseque, absente Guardiano in Communitatibus præsideat. In quolibet Seminario sint quatuor Discreti pro gravioribus ejus negotiis tractandis, qui ante novi Guardiani electionem ab eodem Communitatis corpore eligentur a quo nominari debent præsentandi in Guardianum: Statimque a Superiore generali prædicto confirmantur, habeantque in Communitate locum, & præcedentiam, quam Lectores primarii Theologiæ habent in propriis Provinciis, & in absentia cujuslibet antiquior, & dignior Pater Seminarii pro tempore absentia substitutus declaratur. Discretorium cujuslibet Seminarii ex dictis quatuor discretis, ac ex Patribus, qui in dicto Seminario Guardianatum per Triennium completum laudabiliter exercuerunt, ex Commissariis habitualibus, & actuali Missionum, & Guardiano actuali componetur, iique suffragium habeant in omnibus negotiis, quæ Discretis, seu Discretorio Seminarii per hæc, & alia Ordinis Statuta committuntur; quando suffragia pro una, & altera parte fuerint æqualia, & publica, Guardianus decidat: Quando fuerint secreta admittatur Præses pro simili tantum casu, ut sic, quod magis expediens sit, charitative, & sine strepitu, & recursibus resolvatur. Ad Missionum Commissarios in Indiarum partibus existentes spectabit Religiosum de consilio Discretorum trium suarum partium Seminariorum destinare, qui ad Provincias Hispania, quando necessitas urgeat, accedat, & illos Religiosos servatis servandis in illarum Seminariis, si se sponte offerant, seligat, qui pro conversionibus, & Seminariorum conservatione ab eisdem Discretoriis, & præfato Missionum Commissario necessariis censeantur. At nec Commissarius Missionum, nec Religiosi ab ipsis missi aliquam superioritatem habeant, respectu illorum, qui in aliquo Seminario de familia constituti fuerint, nisi in casibus, de quibus supra manet dispositum, & cum limitationibus ibi taxatis, ac superioritate Guardianis Seminariorum hic concessa præ omnibus illæsa remanente. Quandocumque Guardiani obitus ante triennii finem contigerit, Præses, seu Vicarius, usque ad novi Generalis electionem Seminarium gubernabit, tenebitur tamen sub pœna privationis sui officii ipso facto incurrenda, die tertia a morte Guardiani Patres absentes convocare, & post adventum illorum, qui intra tempus viginti dierum venire poterunt, Communitatem pro præsentatione Superiore generali, ut præfertur faciendâ, congregare, & præsentatos statim ad Superiorem Generalem prædictum transmittere, ipseque unum nominabit, qui similiter per triennium duret, eademque duratione gaudebit, qui præcedente alterius renunciatione, vel privatione electus fuerit. Præsidis autem, & Discretorum officium ad id tempus sine nova electione in præfatis tribus, mortis, privationis, & renunciationis casibus extenditur. In absentia Guardiani, & Præsidis antiquior Discretus in Communitatibus, & Seminario præsideat. Antiquitas autem inter Fratres Seminarii tam præsentis, quam futuros secundum gradus, & præminentias juxta ordinis Statuta Generalia hic præscripta excepta, computetur; qui autem nullam in propriis Provinciis, aut in Seminario obtinere, habitus antiquitatem servent; qui autem Guardianatum per triennium laudabiliter exercuerint, discretos illius Seminarii, non vero Commissarium Missionum, semper præcedant. Omnes indispensabiliter per horam cum dimidia vacent orationi mentali,

De Guardianis, Magistro Novitiorum, Discretis, Vicariis, &c.

De Choro, Lectionibus, Studio, egressu

fuerit, vel Seminarii viciniore (eligendo a Missionum Commissario, si conversio ejus cura, ac diligentia promota, & adepta fuerit) in omnibus, & per omnia prefatum Seminarium, erunt subiecti, quoad usque ex illis custodia possit formari vel aliter in Capitulo Generali de illis provideri, aut ex illis aliqui, ut licitum erit, in Missionariorum Seminaria sub his Statutis erecti fuerint. Quoniam vero cura, & sollicitudine Missionariorum pertinentium ad predicta Seminaria spiritualibus necessitatibus Regnorum Hispaniae, licet non Indiarum sufficienter provide-ri poterit; ne Sanctum Missionum opus ex simili Missionariorum modo procedendi deturpetur, nullus nostri Ordinis Fratrum, qui extra predicta Seminaria vivat Missionarii munus quarumcumque literarum a nobis, vel praedecessoribus nostris, ac ab aliquo inferiore, vel in nostro officio successore concessarum, vel concedendarum vigore sub aliquo quantumvis specioso colore, aut praealio in Hispaniae partibus a tempore quo tria Seminaria in illis erecta fuerint, exercere valeat. In Provinciis autem tam Hispaniae, quam Indiarum, quae non habuerint Conventum idoneum, & pro praefata erectione inconvenientibus insuperabilibus non expositum, fundatio novi Seminarii, requisitis servandis servatis, licita erit, arbitrioque Commissarii Missionum relinquatur, & a nullo nostri Ordinis Fratre, sive subdito, sive Superiore, cuiuscumque dignitatis sic impediri poterit. Si Seminaria praemissa in praedictis Hispaniae, & Indiarum partibus erecta, ac erigenda aliquando relaxentur, & a perfectione, & laudabili fine, ad quem instituantur notabiliter defecerint, vel Statuta hic contenta, & alia, quae praesentibus non sunt contraria, & pro aliis Seminariis tam erectis, a Sede Apostolica, ut praefertur approbata reperiantur, non observaverint, seu novum gubernium, & aliquam ab observantia separationem a Sede Apostolica, aut a Superioribus Ordinis petierint, vel per se, aut interpositam personam obtinere curaverint, vel sponte oblatam cum effectu admiserint; Seminaria eisdem Provinciis, a quibus Conventus pro illorum erectione sumpti fuerint, iterum incorporentur, & Ministri Provincialis regimini, sicut caeteri ejusdem Provinciae Conventibus indispensabiliter subiciantur: siquidem sub his tantum conditionibus, & ordinationibus, quas vim illius indissolubilis obligationis, & contractus, qui inter Fratres Missionarios, & Fratres Provinciarum, Superiores Seminariorum, & Superiores observantiae esse possit habere volumus, & non sub aliqua alia consideratione praesentem Seminariorum erectionem permitimus, laudamus, & approbamus, ac ab omnibus ad quos spectat sub poenis praemissis admitti praecipimus.

Quarto. Et quia nos non latet quamplurima absurda, & nimia opinandi sub privilegiorum praetextu, ac operandi licentia quotidie oriri posse, quae scandala, & relaxationes suscitare valent, omnibus nostri Ordinis Missionariis, ac aliis sub nostra directione, seu obedientia degentibus personis in Domino suademus, & mandamus, ut doctrinas tutiores, ac probabiliores semper doceant, & amplectantur. Ut autem, quod temporalibus proficit spatiis, spiritualibus quoque amplificetur distarum Missionum augmentis, & ne perpetua firmitate careat, quod sola nostra auctoritate decernitur, praesentium tenore nostro hujus Curiae Commissario Generali paternam benedictionem, & facultatem concedimus, ad hoc ut tanquam Ordinis nostri honorabile negotium praesens amplectatur, & earum rerum, quae in his literis continentur, confirmationem, ac perpetuam validi-

tatem a S. Sede Apostolica petat, & sollicitare non desinat, quae obtenta, omnia Seminaria, tam erecta, quam erigenda juxta nostras literas gubernari teneantur. Et si aliquod dubium circa aliquam illarum clausulam aliquando oriatur, Superior Generalis illarum partium respective, non vero aliquis Delegatus, de consilio, & assensu tamen majoris partis Discretorii alicujus Seminarii, tempore Visitationis, & non alio, nec aliter valeat providere donec S. Sedes consulatur; seu Sacra Congregatio Propagandae fidei, nunquam tamen in aliquo absque Sedis Apostolicae auctoritate dispensare poterit, & tam dictis Missionum Commissariis, quam omnibus aliis personis, quae ad harum erectionem, stabilimentum, & Missionum praefatarum, promotionem, auxilium dederint Seraphici P. N. Francisci benedictionem impartitur, & si saeculares fuerint ultra dictam benedictionem, eos ad participationem omnium Indulgentiarum, & operum spiritualium, quae ipsis communicare valemus, & nunc pro tunc admittimus, & pro semper admissas esse, & fore declaramus. Datum Romae ex nostro Conventu S. Mariae de Ara-Caeli die 7. Aprilis 1686.-- Fr. Petrus Marinus Minister Generalis -- Loco * Sigilli -- De mandato suae Rmæ Paternitatis -- Fr. Joseph a Leone Secret. General. Ord. -- Praesens transumptum concordat cum suo originali de verbo ad verbum. In quorum fidem &c. -- Dat. Romae hac die 23. Aprilis 1686. Fr. Michael Tonerus Secret. Gener. Curiae -- Loco * Sig.

§. 6. Cum autem sicut eadem exposito sub-ungebat, dicta Statuta absque Sedis Apostolicae approbatione, & defectuum supplemento, ac contrariorum, quibus ejusdem Sedis accessu auctoritas, legitima derogatione subsistere non valeant: Nobis propterea, tam Franciscus Commissarius Generalis Curiae, quam Antonius Missionum Praefectus praefati humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 7. Nos igitur ipsos Franciscum, & Antonium specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis negotiis Propagandae fidei praeposita super hoc negotio specialiter deputatorum consilio, Collegia, seu Seminaria pro educandis Fratribus dicti Ordinis ad Missiones jam erecta tam in Conventu S. Crucis de Queretro Provinciae de Mechoacam, quam in aliis Hispaniae Provinciis, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus. Ac facultatem erigendi alia Collegia, seu Seminaria hujusmodi unum scilicet, vel duo in qualibet ex Provinciis Ordinis praedicti, quae in ditionibus dicti Caroli Regis, tam quae apud Hispaniam, quam apud Philippinas, Mexicanas, Peruanas, ac caeteras Occidentales Indias ipso Carolo Regi subiectas consistunt, eidem Ordini, de Ecclesia Dei, & S. Sede Apostolica benemerito, auctoritate, & tenore praedictis, benigne concedimus: Confirmando supplementum consensuum per dictum Petrum Marinum Ministrum Generalem, ut exponitur factum, & interdicendo Superioribus Generalibus illarum partium sub poenis in praesentis literis contentis, & aliis arbitrio dictae Congre-

Confirmatio
Seminariorum
erectorum.

Concessio fa-
cultatis eri-
gendi alia.

Poenae adver-
sus protrahe-
tes, vel sus-
pendentes di-
ctas erectio-
nes.

De Semina-
riis erigen-
dis, & sup-
primendis.

De doctrina,
confirmatio-
ne Statuto-
rum, horum
interprete, &
gratiis.

Confirmatio
relatorum
Statutorum.

gationis Cardinalium reſervatis, ne ultra qua-
tuor meſes a reſiſtione per Religioſos ad id
facultatem habentes facta, ſeu facienda compu-
tandos dictas erectiones protrahere, ſeu ſuſpen-
dere poſſint; Salva ſemper in omnibus ſupra
relatis auctoritate ejuſdem Congregationis Car-
dinalium ad formam Conſtitutionis ſel. re. Greg.
PP. XV. Prædeceſſoris noſtri. Præterea Statuta
præinſerta pro dictis Collegiis, ſeu Seminariis,
tam erectis, quam erigendis, ac eorum Fratri-
bus, & Superioribus a præfato Petro Marino
Ministro Generali, ut præfertur condita dicta
auctoritate harum ſerie confirmamus pariter, &
approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ fir-
mitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper me-
morata Congregationis Cardinalium auctoritate
ea augendi, ſeu moderandi quatenus opus fue-
rit, & magis in Domino expedire videbitur; ac
quoſcumque juris, & facti defectus quoad Col-
legia præfata jam erecta ſupplemus.

Claufula.

§. 8. Decernentes eaſdem præſentes, ac præ-
inſertas patentes literas ſemper firmas, validas,
& efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios,
& integros effectus fortiiri, & obtinere, ac illis,
ad quos ſpectat, & pro tempore quancumque
ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime
ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter ob-
ſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Ju-
dices ordinarios, & Delegates etiam Cauſarum
Palatii Apoſtolicæ Auditores, judicari, & defini-
ri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his
a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel igno-
ranteſque contigerit attentari.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſti-
tutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec-
non Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliif-
que quibuſvis, etiam juramento, confirmatione
Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſta-
tutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque,
Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium
præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confir-
matis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſin-
gulis illorum tenores præſentibus pro plene, &
ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inferſis ha-
bentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad
præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecia-
liter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contra-
riis quibuſcumque.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præſen-
tium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis,
etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici
ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica di-
gnitate conſtitutæ munitis, eadem prout fides
ubique locorum tam in judicio, quam extra il-
lud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur,
ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub
Annulo Piſcæ. die XVI. Oct. MDCLXXXVI. Pon-
tificatus Noſtri Anno Undecimo.

CLXIV.

Conceditur, ut Indulgentia plenaria perpetua Ec-
cleſiis Ord. S. Franciſci de Obſervantia, & Re-
formatorum die 2. Auguſti conceſſa applicari
poſſit per modum ſuffragii.

*Hæc Indulgentia conceſſa fuit a Greg. XV. Conſtit.
ed. 1622. Jul. 5. De aliis vero hujus Ord. Indul-
gentiis vid. Conſt. ed. 1686. Sept. 5. P. 10., & In-
noc. XII. Conſt. ed. 1691. Decem. 24. P. 1.*

Dat. 21. Jan.
1687. An. 11.

I N N O C E N T I U S P A P A X I .

Ad perpetuam rei memoriam.

Prædicta In-
dulgentia a
Gregor. XV.
conceſſa fuit

Alias ſel. rec. Gregorius PP. XV. Prædeceſſor
noſter omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus
Chriſtiffidelibus vere pœnitentibus, & conceſſis,

ac Sacra Communione reſectis, qui aliquam ex
Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci
de Obſervantia, & Reformatorum Minorum
ubique exiſten. die ſecunda Menſis Auguſti a
primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei
hujusmodi annis ſingulis devote viſitaviſſent, &
ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæ-
reſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ
exaltatione, piæ ad Deum preces effuſiſſent,
plenariam omnium peccatorum ſuorum Indul-
gentiam, & remiſſionem miſericorditer in Do-
mino conceſſit, & alias prout in ipſius Gregorii
Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma bre-
vis die IV. Julii 1622. expeditis, quas perpetuis
futuris temporibus valere voluit uberius conti-
netur.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius moder-
nus Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis
nuper exponi fecit, Indulgentiam plenariam,
& peccatorum remiſſionem per d. Gregorium
Prædeceſſorem nuper conceſſam, etiam anima-
bus Chriſtiffidelium deſunctorum per modum ſuf-
fragii applicari poſſe ſummopere deſideret: Nos
piis ejuſdem Procuratoris Generalis votis hac
in re quantum cum Domino poſſumus favora-
biliter annuere volentes, auctoritate nobis a
Domino tradita, & conceſſa confiſi, Indulgen-
tiam Plenariam, & peccatorum remiſſionem
Chriſtiffidelibus præfatis ſupradictas Eccleſias Fra-
trum Ordinis S. Franciſci de obſervantia, & Re-
formatorum dicta die 2. Menſis Auguſti, ut ſu-
pra viſitantibus, & præmiſſa peragentibus con-
ceſſam, etiam Chriſtiffidelium animabus, quæ
Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migra-
verint per modum ſuffragii applicari poſſe,
etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. In
contrarium facientibus non obſtantibus quibuſ-
cumque.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præſen-
tium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam
impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcrip-
tis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate
conſtitutæ munitis eadem prout fides ubique
locorum habeatur, quæ præſentibus ipſis ha-
beretur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub
Annulo Piſcæ. die XXII. Jan. MDCLXXXVII. Pon-
tificatus noſtri Anno Undecimo.

Confirmatur Decretum Congregationis particu-
laris ſuper nonnullis dubiis circa Conſtitu-
tiones Monachorum Congregationis Bavaricæ;
quo etiam extenditur auctoritas Nunciæ
Helvetiorum.

*Conſtitutiones hujus Congr. extant Conſt. ed. 1686.,
Feb. 6., P. 10. aliud vero Decretum Congr. Re-
gul. ſuper electione Abbatum Conſtitut. ed. 1686.,
Febr. 9., P. 10.*

I N N O C E N T I U S P A P A X I .

Ad futuram rei memoriam.

Nuper a particulari Congregatione nonnul-
lorum ex Venerabilibus Fratribus Noſtris
S. R. E. Cardinalibus, ſuper negotiis Congrega-
tionis Bavaricæ Monachorum Ordinis S. Benedi-
cti a Nobis deputata, emanavit ſuper quibuſdam
dubiis pro parte Superiorum, & Monachorum
Congregationis hujusmodi propoſitis Decretum
tenoris, qui ſequitur videlicet.

§. 1. Cum ſuper Conſtitutionibus Congrega-
tionis Bavaricæ a Sanctiſſimo D. Noſtro nuper
approbatis, pro parte Superiorum, & Mona-
chorum ejuſdem Congregationis, excitata fue-
rint infraſcripta dubia, quæ decerni, & declara-
ri poſtulant ab eadem particulari Congregatione

Preces Pro-
curatoris
Geni.

Conceſſio ap-
plicationis d.
Indulgentiæ.

Claufula.

CLXV.

Dat. 21. Mar.
1687. An. 11.

Species facti.

Decretum d.
Congreg.

Dubia circa
Constitutiones.

Emorum S. R. E. Cardinalium a Sanctitate Sua specialiter deputata, videlicet. Primo -- An Abbates electi ad Abbacias, & Monasteria in Libris Camerae non descripta, teneantur petere ab Episcopis, in quorum Diocesi bus sita sunt dicta Monasteria, non solum confirmationem, sed etiam benedictionem, cum in Literis Apostolicis fiat tantum mentio de confirmatione, licet resolutio hujus Sacrae Congregationis sub die 14. Mai 1682. loquatur de confirmatione, seu benedictione. Secundo -- An Diocesani teneantur mittere Commissarium ad interessendum electioni ne sub praetextu ignotae qualitatibus electi, denegare valeant confirmationem, & an tali casu, Diocesano renuente confirmare electum, liceat recurrere, sive ad Sanctam Sedem, sive ad Nuncium Helveticorum. Tertio -- Ad quem spectet confirmare, & benedicere praedictos Abbates, Sede Episcopali vacante, aut administrante Ecclesiam Delegato Apostolico. Quarto -- An Congregatio hujusmodi supponenda sit in totum Jurisdictioni Nuncii Helvetici, qui alium veluti Privilegiorum Conservatorem, substituere possit, cum facultatibus eidem a Nuncio praefato committendis. Quinto -- An renuente Monachis Monasterii Superioris Quercus, vulgo *Obernaltach*, remanere in Congregatione, non obstante proprio consensu, ab initio praestito, deputanda sit persona idonea, quae assistendo visitationi de praefato Monasterio faciendae, possit renuentes Monachos illinc removere, & in aliis sibi benevisis Monasteriis collocare. Sexto -- An Monasterio alias dictae Congregationi legitime unito, liceat ab eadem recedere. Septimo -- An liceat Canonici Ratisbon. dismembrare Parochiales, mensis Abbatibus unitas. Octavo -- An recusante Vicario Capitulari ejusdem Ecclesiae Ratisbonen. publicare Indulgentias a Sanctissimo Domino nostro concessas, ab alio peti possit publicatio, & a quo? Nono -- An admittenda sit forma juramenti, in manibus Augustani Episcopi emissi, a novo Abbate S. Montis Andercensis? Decimo -- Stante Congregationis exemptione, ad quem spectet Capituli directio, & quomodo in electione procedendum? Eadem Sacra Congregatio ad proposita dubia, ut infra respondit, videlicet. Ad primum -- Benedictionem Abbatum reservandam Episcopo, in cujus Diocesi Abbatia reperitur, mittere unum tantum Commissarium ad interveniendum electioni, secutaque electione, transmittendum illius instrumentum ad eundem Episcopum, ipsoque renuente intra trimestre confirmare, posse Eligentes recurrere ad Nuncium Helveticorum, eique proinde tribuendam facultatem confirmandi auctoritate Apostolica Abbates electos, ad Monasteria in Libris Camerae descripta. Ad Tertium -- quoad Monasteria prius subiecta Ordinariae Jurisdictioni confirmationem Sede vacante, seu dato Administratore per Sedem Apostolicam, spectare ad Nuncium. Ad Quartum -- Possit Helveticorum Nuncium in Congregatione exercere per se, vel per alium, ab ipso deputandum eandem facultatem, quam habet intra limites suae Nunciaturae. Ad Quintum -- Providendum a Nuncio Helveticorum. Ad Sextum -- Provisum per Constitutiones. Ad Septimum -- Transmittendam ad Sacram Congregationem Informationem super statu, & qualitate singularum Parochialium. Ad Octavum -- Re-

Resolutiones
Congreg.

currendum ad Nuncium. Ad Nonum -- Non suffineri formam juramenti, nec deberi Episcopo, nisi reverentiam, non autem fidelitatem, & servandam formam Caeremonialis. Ad Decimum -- Mortuo Abbate per Priorem notificandam Praesidi vacationem, atque per eundem Praesidentem assignandum, & determinandum tempus, & diem electionis faciendae, convocatisque statuta die Monachis vocem habentibus, Praesidentem, sine tamen voto, eoque impedito, primum Visitatorem, & deinceps in casu impedimenti primi, secundum, & successivè antiquiorem Abbatem non impeditum, Capitulo praesidere debere. Per Electores verò procedendum ad electionem Abbatis per secreta suffragia, eumque, in quem concurrat major pars votorum, scilicet ultra medietatem Eligentium, itaut unus supra medietatem sufficiat, habendum pro legitime electo, & electionem legitimam pronuntiandam. Quod si intra tempus trimestris vocales ad electionem non deveniant, vel post trina scrutinia in nullo major pars votorum convenerit, tali casu electionem intelligi debere devolutam ad solum Praesidentem. Romae 14. Januarii 1687. G. Cardinalis Carpineus. Loco ✕ Sigilli. E. Panciaticus Secretarius.

§. 2. Cum autem, sicut dilecti filii Caelestis Praeses, & alii Abbates dictae Congregationis Bavaricae Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi, Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri, plurimum desiderant; Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ac effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum praesertim, ac omnia, & singula in eo contenta, & expressa auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, d. Congregationis Bavaricae, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam

Praeses Praesidis, & Abbatum.

Confirmatio relativi Decreti.

Clausula.

impresis manū alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubicumque locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXI. Mart. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXVI.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc. & Reg. super subjectione Collegiæ S. Germani Ecclesiæ Abbatiali Montis Casini.

De jurisdictione in Monachos Confessarios Ecclesiarum S. Scholastica, & specus Sublacen. vid. Constit. 1676., Nov. 17., P. 1. De prima vero subjectione plura extant Benedicti XIII. Const. que inc. Inscrutabilis ed. 1725.

Dat. 22. Mar.
1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Lis inter
Abbatem
Montis Casini,
& Capitulum
Ecclesiæ Collegiæ
S. Germani.

ALias in Causa jurisdictionis, quæ inter dilectos filios Abbatem, & Monachos Monasterii Montis Casini Ordinis S. Benedicti ex una, & dilectos etiam filios Capitulum, & Canonicos Collegiæ Ecclesiæ S. Germani ex altera Partibus pendebat indecisa, emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, videl. In Causa Montis Casini jurisdictionis verten. inter P. Abbatem, Monachos Montis Casini ex una, & Capitulum, & Canonicos Collegiæ S. Germani partibus ex altera de, & super dubiis, & controversiis per hanc Sac. Congregationem Eorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, Partibus hinc inde in factis, & Jure informantibus sub die 12. Martii 1676. referente Eino Castaldo remisit ad Sacrum Auditorium Rotæ pro ejus voto. Eadem Sacra Congregatio visis tribus Decisionibus per Sacram Rotam utraque Parte informante coram R. P. D. Albergato editis sub diebus 30. Aprilis 1677., 14. Aprilis 1679., & 27. Januarii 1681., visisque ejusdem Sacræ Rotæ voto registrato in calce ultimæ Decisionis emanatæ omnibus Auditoribus votantibus, reque mature discussa, necnon pluries citato, & intimato Procuratore Capituli, & Canonicorum S. Germani, referente Eminentiss. Casanate in locum Eminentissimi Castaldi absentis subrogato, censuit, & declaravit, Ecclesiam Collegiatam S. Germani esse subiectam Ecclesiæ Abbatiali Montis Casini, eidemque Ecclesiæ S. Germani, illiusque Capitulo, & Canonicis super præmissis Dubiis, & controversiis imponendum fore, & esse perpetuum silentium, prout præsentis Decreti vigore imponit. Romæ 14. Novem. 1681. G. Cardinalis Carpienus. B. Panciaticus Secretarius.

Preces Procuratoris
Gen.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Casinen. d. Ordinis nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiti plurimum desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dño possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, in-

clinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXII. Mar. MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Erigitur Collegium studiorum in Monasterio S. Pauli extra mœnia Urbis Monachorum Casinen., & pro eo leges nonnullæ conduntur.

Constitutiones eorum Monachorum extant Const. ed. 1680., Novem. 22., P. 5., & quoddam Statutum pro Dieta intermedia Innoc. XII. Constit. ed. 1691., Jul. 28., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili divina sapientiæ, atque bonitatis Arcano Catholicæ Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus præsidentes, Sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantie caligine, mentes luce veritatis illustrantur in Ordinibus, & Congregationibus Regularibus, præsertim sub suavi Monasticæ vitæ jugo Deo famulantibus, uberesque bonorum operum fructus adjuvante Domino proferre jugiter satagentibus libenter excitamus, & promovemus, ac Pastoralis Officii Nostri partes peculiari desuper charitate interponimus, sicut rerum, temporum, & personarum qualitatibus maturæ considerationis trutinâ perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & Catholicæ Fidei Incrementum, & præsidium, ac ipsorum Ordinum, Congregationis decus, & utilitatem, animarumque salutem in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Considerantes itaque quantum decoris, & utilitatis Congregationi Casinensi Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, cujus egregia constant in Ecclesiam Dei merita, sit perventurum, si in Monasterio S. Pauli prope, & extra mœnia hujus Almæ Urbis nostræ, ejusdem Congregationis Collegium studiorum, in quo Monachi ipsius Congregationis Philosophiæ, & Sac. Theologiæ, vel Canonum studiis sedulo navenit operam, opportunis rationibus instituat, jamque provida Superiorum Monasterii seu Congregationis hujusmodi industria, de iis, quæ ad ejusmodi Collegii, ejusque Collegialium, & Lectorum sustentationem, & manutentionem necessaria sunt, sufficienter provisum reperiri: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in Præfato Monasterio S. Pauli, & respective in ædibus S. Callisti de eadem Urbe, ubi Monachi d. Monasterii æstivo tempore degere solent, unum Collegium studiorum, in quo decem saltem Monachi professi d. Congregationis Casi-

nensis

Confirmatio
relati Decreti.

Clausula.

CLXVII.

Dat. 22. Mar.
1687. An. 11.

Exordium.

Commen-
datur d. Col-
legium.Ereccio Col-
legii in Mo-
nasterio S.
Pauli, & in
ædibus S.
Callisti.

nenfis Theologiæ Scholasticæ, & Sacrorum Canonum studiis sub idoneis Lectoribus, seu Magistris operam navare, & in illis institui, atque sedulo instrui debeant, tenore præsentium, sine cuiusquam præiudicio in perpetuum erigimus, & instituimus.

De Lectoribus.

§. 2. Statuentes, & Apostolica auctoritate decernentes, & ordinantes, ut Lectores, seu Magistri in novo Collegio sic erecto, & instituto scientias edoceri, ex ordine saltem Decanorum dictæ Congregationis Cassinens. seligantur, itaque ad id muneris idonei censeantur, qui optimis moribus, vitæque integritate præcipue fulgere noscentur, quique per integrum septennium in aliis Monasteriorum ejusdem Congregationis Scholis, aut in Universitatibus studiorum generalium Philosophiam, & Scholasticam Theologiam publice professi fuerint. Ne autem illorum electionem, ulla prorsus terrena affectio contamine, iidem Lectores, seu Magistri in Capitulo Generali præfata Congregationis Cassinensis a cunctis Diffinitoribus per secreta suffragia eligantur, præstito prius juramento eos eligendi, quos doctiores, aptiores, & præstantiores esse pro sua quisque conscientia in Domino judicaverit. Ipsi vero Lectores, seu Magistri hac forma electi, in Theologiæ Scholasticæ cursu eas scientias, & scripto, & voce discipulis doceant, quæ S. Anselmi Cantuariensis Archiepiscopi, ex S. Benedicti Ordine assumpti, doctrinæ adamussim cohæreant, sub depositionis, & privationis muneris, aliisque pœnis, si secus egerint Superiorum arbitrio intelligendis.

De Studentibus.

§. 3. Porro Scholasticorum, sive studiosorum Collegii hujusmodi numerus omni tempore minor denario non sit, quorum tres tantum, & non plures ex d. Monasterii S. Pauli Professis, & reliqui septem ex septem ejusdem Congregationis Provinciis affumantur; ita scilicet, ut Provinciarum qualibet, discipulum unum ad idem Collegium, tertio quoque anno mittendi facultatem habeat: qua in re ea lex inviolate servetur, ut Monasterium, ejusque Provinciæ majori Professorum numero gaudens, primum Scholasticum, primo triennio ad Collegium hujusmodi mitrat, quo elapso, secundi Monasterii Alumnus subrogetur, & sic de aliis successive. Quod si in Monasterio S. Pauli, sive in alio cuiusvis Provinciæ hujusmodi respective Monachi ad prædictas facultates addiscendas idonei non reperiantur, eo aliis ejusdem, vel vicinarum Provinciarum numerosioribus Monasteriis ad Collegium ipsum loco illorum evocentur.

De Examinatoribus.

§. 4. Nemo autem ad dictum Collegium admittatur, quem morum probitas, & regularis disciplinæ studium, non commendat, & qui toti Philosophiæ, ac tribus duobus, vel saltem Scholasticæ Theologiæ tractatibus in aliis prædictæ Congregationis Gymnasiis sedulo non vacaverint, ab ipso Collegio arceantur. Ac propterea a Diffinitoribus ejusdem Congregationis in Capitulo Generali tres docti, præstantes, & zelo præditi Examinatores in unaquaque Provinciâ instituantur qui publico consulturi bono, Scholasticos diligenter interrogent, & propositis eis Theologicis, atque Philosophicis argumentis, serio, & non ad speciem examinent, deque eorumdem aptitudine, doctrina, & ingenio, præstito juramento in scriptis fidem faciant. Postquam vero sic examinati ad Urbem pervenerint, ab Abbate Monasterii S. Pauli, ac Procuratore Generali Congregationis, & Lectore Collegii hujusmodi pro tempore existentibus denuo interrogentur, & iterato subdantur examini, ac idonei reperti approbentur, excipiantur, & Collegii præmio adscripto declarentur, inhabiles vero inventi, præmissa ad Præsidentem dictæ Congregationis de eorum insufficientia in scriptis attestazione jurata, cum ejusdem Præsidentis consensu, ad profes-

sionis suæ, sive ad alia remittantur, & in Examinatores, qui muneri suo defuerint, tanquam in perjurii reos, graviter in proximis comitiis animadvertatur. Quapropter ad Abbatiam Sancti Pauli regendam, ac ad Procuratoriam Generalis officium si promoveantur, qui impositio sibi muneri satisfaciant, Visitatores autem dictæ Congregationis in actu visitationis d. Monasterii S. Pauli, præfatum Collegium visitent, ac de vita, & moribus Scholasticorum diligenter inquireant, & una simul cum prædictis Abbate Monasterii S. Pauli, & Procuratore Generali, eosdem scholasticè examinent, & quos pravis moribus inquinatos, aut scientiis operam non dedisse cognoverint, præhabito Præsidentis consensu, extra Collegium eliminent, & ab Urbe abigant, eorumque dimissionem eidem Præsidi, sine mora significent, qui ad præscriptum præsentium Literarum alios Scholasticos ejectionum loco substituendos curabit, ut omni tempore præfixus denarius numerus integer in Collegio hujusmodi perseveret.

De amotione Lectorum, & Studentium.

§. 5. Porro nulli Lectori ultra sexennium, nullique studentium ultra triennium in dicto Collegio liceat permanere, sed his temporum spatiis respectivè evolutis, novi Lectores, novique Scholastici antiquioribus subrogentur, incipiendo a proximo futuro Capitulo Generali dictæ Congregationis, quod tertia Dominica, post Pascha Resurrectionis Dominicæ currentis Anni 1687. celebrabitur. Lectores autem, & Scholastici legitime electi, ante præfixum tempus a Collegio prædicto non amoveantur, nisi intervenientibus veris, justis, atque gravioribus causis, quas Abbas Monasterii Sancti Pauli, & Procurator Generalis prædicti pro tempore existentes, tanquam Sedis Apostolicæ delegati cognoverint, & probaverint, & de quibus præmissis in scriptis juramento Præsidentem dictæ Congregationis certiores faciant, qui cum Visitorum Provinciæ Romanæ, Abbatis Monasterii Sancti Pauli, & Procuratoris Generalis præfatorum, vel majoris partis eorum consensu, amovendos amoveant, aliosque in amotorum locum, servato quoad Scholasticos Monasteriorum ordine supradicto, ac præmissis semper duplici eorumdem examine, sicut præmittitur statuto, in Collegium judicant. Quod si contingat Lectores intermedio tempore justis, & gravioribus id exigentibus causis amoveri, & Collegio privari, Præses cum supradictorum, vel majoris partis eorumdem consensu, de aliis Lectoribus provideat, usque ad futuram Dietam, si proxime fuerit celebranda, in qua nova Lectorum hujusmodi electio, vel confirmetur, vel reprobetur, donec in Capitulo Generali Congregationis præfata, tunc proximo futuro, a Diffinitoribus, præstito prius Juramento, ut supra per secreta suffragia ea omnia, quæ interea gesta fuerint, confirmentur, vel recidantur. Eodemque modo pariter, ac lege in casu mortis, vel diutinæ ægritudinis, sive Lectorum, sive Scholasticorum incidentibus Collegii necessitatibus usque ad Dietam, sive Capitulum Generale pro interim consulatur.

De regulari disciplina, & exercitiis Theologicis.

§. 6. Scholastici autem prædicti omnes, & singuli adinstar reliquorum Monachorum in præfato Monasterio Sancti Pauli degentium regulari observantiæ incumbant, mentali orationi, certis horis per Constitutiones statutis omnino vacare satagant. Chorum non omittant, Missarum oneribus, qui Sacerdotio initiati fuerint, satisfaciant, cæterasque monasticas Leges inviolate custodiant, ut tamen omni distractione semota scientiis adipiscendis insistere valeant, eos aliis occupationibus, & præsertim æconomicis curis nemo audeat implicare. Ipsi quoque Scholastici, dum in præfato Monasterio Sancti Pauli commorabuntur, præter quotidianas le-

tiones,

ationes, & repetitiones, singulis hebdomadis, semel per ordinem theses disputandas proponant, atque adversus arguentes ea, qua Monachos Ordinis Sancti Benedicti decet modestia, & religioſitate defendant, & objecta diſſolvant. Quibus literariis exercitationibus, Abbas Monasterii Sancti Pauli omnino, totiusque eiusdem Monasterii Conventus ſemper interſint; quocirca, ut huiusmodi Scholaſticae concertationes ſtudentium profectum juvent, & non ad inanem pompam excitentur, dictus Abbas hyemali tempore in praefato Monasterio habitet, ut ejus praesentia, auctoritate, & vigilantia regularis obſervantia non tepescat, & Scholaſticorum ſtudia ad ſcientiarum amorem inflammentur. Dum vero Sancti Callisti aedes praedictas incolent, conſuetas lectiones, & repetitiones nequitam intermittant, & inſuper ſigillatim theſes in utraque facultate typis impreſſas publice tueantur, quae omnia, ut alacrius, facilius, & commodius exequi valeant, tum Lectores, tum Scholaſtici ab accellu ad Monasterium Sancti Pauli, feſtivalibus diebus exceptis eximantur, praedicti vero Abbates, & Procurator Generalis, eoſdem Lectores peculiari beneficentia, & ſpecialibus charitatis Officiis proſequantur, ipſique Lectores ſexennio in praefato Collegio laudabiliter expleto, a Religione debitum honoribus decorentur.

De victu, & vestitu, aliisque necessariis.

§. 7. Caterum Magiſtris, & Scholaſticiſ praedictis omnibus, & ſingulis victus, & veſtitus, medicinalia, & alia ad vitam neceſſaria Monachorum Caſſinenſium more, & dicti Monasterii Sancti Pauli conſuetudine ſervatis, ab eodem Monasterio cum omni benignitate praebentur. Ut autem Monasterium ipſum horum cauſa nulli ſubjaceat incommodo, nec magis gravetur, cum de praesenti Lector, & ſex Scholaſtici ab eodem ex ſuis proventibus ſubſtententur; pro alio Lectore, aliisque Scholaſticiſ addendis uſque ad praescriptum numerum denarium, Procurator Generalis dictae Congregationis, eidem Monasterio, cum effectu, ſine mora ſingulis annis perſolvat ſcuta ſexcenta monetae, quae cum dicta Congregatio interuſuria debiti ſexaginta millium quo in Monte novennali nuncupato obſtringebatur diminui, & ad minorem quantitatem reduci nuper obtinuerit, ex ea ſumma, quae per diminutionem, ſive reductionem huiusmodi facta eſt compendii, praestanda erunt, cui ſolutioni, ſi ullus Procurator Generalis pro tempore exiſtens ſatisfacere neglexerit, vel temere renuerit ipſo facto, ſecluſa omni excuſatione, nulloque favente colore, officio, dignitate Abbatiali, ac voce activa, & paſſiva in perpetuum privatus intelligatur, ſtatimque a Praeside dictae Congregationis ab officio, gradu, & dignitate depoſitus, & privatus declaretur, poteſtate ad eoſdem gradus, & dignitates iterum illum aſſumendi, vel rehabilitandi (Sede Apoſtolica inconſulta) cunctis penitus interdicta: quod ſi Praesens negligentiae, vel conniventiae in his exequendis reus extiterit, in eadem poenas ſe ipſo facto noverit incurriſſe. Pecuniae vero in accellu ad Collegium, & reſellu ab illo, ac in Concluſionibus quolibet anno imprimendis, expendendae a Monasteriis profeſſionis eorum Lectorum, & Scholaſticorum reſpectively ſubmiſtrentur.

De ſupra-
numerariis.

§. 8. Liceat autem Abbatibus, & aliis praefatae Congregationis Caſſinenſis Monasteria reſpectively regentibus, necnon aliis Abbatibus, vel Superioribus aliarum Congregationum, Monachorum nigrorum tantum ſub S. Benedicti Regula militantium, ſupra praescriptum decem Scholarium numerum, praehabito in ſcriptis Praesidis dictae Congregationis Caſſinenſis, ac Abbatis Monasterii Sancti Pauli, & Procuratoris Generalis praefatorum conſenſu, alios Monachos Monasteriorum quibus praesint, Alumnos ad Collegium praedictum mittere, perſoluta quot-

annis dicto Monasterio Sancti Pauli, pro eorumdem ſuſtentatione, aliisque neceſſariis convenienti pecunia ſumma, qui ſupra numerum mittendi, eandem Collegii leges, ſtatuta, & conſuetudines, quibus caeteri Scholaſtici obnoxii ſunt, ſervare omnino teneantur.

§. 9. Quia vero ad praemissa omnia proſus exequenda potiffimum obſtrunguntur, & valde conferre poſſunt ipſimet Religionis Superiores, idcirco ſtatim pariter, & ordinamus, ut in quolibet memoratae Congregationis Caſſinenſis Capitulo Generali, poſt Diſſinitorium electionem, prima die, poſthabito omni alio quantumvis graviore negotio, Diſſinitores ipſi diligenter, & ſerio inquirent, an de iis, quae in praesentibus literis continentur aliquid omiſſum, innovatum, aut a quoquam fuerit in contrarium, ſeu aliter diſpoſitum, quod ſi haec omnia, & ſingula non ad unguem ſervata, & his noſtris Apoſtolicis juſſionibus non plene obtemperatum animadverterint, ſtatim emendanda emendent, & corrigenda corrigant, ac omnia ad formam earumdem praesentium literarum in integrum reſtituant, & a tranſgreſſoribus, violatoribus, & negligentibus pro culpae gravitate poenas ſumant. Si autem Diſſinitores praedicti in praemissis exequendis deſides, remiſſique extiterint omnia Capituli Generalis acta, promotiones, electiones, proviſiones, designationes, & Decreta ipſo facto nulla, inania, & invalida fore, harum ſerie decernimus, & declaramus, & praeterea Abbas Monasterii Sancti Pauli, Procurator Generalis pro tempore exiſtentes praedicti, in earumdem literarum noſtrarum omnimodam executionem minime noſtrentes, in poenas privationis gradus, dignitatis, & officiorum, ac vocis activa, & paſſiva ipſo facto ſe incurriſſe noverint, ſuper quibus, nonniſi a Sede Apoſtolica praefata diſpenſari poſſit. Denique ut nemo praemissorum ignorantiam valeat allegare, dilecto filio Andrea Deodato a Neapoli per praesentes committimus, & mandamus, ut eaſdem praesentes literas, omni cura, & ſolicitudine, dilectis pariter filiis Praesidi, Viſitatoribus, omnibusque Abbatibus praefatae Congregationis Caſſinenſis notificare procuret, ipſeque Andreas Deodatus, qui de praesenti Procurator Generalis ejuſdem Congregationis exiſtit, praemissorum omnium, & ſingulorum executioni accurate, atque diligenter invigilet, ac de omnibus Nos & hanc Sanctam Sedem quamprimum reddat certiores.

§. 10. Decernentes ipſas praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod Superiores, & Monachi Congregationis Caſſinenſis, & Monasterii Sancti Pauli praefatorum, aliive quilibet in praemissis intereſſe habentes, ſeu habere quomolibet praetendentes cujuscumque gradus, ordinis, praeminentiae, vel dignitatis, aut alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſa propter quas praesentes emanarint ſufficienter adducta, verificata, & juſtificata fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimae, & totalis laeſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtrae, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuumque expreſſionem requirente defectu notari, impuguari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperiitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut

De praedictorum omnium executione.

Clauſula.

impetrato,

impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit felicitis recordationis Pauli Secundi, & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Congregationis Cassinensis, & Monasterii Sancti Pauli præfatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, slylis, usibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis etiam Congregationi, & Monasterio præfatis, illorumque Superioribus, & aliis personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & quantiscumque vicibus, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur presentibus pro expressis, & ad verbum insertis, habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem, ut earumdem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXII. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

Erigitur in Congregationem Confraternitas Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus, ejus novæ Constitutiones confirmantur, & privilegia, exemptiones, ac Indulgentiæ ei conceduntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclésiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ sapientiæ, atque bonitatis abundantiam præfidentes, ad ea per quæ pietatis, & Christianæ charitatis opera ubique locorum præsertim ad Infirmorum, & Convalescentium subventionem, & utilitatem provide, prudenterque ordinantur propensis studiis intendimus, & Christiifidelium in id ipsum laudabiliter, & fructuose incumbentium Confraternitatibus in visceribus paternæ gerentes charitatis, felici illarum statui, & prosperæ in viâ mandatorum Domini directioni, libenter providemus, illasque, & personas in eis Domino famulantes opportunis favoribus, & gratiis prosequimur, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature consideratis, ad Dei Omnipotentis gloriam, & animarum salutem, ac piorum operum incrementum, Populique Christiani ædificationem, & consolationem specialem conspicimus in Domino salubriter expedire. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Rodericus a Cruce Procurator Generalis Confraternitatis Confratrum Bethlehemitarum nuncupatorum in Hospitalibus Pauperum Convalescentium in Indiis Occidentalibus canonice (ut asseritur) erectæ, quod dicta Confraternitas in eisdem Indiis initium habuit, a quondam Petro Betancur a Sancto Josepho, qui primam Domum, & Hospitale ipsius Confraternitatis in Civitate Guatimalæ pro Pauperum Convalescentium cura, aliisque pietatis, & Christianæ charitatis operibus anno 1653. edificare cœpit, subinde cum aliud simile Hospitalale anno 1671. in Civitate Liman. fundatum fuisset, Constitutiones pro præfata Confraternitatis gubernio juxta tunc existentem illius statum factæ anno 1674. per Sedem Apostolicam confirmatæ fuerunt. Porro aucto ejusmodi Hospitalium numero, usque ad undecim, & in promptu existente multorum aliorum fundatione, pro felici, prosperoque ejusdem Confraternitatis regimine, & gubernio formatæ fuerunt novæ Constitutiones, præfenti illius statui convenientes, tenoris, qui sequitur videlicet.

CAPUT PRIMUM.

De Confraternitatis Instituto.

§. 1. Finis societatis est strenue admodum incumbere in exercitium operum charitatis, & misericordiæ, tam spiritualium, quam corporalium erga omne genus personarum, præsertim erga Ægros convalescentes, procurando quam maxime Animarum tum propriarum, tum proximorum nostrorum salutem per omnium virtutum usum, & vitæ probatæ exemplar, adeo ut hi, qui ad nostra Hospitalia venerint corporis salutem recuperaturi in Animæ quoque salute egrediantur meliores effecti.

§. 2. Omnes subditi esse debent Præfecto Generali, & in humili subjectione suis Superioribus peculiaribus.

CLXVIII.

Dat. 25. Mart.
1687. An. 11.

Exordium.

Oras, &
progressus
dictæ Confraternitatis.

CAPUT

CAPUT SECUNDUM.

De Recipiendis ad Confraternitatem.

§. 1. Quia multitudo confusionem parere solet, ac etiam relaxationem, conveniens erit, ut non adsit in nostris Hospitalibus major Fratrum numerus, quam quos exiger necessitas, non erit tamen duodenario inferior, & si opus erit numerum augere, fieri poterit, id de licentia Præfecti Generalis, & Assistentium Generalium.

§. 2. Omnes, qui apti fuerint Medicinæ, & Chirurgiæ artibus, illas addiscant ex Præfecti Generalis, & Assistentium permissione.

§. 3. Admittendi ætate, & viribus pollere debent ad ministeria, quibus initiantur, convenientibus, ab omni originis, & infamiæ labe, imo & ejus suspitione immunes, cælibes, corpore sani, nec ullo modo ære alieno, aut aliis oneribus gravati, quæ molestiæ, seu impediementi esse possint, nec qui ullius Religionis, seu Congregationis habitum habuerint.

§. 4. Peractis probationibus, & experimentis etiam spiritus, quo ducuntur, prout convenire visum fuerit, cum fuerint ex sententia Fratris Præfecti, & Assistentium approbati, & in habitu sæculari manserint per aliquot septimanas, humilibus Domus exercitiis se applicando, hoc tempore Generalem omnium suorum peccatorum facient confessionem, ac quas profiteri debent regulis instruantur, adimpletisque istis obligationibus, completo decimo sexto ætatis anno habitum eis dabit Frater Præfectus de Præfecti Generalis, seu illius, qui, ut infra dicitur, vices tenebit ejusdem Præfecti Generalis, & Assistentium licentia, ac elapso probationis, & Novitiatus anno, ac de ejusdem Præfecti Generalis, seu Tenentis ejus vices, & Assistentium licentia, dummodo Professionem emissuri sciant legere, & scribere, & non alias professionem emittent in manibus Fratris Præfecti vota Obedientiæ, Paupertatis, & Castitatis, ac Hospitalitatis vivendo, cujus posterioris voti obligatio extendatur ad inserviendum Pauperibus infirmis, etiam si sint Infideles, & aliqua contagiola ægritudine affecti, & successive fiet aliud votum perseverandi perpetuo in nostra societate Bethlemica, Infirmisque serviendi.

§. 5. Adeste debet unus Novitorum Magister nominatus a Præfecto Generali, & Assistentibus in Hospitalibus, quæ pro Novitiatu destinabunt ipse Præfectus Generalis, & Assistentes, in id accurate incumbendo, ut Magister sit ex insignioribus virtute, & prudentia, & qui saltem semel Præfectus fuerit alicujus ex nostris Hospitalibus, & casu quo idem Novitorum Magister modo, & forma, de qua supra destinatus decedat, vel alio impedimento detineatur, prælegi in casu impedimenti provisionaliter debeat a Præfecto Domus, in qua contingat tale impedimentum alias sufficienti doctrina, & moribus præditus; in casu vero obitus præfigi debeat alius ab eodem Præfecto Domus, qui hujusmodi munus exerceat, donec sequatur approbatio Præfecti Generalis, & Assistentium, eaque sequuta evadat verus Magister Novitorum, alias subintrabit ille, quem Præfectus Generalis, & Assistentes nominare censuerint in Magistrum Novitorum.

§. 6. Inquisitiones de admittendo fient coram Fratre Præfecto cum ejus Secretario, Assistente etiam Novitorum Magistro.

§. 7. Non potest admitti in Societatem ullus qui sit in Ordine Sacro constitutus, nec Cappellani, nec ullo alio titulo, neque ullus Frater ex hucusque admissis, & in posterum admittendis ordinari, quia statui Sacerdotali non conveniunt manualia ministeria, in quibus exercere se debent Fratres; Et si quis ordinem susceperit

ipso susceptionis facto remaneat exclusus, & Societatis habitu privatus, ac a votis absolutus, nec in Domo stare possit, etiam si sit in alio habitu. Iis vero, qui jam reperiuntur in Ordine Sacerdotali permittatur in Societate permanere, præsenque dispositio respiciat tantum futurum, non obstantibus dispositis in contrarium in veteribus Constitutionibus a Sancta Sede confirmatis.

CAPUT TERTIUM.

De Habitu interiori, ac exteriori, ac Cubiculis.

§. 1. Habitus uniformis esse debet in omnibus Fratribus, isque ex quo appareat interna humilitas, & rerum mundanarum contemptus, & sit symbolum, quo vere pauperes, & penitentes esse dignoscantur.

§. 2. Habitus exterior erit ex panno rudi, & coloris, ut dicunt *burial*, nimirum ex lana quæ dicitur de *Sumonte leucophæa*, forma sit adinstar Togæ talaris cingulo corei nigri ad duorum digitorum latitudinem restrictæ, cucullus una tertia, ut ajunt, altus extremitate in aliquod acumen desinente, & dicta Toga quatuordecim palmos habeat in circuitu, & unam tertiam in manica, clamys ejusdem generis, duabus tertiis brevior Toga, pileus leucophæus ex lana rudi, & cum limbo grandi circuitus decem digitorum subtus corio tenui nigro ducto, & cum duobus funiculis pendiculis, nudis Tibiis, & pedibus cum solis crepidis, quas vulgo nominant Ramplonas, rudibus, & crassis, ac latis soleis, adeo ut habitus pauperati, & ruditati respondeant, super latus sinistrum Chlamydis gestabitur in lamina ad instar scuti depicta Jesu Christi Summi boni nostri Nativitas.

§. 3. Vestis interior convenire debet in paupertate cum exteriori quæsto in illa nitore, qui optime potest convenire cum paupertate, idcirco nemini concedatur induere lineum indusium nisi in gravi necessitate, qua qui urgebuntur, illud ferre poterunt, quo duraverit infirmitas cum Fratris Præfecti licentia: Licetum erit gestare Tunicam mutitiam rudem, & panniculos sive fuceos nec ulli concedatur radere, nec tondere barbam quantum ad illam, quæ solita est Eremitis conformabitur.

§. 4. Debent omnes unico vestitu contenti esse, & quia necesse erit illum mutare, erit in Hospitali locus pro Pannaria designatus omni genere Vestituum, quibus Fratres nostri indigere possunt instructus, quibus cum charitate, & diligentia illis providebitur singulis quindecim diebus, aut etiam ante si opus fuerit.

§. 5. Exteriori vestitus paupertati consonare debet interior Cubiculorum, seu Cellarum paupertas, in his permitti non debent laminæ, nec arcule, nec alia supellex exquisita, & superflua, neque profani ornatus, qui summam dedecent paupertatem, quam observare debent nostri Fratres, & ad evitandum quantum fieri potest, ne illa imminuatur, Præfectus Generalis, Assistentes, & Præfecti id satagent, ut eorum cubicula exemptio sint, quo alii addiscant humilitatem, & paupertatem, quas debent in suis observare; & ut illa facilius recognoscere possit Superior, carebunt clavibus, & feris Januæ; adeo ut lectus ex ligno cum duabus dumtaxat lodicibus, quæ illum cooperiant: Unum pulvinar panneum: Una Crux ex ligno rudi: Aquæ lustralis vasculum: Scabellum, & mensula cum capsula absque clavi, ubi asserventur penitentia Instrumenta: Liber de contemptu Mundi, aut alius spiritualis: Et quia incongruum foret, ut qui veniunt omnibus inservire, haberent qui eis inservirent, nemo poterit famulum habere peculiariter.

§. 6. Poterunt admitti in Donatos horum aliqui, qui ex quopiam iusto impedimento excludantur, ne sint Fratres cucullati, qui nostrum

habitum

habitum induent absque cucullo, & poterit Præfectus Generalis una cum Assistentibus permittere, seu licentiam concedere, ut ipsorum aliqui profiteantur eadem vota, quæ profiteri debent Fratres ut majus meritum, & perseverantiam hoc modo possint obtinere.

CAPUT QUARTUM.

De Exercitiis Spiritualibus cujuslibet diei.

§. 1. Habebunt Fratres quotidie horam unam Orationis mentalis a quinta ad sextam matutinam, convenientes omnes ad Campanæ sonum cum Fratre Præfecto, cum quo protinus post orationem ibunt omnes ad verendum, vasa promendum, & valetudinaria poliendum, & finitis istis exercitiis audient Missam ad arbitrium Fratris Præfecti. Diebus Jovis, & Dominicis cujuslibet Hebdomadæ Sacram Eucharistiæ sument omnes Fratres in communi, & si inter Hebdomadam accedit aliqua solemnitas festiuitas, poterit communio anteverti, seu postponi feriæ quintæ, illam ad festiuitatem transferendo.

§. 2. Hora secunda pomeridiana omnes in Ecclesia congregati recitabunt Stationem SSmī Sacramenti, & post ejus venerationem legetur unum Capitulum ex Libro, cui titulus Contemptus Mundi, & deinde omnes ordinate procedent, Psalmum Miserere, recitantes usque ad valetudinarium principale, & hoc finito partim ad alia divertent ad verendum, & sternendum lectos Infirmorum, & Convalescentium.

§. 3. Hora quarta cum dimidia post meridiem recitabitur Corona B. Virginis Domine Nostræ Septem Misteriorum, & finietur cum examine conscientie quadrantī horæ duraturo, & advesperascente die dato ad orationes campanæ signo, habebitur una hora orationis mentalis, ad quam puncta dabit Frater Præfectus ex uno librorum, qui de hac agunt materia, & sunt P. Frater Ludovicus Granatensis, P. Thomas de Villacastin, Falconius, aut alii, finemque imponent actu contritionis.

§. 4. Duodecima nocturna surgent omnes (exceptis illis, qui Superioris judicio legitime fuerint impediti), & simul in Ecclesia recitabunt Coronam B. Mariæ Virginis cum Orationibus approbatis de Imitatione Passionis Jesu Christi, prout sunt in Diurno tenoris sequentis videlicet.

O Domine Jesu Christe, adoro te in Cruce pendentem, & coronam spineam in capite portantem: deprecor te, ut me tua Crux liberet ab Angelo percutiente. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe adoro te in Cruce vulneratum, felle, & aceto potatum: deprecor te, ut vulnera tua sint in remedium Animæ meæ. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe propter illam amaritudinem, quam pro me miserrimo sustinuisti in Cruce: maxime in illa hora, quando Anima tua egressa est de benedicto corpore tuo: deprecor te, miserere Animæ meæ in egressu suo, & perduc eam in vitam æternam. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe adoro te descendentem ad Inferos, & liberantem Captivos: deprecor te ne permittas me illuc introire. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe, adoro te resurgentem a mortuis, ascendentem ad Cælos, seilenteque ad dexteram Patris: deprecor te, ut illum te sequi, & tibi præsentari merear. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe, Pastor bone, justos conserva, Peccatores justifica, omnibus fidelibus miserere, & propitius esto mihi maximo Peccatori. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe, adoro te in Sepulchro positum, mirra, & aromatibus conditum; deprecor te, ut tua mors sit vita mea. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

Et dilatatis ad Crucis formam brachiis recitabitur Statio SS. Sacramenti, & in Vesperis festiuitatum D. N. J. Christi, & B. M. Virginis, Sanctorum Apostolorum, & Sancti Dominici, ac S. Francisci, omnium Sanctorum, S. Josephi, S. Michaelis Archangeli, S. Gabrielis, & S. Teresie a Jesu recitabunt integrum Rosarium quindecim Mysteriorum, & dilatatis in Crucem brachiis, supradictam Stationem, & quoties recitabunt quindena Mysteria a relictis Passionis Orationibus supersedebunt.

CAPUT QUINTUM.

Exercitia Spiritualia cujuslibet Hebdomadæ.

§. 1. Ter in hebdomada, nempe feria secunda, quarta, & sexta habebitur disciplina Communitatis in Ecclesia, idque fieri poterit post orationem mentalem nocturnam: habebitur toto tempore, quo recitabuntur Psalmi Miserere, & De profundis, adjunctoque actu contritionis signum dabit Superior, & cessabit disciplina.

§. 2. Capellanus nominatus pro administratione Sacramentorum singulis quindecim diebus hora septima cum dimidia nocturna habebit ad Fratres concionem, vel sermonem spiritualem, & quando id fiet, media hora anticipabitur Corona, & Oratio, ne desit tempus pro conscientie examine.

§. 3. Omnes Fratres debent jejunare juxta formam S. Matris Ecclesie, & feria sexta Parasceve dumtaxat pane, & aqua jejunabunt.

§. 4. Omnes pedibus debent incedere in locis habitatis, sed per itinera, dum longinqua fuerint, equitare poterunt, illisque de necessariis ad ea profequenda semper providebitur.

§. 5. Attento, quod efficacissimum ad observantiam Regularem, pacemque Animæ interiorum conservandam medium est secessus, omnes nostri Fratres districtissime evitabunt egressus e Domo, & Sæcularium visitationes in vana Officia, temporisque jacturam tendentes, & ita nemo licentiam petet pro hujusmodi egressibus, & visitationibus, etiam Parentum proximiorum, præterquam in casu necessitatis, aut gravis infirmitatis ad Præfecti arbitrium, aut quando ipse eos mittet pro re divini servitii, proximi subventionem, vel Hospitalis utilitate.

§. 6. Hospitalia, & Fratres debent sustentari ex eleemosynis, & si temporis processu compertum fuerit expedire alicubi redituum admissionem, ob eleemosynarum defectum, & devotionis imminutionem admitti poterunt ex Præfecti Generalis, & Assistentium licentia.

§. 7. Quando Fratres ex aliquo itinere extra Civitatem redibunt, cum ipsis dispensabitur, ut non assistant exercitiis domesticis, & spiritualibus per triduum, & non ulterius: Porro si iter longinquum fuerit, aut ultramarinum, (prout plerumque contingit in Indiis) novem dierum erit hujusmodi dispensatio, quo a fatigatione subleventur, prout bene ordinata charitas requirit, & ut hoc melius, & majori allevatione facere possint, id temporis dabuntur ipsis indusium, lectusque cum culcitra, & linteis cubilibus. Et infirmarius, aut alius ejus loco curam habebit illis ea prima nocte pedes ablundi, illosque excipiet in Hospitio, quod

ad hunc effectum nostris in Domibus, & Hospitalibus debet esse apparatus.

§. 8. Omnes Fratres, qui iter facient, aut Civitate egredientur singulis diebus, ea, qua poterunt hora, etiam si tripartitum hoc fiat, recitabunt integrum quindecim Mysteriorum Rosarium, ac unam SS. Sacramenti Stationem. Et Superiori cura erit id muneris eis in memoriam adducere tempore discessus, & hoc aliis spiritualibus exercitiis æquivalere, nec poterit quis mitti, nec Domo egredi solus, sed semper associatus, & quando ad iter faciendum egredientur, & quando ipsis eundem erit per Civitatem, ut ita respectus habeatur decentiæ, qua nostros Fratres decet incedere, & aliis inconvenientibus, quæ ex contrario notorie resultat, obvietur.

CAPUT SEXTUM.

Exercitia charitatis erga Pauperes Infirmos.

§. 1. Cum principale Fratrum Institutum sit Pauperibus infirmis inservire, omnibus persuasum esse debet, id præcipue illis incumbere, ut tam Sancto exercitio sint addicti, nec in nullo alio majus obsequium Domino nostro præstituros, ministerio, quam hoc humilitatis, & charitatis ob ejus amorem illud exercendo erga Pauperes indigentes, & rebus necessariis destitutos.

§. 2. Ad hujus obligationis satisfactionem, in promptu quamprimum certiores facti fuerint se conferent ad illos asportandos in Sella gestatoria (quæ ad hoc erit preparata) usque ab Hospitalibus, & Domibus, ubi eorum fuit habita curatio ad nostrum Hospitale, ubi curatio eis adhibenda, aut convalescere debent, nec alienis humeris fideant onus, quod suismet Deus imponit.

§. 3. Non debet excludi ab Hospitalibus nostris ullum genus personarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis ulnis Liberos, Servos, Mauros, Nigros, & Gentiles, exceptis Mulieribus, quæ nullo titulo poterunt ingredi ad curandum, nec ad invisendum Pauperes intra Clausuram nostrorum Hospitalium.

§. 4. Habeat Infirmarius apparatus lectos, ubi recumbant ægri postquam eis pedes, si opus fuerit, abluti fuerint, & aliqua eis refectione subventum, & prima erit sollicitudo eos dispendere, ut peccata constentur, id permittente ægritudinis qualitate.

§. 5. Assistet cum majori, & aliis Infirmariis Frater Præfectus, duabus vicibus, quibus medicus debet ægros invisere, & in scriptis rediget quidquid iste ordinaverit, idemque faciet major Infirmarius, & horis congruis Præfectus inquirat ab ægrotis, an major Infirmarius executus sit quidquid Medicus dispositum reliquit, & si quem compererit defectum, remedium protinus conferet, & convenientem ejus culpæ pœnitentiam majori Infirmario.

CAPUT SEPTIMUM.

Quid observari debeat in Valetudinariis erga Ægrotos Convalescentes, insanabiles, Peregrinos, & Pauperes.

§. 1. Ut Ægroti, & Convalescentes servitia habeant, & refocillationem omni cum cura, & opportunitate, aderit Frater Infirmarius major, a Præfecto Generali, & Assistentibus deputatus, cui incumbet Valetudinariis præesse, & cui reliquii alii Infirmarii Hebdomadarii debent obedire in rebus ad ejus munus pertinentibus, & debet procurari, ut is qui hoc fungetur munere placidus sit, & charitatis plenus, qui sciat tolerare absque sui immoderatione Ægrotos, & eos emendare absque afflictione illorum.

§. 2. Extabunt diversa Valetudinaria separata ab Hispanis pro Indis, Mauris, & aliis Gentibus, & hæc, & illa procurabitur, ut sint ab officiis disjuncta ad Ægrotorum molestiam evitandam.

§. 3. Peculiarem curam adhibeat Infirmarius major, ut Valetudinaria semper sint nitida, & accommodata, lectique bene strati, istorum suppellectilem, quolibet Sabbato variando, aut etiam anticipare, si quibus opus fuerit, & ut hoc facilius fiat, convenient omnes Fratres quotidie hora destinata secunda pomeridiana, & post Stationis Sanctissimi Sacramenti peractam recitationem.

§. 4. Magnopere fatagat, ut modus agendi Convalescentium, & aliorum Pauperum Christianus sit, & modestus, ut nemo juret, vel vitium habeat scandali, & si quis licentiosus fuerit eum charitate semel, ac iterum corrigat, & si id satis non fuerit, reddat rationem Fratri Præfecto, ut blande, & officiose eum dimittat ex Hospitali, antequam vitii ejus ulcus reliquos inficiat.

§. 5. Si cui Convalescentium aggravabitur infirmitas, aut supervenerit, unde ad arbitrium Medici curari debeat, Infirmarius certiorabit Præfectum, ut æger ad aliud deferatur Hospitale, ubi cura ejus habeatur, donec sit in statu ad nostrum redeundi.

§. 6. Omnibus Ægris, & Convalescentibus, ac reliquis Pauperibus Missa dicitur quotidie in Valetudinariis hora congrua, & singulis diebus, quindecim constentur, & communicabunt.

§. 7. Omnes Ægroti mane laudabunt Sanctissimum Sacramentum, & ad honorem S. Josephi Patriarchæ recitabunt septem Pater noster, & Ave Maria cum Gloria Patri, recitante una cum illis majori Infirmario, qui cum aliis Infirmariis protinus curabit eis dare jentaculum, ante quod, uti & ante prandium, ac cœnam debent recitare Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro Benefactoribus.

§. 8. Undecima hora diei ad sonum Campanæ conveniet Frater Præfectus cum omni communitate ad dandum prandium Pauperibus, & benedictionem impartietur, & Fratres nostri propriis manibus apparabunt, & distribuent discos, non exclusis ab hoc charitatis officio illis, qui in eo mereri voluerint, observetur silentium dum comedunt Pauperes, habita ad spiritualem lectioem, quæ ipsis fieri debet, applicatione, & finita comestione, & peractis gratis, claudantur Januæ, ut quiescant, neque aperiantur usque ad secundam pomeridianam.

§. 9. Quarta hora cum dimidia post meridiem ad Campanæ sonitum Infirmarius recitabit Coronam nostræ Dñæ cum ægrotis, & convalescentibus postquam protinus dabitur Pauperibus cœna, cui assistet Frater Præfectus cum tota Communitate, eodem observato ordine, quo datum ipsis fuit prandium, & d. Corona pro Benefactoribus vivis, & Defunctis applicabitur.

§. 10. Si quis Fratrem nostrorum infirmabitur, illico advertet Fratrem Infirmarium, & hic Medicum, ut recognita ægritudine agatur de remedio, & toto, quo durabit tempore ei assistent reliqui magno cum amore, & studio, adeo ut nihil ei desit, præcipue incumbendo salutis, & bonæ Animæ compositioni, & casu, quo Infirmitas periculosa sit, disponat se ad modum opportune ne absque omnibus Sacramentis moriatur, in hunc finem extabit diversum Valetudinarium, cum suppellectili alia, quam pauperum, ubi nostrorum Fratrum cura habeatur, super quo Frater Præfectus magno studio incumbet, ut omnia sint valde composita, & opportuna.

CAPUT OCTAVUM.

De aliis Distributionibus, & animadversionibus pro bona observantia.

§. 1. Hospitalia nostra unicam debent habere ad plateam januam ultra porticulam pro Domus servitio, & ostium semper debet esse clausum, eique assistere Frater unus, qui Janitorem agat a Superiore deputatus ad aperendum, & claudendum portas accurate eis, qui pullaverint, & duodecima hora meridiana claves Superiori contignet, idemque faciet advesperascente die.

§. 2. Non permittatur ex januis in nostra Hospitalia Mulierum ingressus, & quæ ratione cognationis volent aliquem Convalescentem invitere, poterunt id in Conclavi ostiario agere.

§. 3. Non admittent Fratres visitationes in Conclavibus, sed ea poterunt admitti in Aula, aut aliis locis publicis ad hunc effectum in Hospitali designatis.

§. 4. In prandio, & cœna servabitur silentium in Triclinio omnibus, dum comedunt, alioquo pabulo Animarum refocillantibus, lectioni spirituali, quæ haberi debet incumbendo, sibi invicem inserviant, nec locorum aliqua sit præminentiâ, quam quæ ordine resultabit, quo singuli adventabunt excepto Præfecto, qui debet locum præcipuum habere.

§. 5. Peractis gratis post prandium, illico incipient Stationem Sanctissimi Sacramenti, quam recitando ordinatim ibunt usque ad Ecclesiam, & eam applicabunt pro Benefactoribus vivis, & mortuis. Noctu ante cenam feria secunda, quarta, & sexta erit Capitulum Culparum in Triclinio, & eas dicet Frater Zelator, qui pro illa Septimana fuerit nominatus, & post cenam finient cum uno responsorio, ac Oratione Sanctæ Synodi pro Animabus Purgatorii, eosque ad veniam prostratos lustrabit Superior.

§. 6. Post prandium, & cenam aliquod intervallum habebunt familiaris conversationis, & post eam indicetur sonitu silentium, quod observari debet adamussim a prima usque ad secundam pomeridianam a nona nocturna usque ad sextam Martinam, omnesque diei curriculo current observare silentium, quod per nostra licebit ministeria.

§. 7. Non poterunt Fratres exarare literas, nec Scripturas, neque eas recipere absque peculiari Præfecti licentia, nec pariter poterunt in aliorum Conclavia ingredi, neque in Novitiatum, nec alias domesticas Officinas Domus, nisi quis indigerit illis, quæ inibi extabunt, & tunc id eis licebit petita a Præfecto licentia.

CAPUT NONUM.

De regimine nostræ Societatis.

§. 1. Pro nostræ Societatis conservatione, & ut tam pium Institutum manuteneatur adesse debet generalis Præfectus, cui obediat.

§. 2. Is etiam, qui per electionem infra indicandam Præfectus Generalis constituetur durare debet in exercitio talis muneris per sexennium tantum.

§. 3. Et quoniam debet habere Assistentes Præfectus Generalis, cum quibus negotia occurrentia conferat, & expediat, hinc est, quod juxta formam infra designandam eligi debent alii quatuor Fratres habentes qualitates infra requisitas, qui sub Assistentium titulo cum Præfecto Generali degere debeant, quique ab eodem Præfecto, quo voluerit convocari possint ad pertractanda, & expedienda negotia occurrentia, habebuntque prædicti Assistentes votum decisivum non consultativum tantum, & hæc pariter Assistentium munera debent durare per sexennium. Et quoniam in hoc initio non potest ad praxim deduci forma infra præscripta super electione,

tam Præfecti Generalis, quam Assistentium, & nihilominus introductio formæ gubernii, necessaria est, propterea pro prima vice dignabitur Sanctissimus D. Noster Papa Innocentius XI. nominare unum ex Fratribus in Præfectum Generalem dictæ Societatis, & quatuor alios in Assistentes ad sexennium duraturos, qui eandem habeant auctoritatem, perinde acsi legitime a dictis Fratribus electi forent.

§. 4. Præfecti Generalis electio pro prima vice celebrari debet in Domo Guatimalæ, quoniam ipsa est Matrix, & prima origo nostræ Societatis, ut iste honor illi tribuatur. Perpetuis autem futuris temporibus, quoniam in d. Guatimalæ Provinciis propter locorum qualitates, & Domorum penuriam Capitula generalia celebrari commode non possunt: Hinc est, quod excepta dicta prima electione, perpetuis futuris temporibus, electio Præfecti Generalis, & reliqua omnia, quæ in generalibus Comitibus explenda sunt, fieri debebit alternatim Limæ, & Mexici, quæ sunt Domus antiquiores, itaut incipiatur a Domo Limæ, ac deinde in Domo Mexici hoc modo electiones alternando, quo æqua habetur ratio Domorum, quæ actu existunt, & favente Dei misericordia in posterum extabunt in dictis Regnis, & Provinciis.

§. 5. Electio Præfecti Generalis debet fieri a Vicario Generali, ut infra denunciando a quatuor Assistentibus, a Secretario generali, ab omnibus Fratribus Præfectis, & antiquiori discreto quorumcumque Hospitalium, necnon a Magistris Novitiorum, ad quam electionem aut personaliter, aut per Procuratorem legitimum, qui tamen esse nequeat neque ullus ex Fratribus residentibus in Domo, ubi fiet electio, neque ullus, qui alias sit vocalis, convenient omnes. Si quando vero adjuvante D. Hospitalium numerus in Regno, ubi electio celebrabitur pervenerit ad decem, & novem, tali casu cesset in electione Præfecti Generalis votum supradictorum Discretorum Hospitalium. Qui Electores cum dicto Vicario Generali, debent congregari in Aula Capitulari opportune instructa, invocatoque in primis Spiritus Sancti auxilio præfidente ipso Vicario procedant ad faciendam per secreta suffragia Præfecti Generalis electionem, proinde singuli vocales habeant secum plures schedulas uniformes eis per Secretarium distributas, quæ tribus vicibus plicari possint, & in Superiori parte ejusdem Schedulæ, quilibet ex vocalibus scribet nomen proprium per hæc verba: Ego Frater N., in secunda vero plica scribat: Eligo in Præfectum Generalem; & in tertiâ plica Schedulæ scribat nomen illius, quem eliger; quisque vero partem Schedulæ ubi scriptum est nomen ipsius vocalis primo loco plicabit, & sigillo claudet, ne aperiat, nec legi possit, & deinde reliquum ejusdem Schedulæ ita plicabit, ut quod scriptum est non videatur. Quisque etiam ex vocalibus ita scribet, ut quod ab uno scribitur ab altero non videatur, & his peractis Schedulas hujusmodi complicatas juxta ordinem eorum antiquitatis projicient in Urnam, seu Vasculum ad id collocandum super mensa ante Vicarium apposita; omnibus autem Schedulis allatis Urna hujusmodi coram Vicario, & duobus Fratribus Assistentibus ex antiquioribus aperietur, & de Schedulingularum numero numeratio fiet, iisque compertis absque numeri defectu, & absque excessu, incipient aperiri in ea parte, in qua descriptum erit nomen eligendi, relicta integra altera parte, in qua est nomen eligentis. Et successive prout aperientur ab iisdem Vicario, & Assistentibus recognoscantur, & alta voce per Secretarium publicabuntur nomina Electorum, & prout in unoquoque vota data reperientur, adnotabuntur in folio ad id destinato, & unusquisque ex intervenientibus in electione adnotare poterit. Omni-

bus autem perlectis, si reperiat aliquis in quem concurrat major pars votorum, scilicet ultra medietatem eligentium, ita ut unus supra medietatem sufficiat, is intelligatur electus, & electio legitima pronuntiabitur. Si autem in supradicto Scrutinio in nullo respicietur concurrere major pars Votorum, tali casu ad novum Scrutinium, seu ad tot Scrutinia procedatur, donec aliquis remaneat electus. Electo vero in Praefectum Generalem, Fratres omnes a Vicario ipso incipiendo obedientiam praestabunt, in casu quo ita in Praefectum Generalem electus a loco electionis hujusmodi abfuerit, ne interim Societas aliquo suo in regimine dispendium patiatur, Vicarius Superioris partes ad Vicariatus normam exequi continuabit, donec ipsi de acceptatione ab electo Praefecto Generali facta constiterit. Quod si noviter electum in Praefectum Generalem ante istam acceptationem mori contingerit, Vicarius eo, quo supra modo continuabit usque ad novam Praefecti Generalis electionem.

§. 6. Et cum possit contingere, ut inter vocales ad sit suffragiorum aequalitas, ne super hoc oriri possint turbationes, declaratur Vicarium, qui electione praesidebit ejusmodi debere suffragium habere, ut in suffragiorum aequalitate illam dirimat Vicarius novo voto per ipsum tunc praestando, quod si ipse Vicarius sit in paritate Votorum electionis passiva cum altero, eo casu, non Vicarius, sed Assistentis antiquior in electione passiva hujusmodi non comprehensus suo suffragio paritatem dirimet.

§. 7. Vicarius debet habere suffragium activum, & passivum, & quia potest evenire, ut in electione, quae fiet, nominetur in Praefectum Generalem, & hoc casu incompatible est, ut possit approbare, & publicare electionem, ideo disponitur, ut ipso Vicario in Praefectum Generalem electo Antiquior Assistentis debeat approbare, & publicare electionem.

§. 8. Ut possit in Praefectum Generalem eligi, & nominari quilibet ex Fratribus dictae Societatis debet habere completam quadraginta quinque annorum aetatem, & elapsis post Professionem quindecim ex illis. Et pariter debet habuisse ut minus bis regimen alicujus ex dictae Societatis Hospitalibus.

§. 9. Et attenta distantia, quae tanta est inter dicta Hospitalia, quandoquidem aliquam inter se plus mille leucis distant, & in eis, quae in posterum extabunt eadem pro amplitudine illorum Regnorum intercedit distantia, & in eventibus, quae in quolibet illorum occurrerent, promptam convenit adhiberi provisionem, cumque non possit Praefectus Generalis in adeo distantibus, & se junctis locis una cum Assistentibus residere, ideo pro meliori dictae Societatis regimine disponitur, quod Praefecto Generali in Regno Peruviano degente, debet committere vices suas Praefecto Sancti Francisci Xaverii de Mexico adjunctis eidem aliis quatuor Assistentibus in Capitulo generali eligendis pro omnibus, quae occurrerent in illius Regni Hospitalibus, & cum in nova Hispania fuerit, easdem vices committere debeat Praefecto Hospitalis Limae nostrae Dominae de Carmelo, adjunctis eidem aliis quatuor Assistentibus in Capitulo generali eligendis cum plenitudine potestatis, praeterquam quod in pertinentibus ad normam regiminis generalis Societatis, & peculiaris cujuslibet ex Domibus, & citra remotionem, seu dimissionem Praefectorum ipsarum, possint tamen ex justa causa ad tempus ab officio suspendere, & Generalem certiorare, deputato interim in suspensi locum Vicario idoneo, nec non dimissionem alicujus ex Fratribus, nisi in uno ex delictis expressis in Constitutione 21. hujus Capituli noni, proviso, quod substitutio praefata non possit etiam post obitum Praefecti Generalis revocari, sed toto temporis

intervallo, usque ad novi Praefecti Generalis electionem perduret, quodque uterque Praefectus substitutus in omnibus, quae operabuntur debeant rationem reddere Praefecto Generali, sed eo defuncto, Vicario, ut una cum Assistentibus resolutionem statuat sibi benefisam. Cum hoc tamen, quod si contingat ipsum Praefectum Generalem actu moram trahere in aliquo ex duobus Hospitalibus, seu Domibus Limae, vel Mexici consopita interim censeantur omnis jurisdictionis, & potestas illius Praefecti substituti, & exurgat tantummodo post decessum ipsius Praefecti Generalis ab illa Domo. Ac etiam magna locorum distantia considerata, quoniam si Praefectum Generalem mori contingeret in alio Regno, quam eo, ubi futura electio celebrari debet, impossibile fere esset, ut Assistentes, qui futura electionis sunt pars praecipua opportuno tempore reperiantur in Domo talis electionis; Hinc est, quod statuitur, ut nisi alia necessitas, aut ratio moveat arbitrium Praefecti Generalis ad alibi residendum, idem Praefectus Generalis cum Assistentibus de novo electus, si electio celebrata fuerit in nova Hispania ire debet ad residendum in Peruvia, & ita e contra, si in Peruvia electus fuerit ad novam Hispaniam venire debeat, & quia vita functo Praefecto Generali, necesse est adesse Superiorem usquequo deveniatur ad novam electionem.

§. 10. Disponitur quod Prior tunc temporis existens Conventus, seu Domus Bethlem Guatimalae, quoniam ipsa Domus est Matrix, & origo Nostrae Societatis assumat nomen, & vices Vicarii Generalis.

§. 11. Praedictus autem Vicarius regimen debet habere, & eandem auctoritatem, & potestatem, quam Praefectus Generalis, praeterquam quod in concernentibus mutationem regiminis, ac remissionem seu dimissionem Praefectorum peculiarium, quia haec non debet posse interim dum Vicarius duraverit, facere.

§. 12. Idem Vicarius Generalis convocabit vocales ad electionem futuri Generalis, quae ut supra facienda erit omnino post annum completum designando statutam diem ad illam faciendam absque potestate illam ulterius prorogandi, & si post completum hujusmodi tempus causa infirmitatis defuerit aliquis ex vocalibus, aut opportune non advenerit, eo casu fiet electio a Vocalibus, qui tunc temporis praesentes compertentur ad suffragia. Adveniente igitur die statuta in Aula Capitulari incipient peragi scrutinia pro eligendo Praefecto Generali, & quatenus in dicta die electio non concludatur, scrutinia continuari possint per alios duos dies sequentes, ita ut electiones spatio septuaginta duarum horarum de momento ad momentum a primo puncto ingressus in Aulam Capitularem omnino concludi debeant, quod si intra dictum tempus, non concludatur electio, devolvatur ad eum, quem secundum Deum expedire judicaverit in Praefectum Generalem nominare, & eligere; quod si is, qui Capitulo praesidet nominare, seu eligere recuset, is ipso facto absque alia declaratione voce activa, & passiva in perpetuum privatus censeatur, & sit, & facultas nominandi devolvatur ad antiquiorem ex Assistentibus, seu si ipse antiquior sit, qui praesidet, ad Assistentem subsequenter cum obligatione eligendi, & nominandi sub eadem poena, & sic pari modo gradatim ad Assistentes subsequentes, seu Vocales antianitatis ordine succedentes devolvatur. Is vero, ad quem tali casu electio, & nominatio devoluta erit intra spatium 24. horarum debet omnino eligere, seu nominare.

§. 13. Porro sequuta Praefecti Generalis publicatione pergat Capitulatum praesidente ipso Praefecto Generali ad eligendum quatuor Assistentes, in quorum electione votum habeant ii

omnes, qui in Generali Capitulo suffragia ferre possunt, & ipse etiam Ex-vicarius, in istorum electione servetur eadem forma pro electione Præfæcti Generalis præscripta, & in casu paritatis votorum ipse Præfæctus Generalis per excessum alterius voti paritatem dirimat. Omnium vero quatuor Assistentium hujusmodi intra spatium 24. horarum a publicata in Capitulo Præfæcti Generalis electione omnino concludatur, quod si tali tempore non omnium, sive nullius electio conclusa fuerit, eo casu Præfæctus Generalis pro totidem, pro quot electio conclusa non fuerit, Fratres sibi benevolos in Assistentes assumat, si vero contingat electum in Præfæctum Generalem absentem esse a loco Capitulo, tali casu nihilominus ad Assistentium electionem, præsentem eodem Vicario Capitulum procedat; In casu vero electionis intra præscriptum tempus non conclusa assumptio Assistentis, vel Assistentium, pro quibus electio conclusa non fuerit, ipsi Præfæcto Generali relinquatur.

§. 14. Nominandi, & eligendi in Assistentes debent habere 40. annorum completorum ætatem, & 12. professionis, quique saltem semel Præfæcti fuerint alicujus ex dictæ Societatis Hospitalibus, quodque moram traxerint in Regnis, seu Provinciis in quibus extant Hospitalia; ideoque si possibile fuerit duo eligi debent ex illis, qui Domum aliquam gubernarunt in Peruvia Regnis, & duo alii ex iis, qui gubernarunt in nova Hispania, hoc tamen ordine servato, ut quoties electio Præfæcti Generalis celebrabitur in nova Hispania, tunc primus, & secundus Assistentis eligatur, seu assumatur ex iis, qui gubernarunt in Regnis Peruanis, quando vero Præfæcti Generalis electio Lima celebrabitur, tunc primus, & secundus Assistentis eligatur ex iis, qui in nova Hispania gubernarunt.

§. 15. Adveniente obitu alicujus ex Assistentibus penes Præfæctum Generalem, & reliquos Assistentes facultas sit nominandi ei successorem, & ille, quem ita nominaverit, eandem habeat auctoritatem, ac durationem, perinde ac si fuisset electus in Capitulo Generali.

§. 16. Electio Præfæcti, Vice-Præfæcti, & quatuor Discretorum fiat a Confratribus cujuscumque Domus, & Hospitalis habentibus votum, prout majorum Infirmariorum, Procuratorum Domus. Electio autem Præfæcti confirmari debeat a Præfæcto Generali, qui confirmationem negare non possit, nisi ex justa causa ab Assistentibus approbanda, & donec Præfæctus electus confirmetur, gubernet, non tanquam Præfæctus, sed tanquam Præfæctus. Prædictorum autem officium ad triennium duret, & possit Præfæctus Generalis una cum Assistentibus ad eorum arbitrium nominare Secretarium generalem, atque is, qui Generali obeunte in tali munere reperietur, usque ad novi Generalis electionem, ejusque publicationem debeat continuare.

§. 17. In eligendo autem a Vocalibus cujusque Domus, & Hospitalis in Præfæctum peculiarem debent in eo concurrere triginta quinque anni completi ætatis, & novem professionis, & casu, quo ut continget in una, vel altera Domo, seu Hospitali, prout sibi videbitur, & expedire censuerit actu commoretur idem Præfæctus Generalis, tunc cura, gubernium, & administratio illius Domus particularis pertineat; & spectet ad ipsum Præfæctum Generalem; itaut Præfæctus localis nullam habeat durante illo tempore Jurisdictionem præter eam, quam illi committere, vel permittere judicaverit arbitrio suo Præfæctus Generalis.

§. 18. Præfæctus Generalis, & Assistentes a Fratribus rationem petent, & recognoscent, nec non administrationis gestionem cum arbitrio, & potestate Fratres ab uno ad aliud Hospi-

tale demutandi, & puniendi contumaces, & Institutum transgressores, nec non illos, qui deliquerint juxta excessus, & culpæ, in quam incurrerint qualitatem.

§. 19. Fratres Præfæcti, prout ad quemlibet spectabit, conservabunt in Archivio documenta Fundationis, nec non libros, & scripturas ad Hospitalia pertinentes, omnibus distincte, & clare admodum in Inventarium redactis, nec ullo modo quovis prætextu, causa, ratione, aut occasione extrahet, nec levabit ex Archivio ipso originaliter scripturas, quæ pro tempore inibi fuerint, aut in posterum perpetuo in eo ponentur, neque has præsentibus sub pœna excommunicationis majoris læsæ sententiæ, quam eo ipso, absque ulla alia declaratione incurret dictus Pater Præfæctus, & quicumque alii contravenientes, nec minus permittet, ut inde extrahantur, aut leventur, nisi ob necessariam causam, quæ sit approbata a Præfæcto Generali, & Assistentibus, vel Fratre ab eis commissionem habente ad extrahendam attestationem ex originalibus, quo peracto in Archivio reponentur.

§. 20. Si quis Fratrum non fuerit aptus ad Domus ædificationem, & Pauperum servitorem, & cum charitate aliquoties admonitus, incorrigibilem se demonstraverit Præfæctus certiorum faciet Generalem Præfæctum, ut jubeat una cum Assistentibus illi missionem facere, & dimissus a votis absolutus remanebit.

§. 21. Et quando quis Frater Nostorum, quod Deus averrat, crimen læsæ Majestatis tum Divinæ, tum humanæ incurrerit, aut fidei suspectus fuerit, seu quodcumque aliud Capitale delictum admiserit, expelletur a nostra Societate, eique illius habitus auferetur.

§. 22. Frater Præfæctus noviter electus rationes sumat a Præfæcto Hospitalis, qui munus suum finierit assistentibus quatuor Fratribus Discretis recentibus electis, & a majori Infirmario, dictusque Præfæctus petet ab Antecessore suo libros, & omnes alias Scripturas Archivi.

§. 23. Si quis Frater admiserit culpam dignam reprehensione hanc illi Præfæctus blande, & officiose impartietur, & si culpa fuerit magni momenti, ut judicet reprehensione adjuvare penitentiam, seu punitionem, id prudenter faciet.

§. 24. Aderit in omnibus Hospitalibus capsula cum tribus clavibus, ubi pecunia reponatur, earumque unam habebit Præfæctus, & alias duas duo antiquiores Discreti, & in ipsa Arca duo erunt libri, ut in uno, quod recipitur, in altero quod expenditur adscribatur.

§. 25. Vocent se invicem titulo vestræ charitatis, & Fratrum etiam scribendo, seu loquendo ad Generalem Præfæctum.

§. 26. Continuatur pium, & necessarium Ministerium, quod introductum reliquit noster Frater Petrus a S. Josepho docendi Pueros pauperes legere, scribere, & supputare, ac doctrinam Christianam in schola speciali, quæ debet extare in quolibet Hospitali, eritque Magister unus ex nostris Fratribus, animadverso, quod is talis sit, cujus virtuti confidi possit bona educatio, & doctrina Puerorum, & hoc gratis absque receptione solutionis, & stipendi alicujus.

§. 27. Quoties bis poterit haberi oblectatio Ruri, vel Domui ad arbitrium Superioris, ut exinde aliquod detur labori sublevamen, & ita id fiet, ut non desint Fratres obsequio Pauperum Infirmorum.

CAPUT DECIMUM.

Suffragia, & preces, quæ debent peragi pro nostris Defunctis, & Benefactoribus.

§. 1. Pro quolibet ex Fratribus, qui obierint dicetur in illo Hospitali Missa solemnitas, ut ajunt

de corpore præfenti, & similiter alia nona post ejus obitum die, curabiturque pro ejus Anima celebrari triginta Missas planas, & omnia Hospitalia, quæ sub jurisdictione fuerint Præfetti, qui fuerit Superior Hospitalis ubi Frater obierit, ei tres Missas planas pro ejus Anima facient celebrari, & omnes Fratres illius Domus, vel Defunctus fuerit novem dierum ab ejus morte sequentium spatio pro dicti Fratris defuncti Anima applicabunt omnia Rosaria, Coronas, & alia poenitentiae opera, quæ fecerint exceptis illis quæ tenebuntur pro Benefactoribus applicare, eique applicabunt alias Indulgentias, quas consequi procurabunt, prout visitatio quinque Altarium, vigore Bullæ Sanctæ Cruciatæ.

§. 2. Singulis annis in omnibus nostris Hospitalibus uno post Defunctorum Commemorationem die dicetur Missa solemnis cum nocturnis, & tumulo pro omnibus nostris Fratribus defunctis, & finietur cum solemnibus responsis assistentibus omnibus Fratribus cum cereis præmanibus accensis idemque fiet in Missis, quæ cantari debent peculiariter pro quolibet Fratre defuncto.

§. 3. Exactissimum afferant in observantia, & servatione Constitutionum studium, ut ad literam observentur, & ad hunc finem in Triclinio legentur hora Prandii, & Cœnæ omnibus anni sextis feriis.

Omnes istæ Constitutiones exceptis votis non obligant sub peccato eorum Transgressores, attamen Nos ad earundem observantiam inviolabilem compellere debet Dei amor, qui nos in illas congregavit, & salutis æternæ desiderium uti nostræ observantiae præmium.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Rodericus Procurator Generalis Constitutiones hujusmodi, quo firmius subsistant, & servantur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & alias dictæ Societatis statui opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret: nos ipsius Roderici Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hoc negotio a nobis specialiter deputatorum consilio, præfata Societatem Confratrum Bethlehemitarum nuncupatam Hospitalium Pauperum Convalescentium in Indiis Occidentalibus in Congregationem sub Regula S. Augustini, & superscriptis Constitutionibus auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituímus; Ac easdem Constitutiones præinfertas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate, & tenore prædictis confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea eandem Congregationem sic a nobis erectam, ejusque Confratres, Hospitalia, Ecclesias, & personas quascumque ab omnimoda Jurisdictione, & correctione quorumcumque Ordinariorum locorum, eadem auctoritate harum serie eximimus, & plenarie liberamus, ipsamque Congregationem, Confratres, Hospitalia, Ecclesias, & personas hujusmodi sub immediata nostra, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ protectione, & subjectione suscipimus. Porro ipsam Congregationem sic

erectam, ejusque Confratres quoscumque a solutione quartæ funeralis tam Sæcularibus, quam Regularibus Ecclesiis Parochialibus, aliisque locis piis, etiam doctrinæ Populi Indorum, aut alia quavis denominatione nuncupatis, debite, auctoritate præfata earundem tenore præsentium plenissime, & amplissime de novo eximimus pariter, & liberamus: Declarantes hujusmodi exemptionem suffragari debere etiam quoad Hospitalia in futurum erigenda, & personas commorantes, & inservientes intra septa Hospitalium, dummodo tamen sepeliantur in Ecclesiis dictorum Confratrum, & dictæ Ecclesiæ alias habeant Cœmeterium. Insuper eisdem Confratribus, ut Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, debito tamen cum honore, & reverentia, in Ecclesiis dictorum Hospitalium assidue, & perpetuo aservare, & retinere, libere, & licite possint; Utque Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis administrari valeant Infirmis, & aliis personis supra expressis per Capellanos eorundem Hospitalium, dummodo tamen iidem Capellani intra septa dictorum Hospitalium commorentur; Utque liceat eisdem Capellanis in dictis Ecclesiis divina officia, & Missas solemnes celebrare, etiam in hebdomada majori, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Denique Confratribus dictæ Societatis vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis die prima eorum ingressus in Societatem hujusmodi plenariam, necnon omnibus, & singulis ipsius Societatis Confratribus, ac Infirmis morientibus, & personis inservientibus in dictis Hospitalibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere similiter poenitentes, & confessi, ac Sacra Communionem refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, nomen Jesu ore, si poterint, sin minus corde devote invocaverint, itidem plenariam, ac omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere quoque poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictorum Confratrum, tam hæcenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, in duabus tantum anni festivitibus per ordinarios locorum respective semel tantum designandis a primis Vesperis usque ad occasum Solis Festivitatum hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua festivitate præfatarum id egerint, etiam plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§. 2. Decernentes easdem præfatas literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Confraternitatis, ac Ecclesiarum, Ordinum, & locorum Piorum quorumlibet, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium

Preces Procuratoris Gen.

Erectio Confraternitatis in Congregationem sub Regula S. Augustini.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

Exemptio a Jurisdictione Ordinariorum.

Item a solutione quartæ funeralis.

Indultum aservandi SS. Eucharistiæ Sacramentum.

Facultas administrandi Sacramenta.

Indulgentia plenar. in die ingressus.

Item in articulo mortis.

Item visitantibus Ecclesiis.

Clausula.

præ-

præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem proferas fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXIX.

Confirmantur Decreta Card. Protectoris pro reformatione Provinciæ Pedemontanæ Ord. B. M. de Monte Carmelo.

Dat. 27. Mar.
1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti Fratres Reformati Provinciæ Pedemontanæ Ordinis Fratrum B. M. Virginis de Monte Carmelo, quod dilectus filius noster Palurius S. R. Ecclesiæ Presbyter Cardinalis de Alteriis nuncupatus d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector pro Reformatione dictæ Provinciæ jussu nostro instituta auctoritate sibi ad id per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, attributa, nonnulla Decreta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Palurius de Alteriis S. R. E. Cardinalis totius Ordinis Carmelitarum Protector: Cum expressum fuisset Suae Sanctitati Reformationem primum in Conventu Taurinensi Ordinis Fratrum Beatissimæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, deinde in aliis Conventibus Provinciæ Pedemontanæ a quadraginta circiter annis successive institutam sub observantia Constitutionum a fel. me. Urbano VIII., & Innocentio X. pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis, ita dilapsam esse, ut vix illius, vel leve remansisset vestigium: Illa nobis injunxit, ut illi Reformationi restaurandæ omnino provideamus. Ideo ad dictam Provinciam ablegavimus Reverendum Patrem Valentinum a Sancto Joanne Sacerdotem Professum Provinciæ Aquitanæ, & Sacræ Theologiæ Professore emeritum, qui postquam a mense Julio proxime præterito Visitationi singulorum Conventuum accurate, ac diligenter incubuisset, eorum statum in spiritualibus, & temporalibus ad Nos transmisit, quo dignovimus, Disciplinæ Regulari in ista Provincia propemodum extinctæ prompto, salutarique remedio subveniendum esse. Quocirca ut iussioni Suae Sanctitatis pareamus, auctoritate per Sacram Congregationem nobis commissa, sequentia observanda esse duximus.

Primo. Quia in præfatis rerum circumstantiis vix sperari potest, ut in omnibus Conventibus exacta præfatarum Constitutionum praxis restitui queat, tum ob quadam Decreta, quæ leges municipales vocant, in variis successive Congregationibus, condita, & pluribus dictarum Constitutionum articulis adversantia, ideoque ab una parte Provinciæ impugnata, & per aliam propugnata, tum ob tenuem affectum: quem plures

Alumnorum Provinciæ habent ad observandam disciplinam in eisdem Conventibus contentam, & aliunde nonnulli prædictorum Alumnorum ardentem aspirant ad sinceram exactamque illarum observantiam, & a nobis efflagitant, ut in uno, alterove Conventu congregati, & ab aliis se juncti in perfecta, & literali Constitutionum praxi, prout Deo in sua professione polliciti sunt, viventes suæ obligationi satisfacere queant: Nos inhærentes Decretis pro Provincia Narbonensi antehac factis per bo. me. Cardinalem Ginnetum Protectorem Ordinis, ac fel. rec. Urbano VIII. confirmatis per Breve datum 24. Februarii 1644., & articulis conditis per Joannem Antonium Philippinum Generalem 29. Septembris 1640. pro introducenda, & conservanda strictiori observantia in Conventibus, & Provinciis ex parte reformandis in dicto Ordine, ordinamus prædicto Visitatori, ut eos, quos in conscientia ad id idoneos arbitrabitur, in Conventibus Asteni, Doglianensi, & Clarasensi constituas, & singuli illorum post collectionem decem dierum solemniter coram Sanctissimo suam professionem renovabunt, & juxta articulum 15. Cap. 5. part. 3. Constit., & articulum 6. cap. final. quest. 4. dictarum Constitutionum juramento promittent, & in carta renovationis si scribent, se illas literas rursus amplecti, & cum Dei gratia se fideliter observaturos, manebuntque eo ipso immunes a quibuscumque legibus municipalibus, consuetudinibus, & Decretis Congregationum Diffinitorialium, Capitulum Provincialium, & Generalium, etiam auctoritate Apostolica firmatis, conformiter articulo 6. part. 4. Constitutionum in quantum sunt dictis Constitutionibus adversa, aut diversa.

Secundo. Quia compertum est, istius reformationis excidium; eo perniciosum potissimum ex usu Privilegiorum, & præminentiarum, quæ Graduatis conservata fuere, provenisse, ne illa quam Sanctissimus Dominus vult institui, simili periculo exponatur, ordinamus, quod nullus deinceps poterit ullum gradum Scholasticum suscipere, nisi modo, & forma, ac sub conditionibus, exacteque servatis omnibus, quæ articulo 10. cap. 9. part. 1. dictarum Constitutionum præscribuntur; Et si qui ex illis, qui in præfatis tribus Conventibus collocabuntur, sint aliquo gradu Scholastico insigniti, omnibus privilegiis, exemptionibus, & quibuscumque præminentis, quæ suis respective gradibus, & quacumque concessione etiam S. Sedis, & Sacræ Congregationis competunt in perpetuum scripto renunciabunt, quod & facient alii, qui ad dictam strictiorem observantiam ex aliis Conventibus servatis servandis posthac transire volent, omnesque sese jurejurando adstringent nunquam in participationem dictorum Privilegiorum ob quancumque causam se confensuros, sed illi semper obstituros, & si qui contra fecerint (quod Deus avertat) eo ipso tanquam perjuri, & infames absque alia declaratione subiacebunt omnibus penis dicti articulo 10. Cap. 9. part. prima Constitutionum expressis.

Tertio. Præfatos tres Conventus colendæ isti strictiori observantiæ addimus, & in Asteni Novitiatu instituiimus, extra quem nullus sub pena nullitatis pro dicta Provincia investiri, & probari poterit, in aliis duobus, vel Seminario Juniorum Professorum, vel Studia collocabuntur, qui omnes cum aliis postea aggregandis perpetuo regentur ab uno Vicario Provinciali immediate subiecto Patri Generali Ordinis pro tempore existenti, cum potestate, & Jurisdictione, nempe independentem a Provinciali, postulantes ad Novitiatum, ac Novitios servatis servandis ad professionem admittendi; Seminaria Juniorum Professorum instituendi; illos

De Graduat.
tis.

De Cænobiorum dispositione, & Vicarii Provincialis auctoritate.

Prædicta Decreta edita fuerunt a Cardin. Protectore auctoritate recepta a Congr. Episc. & Regul.

Species facti.

Tria Cœnobia selignantur pro reformatione.

ad studia in Conventibus reformatis mittendi, dignos ad Sacros Ordines praesentandi, nec non ad Conciones, & Confessiones audiendas admittendi; Fratres de uno Conventu ad alium Reformatorem transferendi, & generaliter faciendi alia latius expressa in dictis Brevi, & articulis, quae exacte in omnibus, & per omnia servanda erunt in dicta Provincia Pedemontana ac si pro ea nominatim concessa, vel ordinata essent, nisi praesentibus sint contraria.

De Vicari Provincialis solutione.

Quarto. Vicarius Provincialis eligetur a personis, & modo praescriptis §. 20. Articuli D. Philippini, non tamen is, qui in Capitulo terminabit Officium Provincialis, nec etiam in Provincialem eligi poterit, qui in Capitulo desinet esse Vicarius Provincialis.

De ejus muneris diuturnitate.

Quinto. Semper Vicarius Provincialis manebit, etiam si Provincialis esset reformatus, & independenter ab illo sua auctoritate fruetur, donec exacta Constitutionum observantia, perfecta quoque reformatio in omnibus Constitutionibus Provinciae instituta fuerit, habeatque vocem, & locum in Capitulis Provinciae post Provincialem absolutum, & recens electum.

De Coenobis aggregandis.

Sexto. Poterit singulis trienniis sine cujuscumque consensu, unum aliorum Conventuum Provinciae istis tribus adjungere, si opportunum judicaverit, suosque subditos, aliis remissis ad Patrem Provincialem, ut illis de Conventu provideat, collocare, excepto aliquo sexagenario, si quis forsan ibi reperiretur, quo sic paulatim non fucata, sed sincera Reformatio introducatur.

De Diffinitoribus, & socio Provincialis.

Septimo. Juxta articulos D. Philippini semper erunt saltem duo Diffinitores ex Reformatis, qui in singulis Capitulis Provinciae eligentur ex quinque, quos Vicarius Provincialis, & duo Diffinitores absolventi, & Priores Reformatorem cum suis Discretis nominaverint, si secus factum fuerit, primi duo ex nominatis eo ipso erunt primi Diffinitores Provinciae. Similiter Provincialis electus, etiam si esset Reformatus, tenebitur eligere pro suo Assistente, seu Socio unum ex tribus, qui sibi a praedictis Vicario, duobus Diffinitoribus recens electis, & Prioribus praesentabuntur.

De Religiosis mittendis, & recipiendis.

Octavo. Non poterit Vicarius consentire, ut ullus suorum Subditorum a quocumque Superiore Ordinis missus, etiam studii, Concionum, aut Regentiae, vel alia quacumque causa, vadat habitatum in Conventu non observante dictas Constitutiones sub poena depositionis ab Officio per Vicarium, & perpetuae privationis vocis, & loci a Religioso migrante ubicumque inhabitet, incurrenda, qui etiam habebitur pro Desertore reformationis, nec vicissim Vicario fas erit aliquem non observantem dictas Constitutiones a quocumque missus fuerit, in Conventibus sibi subditis ad habitandum admittere, nisi pravia annua probatione, aut forsan ad Conciones habendas tempore Adventus, & Quadragesimae.

Iterum de iisdem.

Nono. Nullus etiam ex aliis Conventibus in istis tribus, & aliis successive aggregandis admitti poterit, nisi conformiter Constitutionibus §. 5. de Regimine Provinciarum part. 3. Constitutionum, & 5. articuli D. Philippini probatus fuerit per annum, gaudebit tamen durante probatione suis voce, & loco, sed solum cum Patribus, & non cum Novitiis conversabitur.

De Visitatione.

Decimo. Conventus semel in anno visitabuntur, nisi casus extraordinarius aliud exigat, & quidem a solo Vicario Provinciali, cum Assistente singulis trienniis de consilio Piorum Reformatorem a se assumendo.

De Visitationibus, & Vita Communi.

Undecimo. Virtute superscriptorum Decretorum nec sunt, nec erunt liberi ab observatione Constitutionum strictioris observantiae, qui illam in sua Professione promiserunt, nec ab obliga-

tione servandi vitam communem ii, qui jurejurando ipso juxta Decretum fel. rec. Urbani Papae VIII. die 24. Februarii 1644. obstricti sunt, quia ab istis obligationibus eos solvere non intendimus, nec possumus, antescrpta Decreta in praefata Provincia Pedemontana praecipimus perpetuo servari. Datum Romae in Palatio nostro die 28. Januarii anno Dni 1686. sic signatum Palatii Protector -- Loco ✕ Sigilli -- Gregorius Grippanus Secretarius, concordat cum Originali, sic testor Romae 27. Decembris 1686. Frater Damasenus a Nativitate Beatae Virginis Mariae Notarius Apostolicus Ordinis Carmelitarum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Decreta hujusmodi subinde per Commissarios a Capitulo Generali Ordinis praedicti novissime celebrato, deputatos, post exactum illorum examen, digna reperta fuerint, quae pro solidiore introductione, & feliciori progressu dictae Reformationis, Apostolica confirmationis patrocinio, si ita Nobis placeret, munirentur, quinimo idem Capitulum Generale Decreta praefata in Provincia Poloniae dicti Ordinis observari ordinaverit. Et nos illa per quasdam nostras in simili forma Brevis literas pro eadem Polonia confirmaverimus. Nunc vero dicti Exponentes vereantur ne similis Apostolicae confirmationis defectu eorum Provinciae reformatio statim pereat, sicut alia, quae ante annos triginta, vel circiter instituta fuerat, & multi Fratres, qui ad Reformationem hujusmodi anhelant, non audeant illam amplecti, nisi petita, & obtenta prius Decretorum hujusmodi Apostolica confirmatione. Nobis propterea Exponentes praedicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune provideri, & infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decreta praefata, pro Reformatione Provinciae Pedemontanae a memorato Palatii Cardinalis, & Protectore edita, ut praefertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, & in eadem Provincia Pedemontana servari mandamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementum.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quateenus opus sit Ordinibus, & Provinciae hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quo-

In Capitulo Gen. definitum fuit, haec Decreta confirmanda Apostolica auctoritate, & servanda etiam in Provincia Poloniae.

Praesens Fratrum Reformatorem.

Confirmatio relationum Decretorum.

Clausula.

que,

que, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXVII. Mar. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLX X.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum, quo permittitur Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum recitatio Officii cum Missa S. Raymundi de Peñafort sub ritu secundæ Classis cum octava.

B. Raymundus SS. albo adscriptus fuit a Clemente VIII. Const. ed. 1601., April. 29., P. 10., ejusque festum die 7. Jan. Ab Inn. vero XI. Const. ed. 1680., Feb. 15. P. 4. extensum fuit Officium B. M. de Mercede. Et Const. ed. 1687., Apr. 18. P. 11. agitur de B. Petro Armengol.

Dat. 18. Apr. 1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præposita ad supplicationem dilecti filii Bartholomæi de Ribero Vicarii, ac Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet. *Sacra Rituum Congregatio ad preces R. P. Magistri Fr. Bartholomæi de Ribero Vicarii, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis B. Virginis Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, referente Eminentissimo, & Reverendissimo Cardinali Capisucio, indulgit, ut Officium cum Missa S. Raymundi de Peñafort Ordinis Prædicatorum, quod hæcenus sub Ritu Duplicis majoris quatenus die 23. Januarii recitatum est a Religiosis utriusque sexus prædicti Ordinis Beata Maria de Mercede, in posterum ab eisdem Religiosis utriusque sexus de Mercede recitari, ac respective celebrari possit, & valeat sub Ritu duplici secundæ Classis, cum octava, eo quod idem S. Raymundus cum S. Petro Nolascio primo Fundatore, & Jacobo primo Aragonie Rege in Civitate Barchinonensi de anno 1218. fuit confundator prædicti Ordinis Beata Maria de Mercede. Hac die 22. Febr. 1687. I. C. Cardinalis Lad. Bernardus Casalius Secr. Rit. Congregationis Secretarius.*

§. 1. Cum autem sicut dictus Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desideret. Nos ipsius Bartholomæi Vicarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memorata Congregationis Cardinalium.

Decretum d. Congregationis.

Preces Vicarii, & Procuratoris Generalis.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes eandem præsentem literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVIII. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum quo conceditur Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum facultas recitandi Officium, & celebrandi Missam Beati Petri Armengol Martyris.

CLXXI.

Hic Beatus declaratus fuit Religiosus d. Ord., & non Trinitariorum a Clem. IX. Const. ed. 1675., Apr. 20., P. 5. De S. Raymundo altero hujus Ord. Sancto vid. Const. precedentem. Et de Beata Maria de Jocos vid. ad Inn. XII. Const. ed. 1696., Jan. 30., P. 5. Const. vero ed. 1696., Julii 6., P. 5. agitur de Festo laudati B. Petri.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper ad supplicationem dilecti filii Bartholomæi de Ribero Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet. *Cum Sacra Rituum Congregatio die 23. Martii 1686. ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. Cardinalis Azzolini declaraverit, constare de cultu a tempore immemorabili præstito dicto Beato, & de casu excepto a Decretis fel. rec. Urbani VIII. cum approbatione Sanctissimi Domini subsequuta die 18. dict. Mensis. Hodie ad enixas preces R. P. Magistri Fr. Bartholomæi de Ribero Vicarii, & Procuratoris Generalis prædicti Ordinis, eadem Sac. Congregatio referente eodem E. Azzolino audito in voce, & in scriptis Reverendissimo D. Fidei Promotore, censuit concedendam esse omnibus Religiosis utriusque sexus ex præfato universo Ordine B. Mariæ de Mercede tantum facultatem recitandi Officium, & celebrandi Missam in honorem d. Beati Petri Armengol de communis unius Martyris quotannis die 1. Septembris anniversaria obitus ejusdem Beati, cum lectionibus, & oratione pariter de Communi sub Ritu duplici secundæ Classis cum octava, ut in libello impresso Officiorum prædicti Ordinis, seu Religiosis, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit hac die 23. Januarii 1687. Et factò de prædictis verbo cum Sanctissimo, Sanctitas sua benigne annuit die 3. Februarii 1687. H. C. Ludovicus, Bernardus Casalius Sac. Rit. Congr. Secretarius.*

§. 1. Cum autem sicut dictus Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis Nobis subinde exponi

Dat. 18. Apr. 1687. An. 11.

Decretum Congreg. Rituum pro festo d. S. die prima Septem. sub ritu 2. Classis cum octava.

Preces Vicarii, & Procuratoris Gen.

Confirmatio
relati De-
creti.

Clausula.

exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmitus subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiri plurimum desideret: Nos specialem ipsi Bartholomæo Vicario, & Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVII. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri anno Undecimo.

CLXXII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. declarans Superioribus Localibus Fratrum Discalceatorum B. M. de Mercede Redemp. Captivorum non licere pecunias mutuo accipere, nisi juris ordine servato.

Aliud Decretum pro Magistro Generali circa electionem Magistrorum extat Const. ed. 1683., Decembris 18., P. 8., & nonnulla statuta Capituli Gener. referuntur Const. ed. 1687., Maii 15., P. 11.

Dat. 19. Apr.
1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Nuper pro parte dilecti filii Caroli a Matre Dei Procuratoris Generalis Congregationis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod dilectus pariter filius Vicarius Generalis dictæ Congregationis Fratrum Discalceatorum cognoverit in eadem Congregatione, a nonnullis Superioribus localibus introductum fuisse abusum consumendi Capitalia pecuniarum sub titulo mutui, cum sola licentia unius ex Superioribus majoribus ipsius Congregationis, ipsosque Superiores locales subinde ad restitutionem obligatos allegare impossibilitatem, eo quod pecunia

hujusmodi in solutionem aris alieni, aliasque necessitates erogatæ fuerint, atque ita Conventus in perpetuum aggravatos remanere, cum pecuniæ sic mutuo acceptæ consumantur, contra Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum Consiliarium dispositionem, ac proinde idem Vicarius Generalis mandaverit ipsi Carolo Procuratori Generali, ut a præfata Congregatione Cardinalium prohiberi obrineret omnibus Superioribus cujuscumque gradus præfata Congregationis Fratrum Discalceatorum, ne in futurum facultatem concederent recipiendi mutuo capitalia pecuniarum, nec illa consumerent, nisi servato juris ordine: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, censuit prædictis Religiosis non licere enunciatas pecunias mutuo accipere nisi juris ordine servato. Romæ 20. Martii 1687. G. Cardinalis Carpinus B. Panciaticus Secretarius.

§. 1. Cum autem sicut dictus Carolus Procurator Generalis nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmitus subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiri plurimum desideret: nos ipsum Carolum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dictæ Congregationis Fratrum Discalceatorum, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XIX. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Preces
Procuratoris
Gen.

Confirmatio
relati De-
creti.

Clausula.

Confir-

CLXXIII.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Gener. Fratrum B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum anno 1686. edita.

Const. ed. 1687., Apr. 19., P. II. extat Decretum de pecuniis nutuo accipiendis a Superioribus. Et Inn. XII. Const. ed. 1691., Decem. 7., P. I. confirmantur Const. Ordinis.

Dat. 15. Maji
1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidentes, eaque pro felici, prosperoque Christianidelium, qui e fluctibus sæculi in Portum religiæ vitæ confugiunt, & vota sua Altissimo in Sanctitate, & iustitia assidue reddere satagunt, regimine, & Gubernio, ac Religionis incremento provide, prudenterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilius.

Decreta prædicta sunt infrequentia.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Bartholomæus de Riberio Vicarius, & in Romana Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magister, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis, illiusque Diffinitorio die prima Junii anni proxime præteriti 1686. a dilectis pariter filiis Magistro Generali, & Diffinitorio ejusdem Ordinis unanimi consensu edita, & promulgata fuerunt nonnulla Statuta, seu Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

De Lectoribus.

§. 2. Cupiens Sanctum Diffinitorium majores in toto Ordine progressus literarum cum profectu legentium Philosophiam, & Sacram Theologiam, utilitatemque Discipulorum tamquam præcipuum fundamentum, & origo totius æstimationis Religionis, augmentumque ejus in spiritualibus, & temporalibus, inviolabili Constitutione, & statuto decernit, ut qui deinceps cursum lecturæ operam daturi fuerint, ut Gradus Præsentatorum, & Magistrorum obtineant, indispensabiliter se exercent in officio Lectorum per spatium quindecim annorum, ita taliter, ut qui gradum Præsentati de iustitia obtenturi sint, prius se exercent in officio Lectoris per spatium octo annorum, quorum approbatio facta sit a Capitulo Provinciali suæ Provinciæ. Qui autem obtenturi fuerint gradum Magistri similiter de iustitia, ultra illos octo annos lecturæ requisitos ad gradum Præsentati per alios septem annos, etiam a Capitulo Provinciali approbatos, in lecturâ se exercent. Decernens in præsentî Decreto non comprehendi Patres Lectores qui actualiter legunt Sacram Theologiam.

Item circa præsentem materiam decernit Sanctum Diffinitorium, quod Patres Lectores, qui per spatium prædictorum quindecim annorum Philosophiam, ac Sacram Theologiam legerint, si nondum gradum Præsentati obtinuerint, fruantur titulo Lectorum jubilatorum cum omnibus gratiis, exemptionibus, & præminentibus, quibus gaudent Patres Præsentati, excepto dumtaxat voto, & cum præcedentia in loco ad omnes illos, qui non sunt Præsentati de iustitia, tanquam si essent ultimi Præsentati de iustitia, & servata inter ipsos Lectores præcedentia secundum antiquitatem lecturæ.

De Vocalibus in Capitulo Gen.

Præterea quoniam magna experta sunt damna, & inconvenientia ex hoc, quod in Provinciis Ordinis eligantur suffragia vocem habitura in

Capitulo Generali, eo præcisè si forte aliquis in Capitulo Provinciali impediri contigerit, decernit, & stricte præcipit hoc statuto Diffinitorium, ut in posterum nulla causa, colore, vel prætextu quæsito, tale suffragium in aliqua Provincia eligi possit, nisi evidenter authentico, & fide digno Testimonio constet de legitimo impedimento illius qui ad talem vocem habendam in Capitulo Generali electus fuerat Capitulo Provinciali suæ Provinciæ, aliter autem factam prædictam electionem Sanctum Diffinitorium cassat, irritat, atque nullam fuisse declarat, & talem electum incapacem habendi vocem, seu suffragium in aliqua functione dicti Capituli.

De non Vocalibus.

Deinde considerans Sanctum Diffinitorium magna, & intolerabilia dispendia, quæ sunt in Capitulis, tam Generalibus, quam Provincialibus causa Religiosorum, qui non vocati, nec de corpore sunt Capituli, nec functionem in ipso habent, & tamen in excessivo numero ad Capitulum concurrunt, præcipit sub pœna excommunicationis majoris latæ sententiæ, trina canonica monitione de jure præmissa, ipso facto incurrenda, & sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum, quibus pœnis, & censuris irremissibiliter punietur in eis incurrens, quod nullus Religiosus cujuscumque gradus, qualitatis, vel conditionis extiterit ire, vel intrare præsumat in Capitulum, vel Domum Capituli, nisi sit de corpore ipsius Capituli, vel de licentia Reverendissimi Patris Generalis, vel Vicarii Generalis totius Ordinis.

De Alternativa.

Cum etiam pervenisset ad notitiam hujus Sancti Diffinitorii magnas subortas esse perturbaciones in Provincia Italiæ, ob non servatam alternativam inter Fratres Italos, & Hispanos in provisione officiorum vacantium: resolutorie præcipit, ut in posterum indispensabiliter observetur prædicta alternativa, & concordia inter Italos, & Hispanos.

De Procuratore Gen. in Curia Romana.

Item cognoscens hoc Sanctum Diffinitorium quam multum conducatur bono communi Religionis, quod RR. PP. Vicarii Generales Italiæ interfint Capitulis Generalibus, ut tanquam Procuratores Generales Ordinis in Curia Romana referant Diffinitorio Generali rationem certam, & statutum negotiorum pendentium in ipsa Curia, declarat, & decernit, quod in posterum Procurator Generalis Ordinis in Curia Romana, qui vocatus accesserit ad Capitulum Generale etiam si tantum sit insignitus gradu Præsentati, vocem, & suffragium habeat in Capitulo, tam quoad electionem Reverendissimi Magistri Generalis, quam ad omnes alias functiones Diffinitorii Generalis.

De Visitatoribus Indiarum.

Animadvertens etiam Sanctum Diffinitorium gravissima damna, & inconvenientia, quæ sequuntur in Provinciis Indiarum, ex hoc quod RR. PP. Vicarii Generalis earum instituunt Visitatores Provinciarum, vel Conventuum Religiosos non Præsentatos, nec Magistros, & similiter ex eo, quod re non debita maturitate considerata, socios suos officiis, & honoribus dictarum Provinciarum afficiunt, decernit, & præcipit RR. PP. Vicariis Generalibus Indiarum, quod in posterum non audeant, nec possint nominare, vel instituere Visitatorem aliquem, qui non sit adminus Præsentatus, nec conferre officium, vel honorem Religioso alicui, sive sit ejus socius, sive non, nisi post quinquennium completum a die adoptionis ejus in filium illius Provinciæ, in qua officium, vel honorem consequuturus sit.

De Vicariis Provincialibus.

Attendens Sanctum Diffinitorium gravia inconvenientia, quæ possunt oriri ex eo quod RR. PP. Provinciales, qui a nostra Constitutione facultatem habent creandi Vicarios Provinciales suarum Provinciarum in casibus ibi expressis eligant ad hoc munus Religiosos non Ma-

gistros

De Patre
Ferdinando
de Carvajal.

gistros, nec Præsentatos: decernit, & præcipit dictis RR. PP. Provincialibus, quod in posterum in casibus Constitutionis non possint instituire Vicarium Provinciale eum qui ad minus non sit insignitus gradu Præsentati.

Considerans hoc Sanctum Diffinitorium, & tota attentione perpendens infatigabilem laborem, vigilantiam, industriam, & zelum R. P. M. Fr. Ferdinandi de Carvajal, & Rivera in promovendis causis Religionis in Curia Romana, dum in ea Procurator Generalis existeret, primo refert illi debitas gratias, deinde declarat, quod in virtute literarum Apostolicarum, quas impetravit etiam si tale munus Procuratoris Generalis Curie non obierit per totum tempus a nostra Sacra Constitutione præfixum, est, & manet Pater Provincia Castellæ cum omnibus honoribus, gratiis, exemptionibus, & præminentis, quibus gaudent, & gaudere solent omnes dictæ Provincia Patres de Justitia.

De numero
Lectorum.

Confirmat Sanctum Diffinitorium Decretum Capituli Generalis celebrati in Conventu Carraçensi anno 1676., in quo præcipitur, quod in Domibus, seu Conventibus studiorum non possint esse plures, quam tres Lectores Sac. Theologiæ in unoquoque, exceptis Conventibus Principatus Cathalonæ, in quibus, quia pauci sunt ratione devastationis belli præteriti, esse poterunt in unoquoque quatuor Lectores Sacæ Theologiæ.

De Graduatis
ex Gratia.

Similiter confirmat Decretum ejusdem Capituli Generalis jam etiam confirmatum in Capitulo Generali proxime præterito Osa celebrato anno 1682. quo præcipitur ne possit admitti in aliqua Provincia gradus aliquis de gratia, nisi prævio riguroso examine, & insuper decernit Sanctum Diffinitorium, quod PP. Magistri de gratia possint præcedere in locum sedendi Patres Præsentatos de Justitia, quin præteriti Decreto intelligatur comprehendi Patres Magistros de gratia, qui actualiter inveniuntur in possessione talis præcedentiæ.

De Secretariis.

Ad obvianda inconvenientia, & tollendas de medio omnes confusiones, decernit Sanctum Diffinitorium, non posse RR. PP. Secretarios Reverendissimi P. N. Magistri Generalis frui exemptionibus ipsis assignatis, quin prius per spatium completi quinquennii dictum officium exercuerint, & hoc sine præjudicio eorum, qui usque nunc fuerunt Secretarii Generales.

Similiter decernit Sanctum Diffinitorium inviolabiliter observari, quæ stabilita sunt in Capitulis Generalibus circa locum, quem debent habere PP. Secretarii RR. PP. Vicariorum Generalium Indiarum.

De Provincialibus.

Considerans tandem Sanctum Diffinitorium inconvenientia, quæ oriuntur ex reassumptione officiorum, itant Reverendi Patres Provinciales absoluti sint, & reeligantur Vicarii Provinciales, decernit, & præcipit, quod dicti Reverendi Patres Provinciales absoluti non possint reelegi ad officium Provincialis, etiam si per renunciationem vacaverit, nisi transactis duobus trienniis.

De Magistris, & Præsentatis.

Circa expressionem gratiarum, exemptionum, & præminentiarum, quibus frui, & gaudere debent Patres Magistri, & Præsentati remittit se Sanctum Diffinitorium Congregationi, ut supra numer. 6. erigendæ ad disponendas, & ordinandas Sacras Congregationes.

Preces.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, tam præfatus Bartholomæus Procurator Generalis, quam dicti Magister Generalis & Diffinitorium, Decreta, seu Statuta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communitari summopere desiderent: Nos specialem illis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen-

sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet in data existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus pro parte dicti Bartholomæi Procuratoris Generalis, etiam eorundem Magistri Generalis, & Diffinitorii nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinserta Statuta, seu Decreta cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium, confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio
relatorum
Decretorum.

Clausula.

§. 4. Decernentes eadem præsentem literas & Statuta, seu Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectu inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XV. Maji MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Confirmatur Erectio Universitatis Studii Generalis in Civitate Guatimala in Indiis Occidentalibus.

CLXXIV.

De erectione Universitatis in Diocesi Chelmenensi vid. Const. ed. 1684. Febr. 20. Pont. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 18. Junii
1687. An. 11.

Ad perpetuam rei memoriam.

Suprema militantis Ecclesiæ specula pastorales vigilias super universum gregem Domini cum curâ nostrâ divinitus commissum jugiter agentes, ac mentis nostræ aciem per omnes Christiani Orbis partes folicite circumfer-

Exordium.

rentes

rentes ad ea per quæ Christi fidelium mentes, depulsis ignorantie tenebris, scientiæ lumine illustrantur, ac sacrarum, aliarumque bonarum literarum studia, ad Ecclesiæ, Reique publicæ decus, & præsidium promoveantur, libenter intendimus, munerisque nostri pastoralis partes propensiori paternæ charitatis benignitate interponimus, sicut pia Orthodoxorum Regum de Ecclesia Dei multis nominibus optime meritum vota exposcunt, & Nos locorum, temporum, rerum, & personarum qualitatibus mature consideratis, ad omnipotentis Dei gloriam, Catholicaque fidei conservationem, & propagationem, ac publicam, privatamque Christifidelium utilitatem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Ereçtio dicte
Universitatis
sub titulo S.
Caroli.

§. 1. Nuper siquidem pro parte charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis expositum fuit, quod cum in Civitate Guatimalæ Regni novæ Hispaniæ in Indiis Occidentalibus, de ejus Regio assensu, & licentia una nova Studii Generalis Universitas sub titulo, seu invocatione Sancti Caroli ad instar Universitatum Studiorum generalium Limanæ, & Mexicanæ fundata, ac erecta, & instituta fuerit, ipse Carolus Rex provide considerans quantum exinde utilitatis divino cultui, & servitio, ac Catholica fidei tuitioni, & propagationi, communique, & privato, præsertim illius Provincie Incolarum subditorum suorum bono sit accessurum, etiam Sacros Canones, & Theologiam in eadem nova Universitate doceri, & perlegi, ac facultatum hujusmodi studiosos, peractis studiorum suorum laboribus, condignis graduum scholasticorum honoribus, & præmiis decorari posse plurimum desideret. Quare ejusdem Caroli Regis nomine fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Caroli
Regis Catho-
lici.

§. 2. Nos igitur laudabilia ipsius Caroli Regis in Dei obsequium, Ecclesiæque, & Reipublicæ bonum studia plurimum in Domino commendamus, siisque ejus postularis favorabilem assensum, quantum Nobis ex alto conceditur, præbere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, fundationem, ac erectionem, & institutionem dicte novæ Universitatis Studii Generalis in præfata Civitate Guatimalæ factas, ut præfertur, cum omnibus, & singulis inde ceteroqui legitime secutis, & sequuturis, itaut in eadem nova Universitate, tam Sacri Canones, & Theologia, quam alia omnes scientiæ, & facultates perlegi, & doceri, in eisque studiosi, immensis studiorum curriculis, ad quoscumque gradus scholasticos, pro eorum meritis, & idoneitate, quemadmodum in supradictis Limanæ, & Mexicanæ Universitatibus fieri consuevit promoveri valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum in similibus, etiam de necessitate observandarum, aliosve quoscumque, etiam quantumvis formales, & substantiales defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessorie, aut alias quomodolibet intercervenerint, seu intervenisse dici, censerent, vel præterendi possent, plenissime & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus. Ac eidem novæ Universitati studii generalis sic a Nobis confirmatæ, & approbatæ, illiusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholasticis, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæterisque Officialibus, Ministris, & personis quibuscumque nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, fa-

Confirmatio
ereçtionis d.
Universitatis
ad instar illarum
Limanæ,
& Mexicanæ.

Eidem tri-
buntur pri-
vilegia omnia
prædictarum
Universita-
tum.

voribus, gratis, prærogativis, honoribus, & præminentis, quibus præfata Limanæ, & Mexicanæ studiorum generalium Universitates, illarumque Rectores, Magistri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, cæterique Officiales, & Ministri, ac personæ quæcumque respectivo, tam de jure, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter & pariformiter in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere; Rectori autem ipsius novæ Universitatis pro tempore existenti, ut illos, quos in eadem Universitate per debitum tempus studuisse, ac scientia, & moribus idoneos esse repererit in præfatis facultatibus, sive scientiis, quæ in ipsa Universitate docebuntur, seu legentur, ad Baccalaureatus, etiam Formati, Licentiatuæ, ac Doctoratus, & Magisterii gradus, servata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabiles supradictarum Limanæ, & Mexicanæ Universitatum ritus, & consuetudines promovere, solitosque gradus hujusmodi eis conferre, & exhibere; Ipsi vero ad eosdem gradus per illum sic promotis, ut postea publice, privatimque, etiam in aliis Universitatibus studiorum generalium, facultates, sive scientias prædictas respectivo alios docere, & interpretari, de eis disputare, aliosve actus quoscumque eorum gradibus convenientes exercere libere, & licite possint, & valeant respectivo auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Rectori con-
ceditur fa-
cultas confe-
rendi gradus.

Graduatio-
rum faculta-
tes.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocari, citati, & auditi, neque causa propter quas præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, ad terminos Juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine concessio, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivo inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoscumque quæcumque præminentia, & potestate fungentes, & sancturos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, & locis, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, & alias in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, ac infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVIII Junii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXXV.

Prohibetur, ne extrahantur Libri Musicales ex Archivo Capellæ Pontificiæ.

Collegium Cantorum Capellæ erectum fuit a Sixto V. Constit. edit. 1586. Sept. 1. Pont. 2. Et ab Alexand. VIII. Const. ed. 1690. Octob. 21. Pont. 2. edita fuere nonnullæ Ordinationes circa Libros ejusdem Capellæ.

Dat. 15. Oct. 1687. An. 12.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa prohibitionis.

CUM sicut dilectus filius modernus Magister Collegii Cantorum Pontificiæ Nostræ Capellæ Nobis nuper exponi fecit, occasione Inventarii Librorum Musicalium ad dictam Capellam spectantium, non ita pridem per ipsum confecti, plura dictorum Librorum folia, in quibus diversa Missarum primordia descripta erant, seu etiam in quibus figuræ nonnullæ affabre, & singulari artificio descriptæ reperiebantur, ac forsan integra Volumina ex Archivo, seu Custodia dictæ Capellæ in grave ejusdem præjudicium temere sublata fuisse repertum fuerit: Nos ejusdem Capellæ indemnitati, cujus cura strictiori jure, Nobis incumbit, ac dictorum Librorum conservationi quantum cum Domino possumus benigne consulere, nec non ejusmodi malis in posterum occurrere volentes, ne de cætero quisnam quavis auctoritate, vel superioritate, aut officio fungens libros Musicales, quinterniones, chartas, & alia folia quæcumque, sive impressa, sive manuscripta, tam hæcenus in Archivo, seu Custodia hujusmodi pro servitio dictæ Capellæ collocata, donata, seu alias assignata, quam in posterum for-

Prohibitio sub pœna excommunicationis late sententiæ.

san collocanda, donanda, & assignanda sub quovis quæsito colore, prætextu, ingenio, causa, ratione, & occasione, præterquam ad effectum illos, seu illa ad supradictam Capellam pro usu Cantorum præfatorum deferendi ex Archivo, seu Custodia hujusmodi extrahere, & asportare, seu ut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat sub excommunicationis late sententiæ per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Clausula.

§. 1. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut præfato usu finito, Libri prædicti in Archivo, seu Custodia hujusmodi sub pœnis supradictis illico reponantur: utque præsentis prohibitionis exemplum valvis Archivi, & Custodiæ hujusmodi, seu alio conspicuo loco, ubi ab omnibus cerni possit, continuo affixum remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XV. Oct. MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Conceditur Priori Generali Ord. Carthusien. facultas absolvendi in foro conscientie etiam per alios suos Monachos a casibus reservatis in Bulla *Cœna Domini* quoque contentis.

CLXXVI.

De alio privilegio hujus Ord. vid. Constit. ed. 1682. Sept. 11. Pont. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 18. Oct. 1687. An. 12.

SUPREMI Apostolatus Officium humilitati Nostræ divinitus commissum postulat, ut Religiosarum personarum, earumque præsertim, quæ in agro sanctæ solitudinis, cui benedixit Dominus, mundanis abjectis illecebris, devotum, ac sedulum exhibent Altissimo famulatum, paternam curam gerentes, ad eas peculiaris muneris nostri partes intendamus, quæ spirituali earum consolationi, quietique Religiosæ conducibilia fore in Domino arbitramur.

Exordium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Carthusien., quod in dicto Ordine semper bona fide creditum fuerit Priorem Generalem pro tempore existentem ipsius Ordinis ex privilegiis plurium Summorum Pontificum, habere facultatem absolvendi personas sui Ordinis a quibuscumque excessibus etiam in literis Apostolicis, quæ in die Cœnæ Domini quotannis legi, seu promulgari consueverunt, eumque hanc facultatem aliis subdelegare posse, quodque ita huc usque in eodem Ordine observatum fuerit; verum quia Congregatio particularis nonnullorum Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium a Nobis specialiter deputatorum, censuit dictum Priorem Generalem pro tempore existentem hujusmodi facultate uti non posse, & ab ea super hoc emanavit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Monet Sacra Congregat. tam Reverendissimum Patrem, quam reliquos Superiores, & Monachos Ordinis, ipsos in vim Privilegiorum hæcenus Ordini Carthusianorum concessorum, nullatenus posse absolvere a casibus in Cœna Domini, & aliis Papæ reservatis, proindeque supplicandum Sanctissimo pro necessaria facultate concedenda Reverendissimo Patri pro tempore existenti, etiam cum facultate subdelegandi, & cum specifica derogatione dictæ Bullæ, nec non cum clausula, quod non censeatur per annuam promulgationem dictæ Bullæ revocari hujusmodi Indultum, nisi

Species facti.

Decretum Congregationis particularis.

facta